

**T.C.
MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
İLKÖĞRETİM EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
SINIF EĞİTİMİ BİLİM DALI**

**SINIF ÖĞRETMENLERİNİN EĞİTSEL İNTERNET ÖZ-
YETERLİKLERİ VE ÖĞRETMENLİK ÖZ-YETERLİKLERİNİN
İNCELENMESİ**

TUBA KESKİN

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**EYLÜL, 2019
MUĞLA**

T.C.
MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
İLKÖĞRETİM EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
SINIF EĞİTİMİ BİLİM DALI

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN EĞİTSEL İNTERNET ÖZ-YETERLİKLERİ VE
ÖĞRETMENLİK ÖZ-YETERLİKLERİNİN İNCELENMESİ

TUBA KESKİN

Eğitim Bilimleri Enstitüsünce
“Yüksek Lisans”
Diploması Verilmesi İçin Kabul Edilen Tezdir.

Tezin Sözlü Savunma Tarihi : 20.09.2019

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Sayım AKTAY

Jüri Üyesi: Doç. Dr. Sabri SİDEKLİ

Jüri Üyesi: Dr. Öğr. Üyesi Selçuk ŞİMŞEK

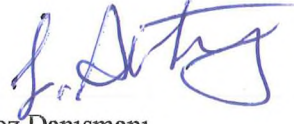
Enstitü Müdürü: Prof. Dr. Ayşe Rezan ÇEÇEN EROĞUL

EYLÜL, 2019

TUTANAK

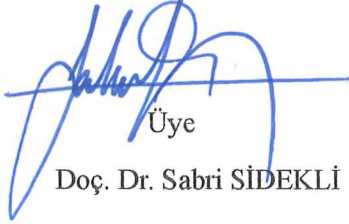
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nün 13/09/2019 tarih ve 303/3 sayılı toplantısında oluşturulan jüri, Lisansüstü Eğitim-Öğretim Yönetmeliği'nin (24/7) maddesine göre, İlköğretim Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi Tuba KESKİN'in "Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Öz-yeterlikleri ve Öğretmenlik Öz-yeterliklerinin İncelenmesi" başlıklı tezini incelemiş ve aday 20/09/2019 tarihinde saat 14.00'da jüri önünde tez savunmasına alınmıştır.

Adayın kişisel çalışmaya dayanan tezini savunmasından sonra 60. dakikalık süre içinde gerek tez konusu, gerekse tezin dayanağı olan anabilim dallarından sorulan sorulara verdiği cevaplar değerlendirilerek tezin kabul edildiğine *Oybirliği* ile karar verilmiştir.




Tez Danışmanı

Dr. Öğr. Üyesi Sayım AKTAY



Üye

Doç. Dr. Sabri SİDEKLİ



Üye

Dr. Öğr. Üyesi Selçuk ŞİMŞEK

ETİK BEYANI

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Tez Yazım Kılavuzuna uygun olarak hazırlanan “Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Öz-Yeterlikleri ve Öğretmenlik Öz-Yeterliklerinin İncelenmesi” başlıklı Yüksek Lisans tez çalışmasında;

- Tez içinde sunulan veriler, bilgiler ve dokümanların akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde edildiğini,
- Tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçların bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunulduğunu,
- Tez çalışmasında yararlanılan eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterildiğini,
- Kullanılan verilerde ve ortaya çıkan sonuçlarda herhangi bir değişiklik yapılmadığını,
- Bu tezde sunulan çalışmanın özgün olduğunu,

bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim. 20/09/2019



Tuba KESKİN

Bu tezde kullanılan ve başka kaynaktan yapılan bildirişlerin, çizelge, şekil ve fotoğrafların kaynak gösterilmeden kullanımı, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'ndaki hükümlere tabidir.

ÖZET

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN EĞİTSEL İNTERNET ÖZ-YETERLİKLERİ VE ÖĞRETMENLİK ÖZ-YETERLİKLERİNİN İNCELENMESİ

TUBA KESKİN

Yüksek Lisans Tezi, İlköğretim Eğitimi Ana Bilim Dalı Sınıf Eğitimi Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Sayım AKTAY

Eylül 2019, 110 sayfa

Öz-yeterlik kişinin kendi yeteneğinin ve kapasitesinin bilincinde olması, yapıp yapamayacağına ilişkin algısıdır. Öz-yeterliği yüksek olan bireylerin daha kararlı ve yapmak istedikleri işten kolaylıkla vazgeçmeyen kişiler oldukları ve dolayısıyla da başarılı bireyler oldukları söylenebilir. Teknolojinin dolayısıyla internetin her alanda kullanıldığı çağımızda, geleceğin mimarı olan sınıf öğretmenlerinin interneti eğitsel amaçla kullanma öz-yeterlikleri ve öğretmen öz-yeterliklerinin saptanıp aralarındaki ilişkinin bilinmesi önemlidir. Bu araştırmanın amacı sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterlik düzeylerinin ve öğretmenlik öz-yeterlik düzeylerinin belirlenerek aralarındaki ilişkinin saptanmasıdır. Tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilen araştırmanın örneklemini 2018-2019 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Ağrı ili Patnos ilçesinde çalışan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmanın örnekleminde yer Alan Ağrı ili Patnos ilçesinde çalışan sınıf öğretmenlerinin, eğitsel internet öz-yeterlikleri ve öğretmenlik öz-yeterlik düzeyleri saptanarak aralarındaki ilişki belirlenmiştir. Sınıf öğretmenlerinin öz-yeterliklerinin cinsiyet, bilgisayara sahip olma durumu, mesleki deneyim ve günlük ortalama internet kullanım süresine göre farklılaşma gösterip göstermediği araştırılmıştır. Araştırma sonucunda sınıf öğretmenlerinin internet öz-yeterlik algıları araştırma alt boyutunda en yüksek ortalamaya, yaratıcılık boyutunda en düşük ortalamaya sahiptir. Sınıf öğretmenlerinin internet öz-yeterlik algıları cinsiyet, mesleki deneyim ve günlük internet kullanım sürelerine göre anlamlı farklılık göstermemektedir. Ancak ölçek genelinde 2 saat ve altı internet kullanan öğretmenler ile 2 saatten fazla 4 saatten az internet kullananlar arasında anlamlı bir farklılık görülmüştür. Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik öz-yeterlikleri olumlu sınıf ortamı oluşturma alt boyutunda en yüksek, akademik gelişim alt boyutunda en düşük ortalamaya sahiptir. Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik öz-yeterlikleri cinsiyet, mesleki deneyim ve günlük internet kullanım saati değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermemektedir. Sınıf öğretmenlerinin internet kullanım öz-yeterlikleri ile öğretmen öz-yeterlikleri arasında, pozitif yönde, anlamlı ve

ortaya düzeye yakın bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin internet kullanım öz-yeterliği arttıkça öğretmen öz-yeterliği de artmaktadır.

Anahtar kelimeler: Teknoloji, internet, eğitsel internet, öz-yeterlik, öğretmen öz-yeterliği

ABSTRACT

THE RELATIONSHIP BETWEEN EDUCATIONAL INTERNET SELF-EFFICACY AND PRIMARY SCHOOL TEACHERS 'SELF-EFFICACY

TUBA KESKİN

Master Thesis, Department of Primary School Teacher Education

Supervisor: Asist. Prof. Dr. Sayım AKTAY

September 2019, 110 pages

Self-efficacy is a person's awareness of his / her ability and capacity and his / her perception of whether or not he / she can. It can be said that individuals with high self-efficacy are more determined and do not give up easily the job they want to do and therefore they are successful individuals. In our age where technology and internet are used in every field, it is important to determine the self-efficacy and teacher self-efficacy of classroom teachers who are the architects of the future and use the internet for educational purposes. The aim of this study is to determine the level of educational internet use self-efficacy and teacher self-efficacy levels of classroom teachers and to determine the relationship between them. The sample of the study, which was carried out by using the screening model, is the classroom teachers working in Patnos district of Ağrı province in the spring term of 2018-2019 academic year. In the sample of the study, educational internet self-efficacy and teacher self-efficacy levels of classroom teachers working in Patnos district of Ağrı province were determined and the relationship between them was determined. It was searched whether the self-efficacy of classroom teachers differed according to gender, computer ownership, professional seniority and average daily internet usage time. As a result of the research, classroom teachers' internet self-efficacy perceptions have the highest average in research sub-dimension and lowest in creativity dimension. Primary school teachers' self-efficacy perceptions do not differ significantly according to gender, professional seniority and daily internet usage periods. However, there was a significant difference between the teachers who use 2 hours or less internet and the users who use less than 4 hours more than 2 hours. Teaching self-efficacy of classroom teachers had the highest average in the positive classroom environment sub-dimension and the lowest average in the academic development sub-dimension. Teachers' self-efficacy of classroom teachers did not differ significantly according to gender, professional seniority and daily internet usage hours. It has been concluded that there is a positive, significant and close relationship between classroom teachers' internet use self-efficacy and teacher self-

efficacy. Teachers' self-efficacy increases with increasing internet use self-efficacy of classroom teachers.

Keywords: Technology, internet, educational internet, self-efficacy, teacher self-efficacy

ÖNSÖZ

Bilginin yığılarak ilerlediği çağımızın koşullarında tüm bu bilgilere hızla erişime olanak sağlayacak ve bilgileri depolayabilecek yeterliğe sahip teknoloji internettir. Bilgiyi depolamaya ve bilgiye ulaşmaya yardımcı olan internetin yararlarından biri eğitimde sağladığı olanaklardır.

Öz-yeterlik; kişinin bir işi yapabileceğine dair sahip olduğu inançtır. Öz-yeterlik algısı yüksek bireyler başarıda inatçı ve kendini iyi tanıyan kişilerdir. Dolayısıyla yaptıkları işte de başarıyı yakalamaktadırlar.

Bu araştırma sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterlikleri ve öğretmen öz-yeterlikleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulguların ve araştırmada getirilen önerilerin alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Tez konusunun belirlenmesinden tezin son aşamasına gelene kadar bana yol gösteren, yoğun iş temposunun arasında vaktini ayırarak bana desteğini ve yardımını esirgemeyen ve tüm bunların yanı sıra beni her zaman motive edip bana örnek olan, yürüdüğüm bu yolda en büyük destekçim ve öğreticim değerli danışman hocam Dr. Öğr. Üyesi Sayım AKTAY'a sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Araştırma sürecinde yapıcı eleştirileri ile beni yönlendiren değerli hocalarım Doç. Dr. Sabri SİDEKLİ'ye, Dr. Öğr. Üyesi Selçuk ŞİMŞEK'e, tez konusunun şekillenmesinde fikirleri, hayat enerjisi ve güler yüzü ile yardımlarını esirgemeyen kıymetli hocam Dr. Öğr. Üyesi Emel GÜVEY AKTAY'a, sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Lisans döneminden bu yana yanımda olan ve araştırma sürecinde gerek telefonla gerekse yüz yüze motive edici sözleriyle varlığını hep yanımda hissettiğim biricik arkadaşım Merve MURAT'a ve sen bunları yaparsın diyerek beni hedeflerime ulaşmam konusunda desteklerini eksik etmeyen arkadaşlarım komşularım; Hatice ÖZÖRÜK ve Zeynep Cansu AVCI'ya teşekkürlerimi sunarım.

Araştırma sürecinde ve hayatımın her anında daimi destekçilerim olan kız kardeşlerim Hümeysra KESKİN ve Müberra KESKİN'e teşekkürlerimi sunarım.

Son olarak hayatım boyunca kazandığım tüm iyi değerlerin mimarı olan, üzerimden desteklerini hiç esirgemeyen, kızları olmaktan gurur duyduğum annem Zümray KESKİN'e ve babam Sunay KESKİN'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖZET	v
ABSTRACT.....	vii
ÖNSÖZ	ix
TABLolar DİZİNİ.....	xiii
KISALTMALAR DİZİNİ.....	xiv
EKLER DİZİNİ	xv

BÖLÜM I GİRİŞ

1.1. Problem Durumu.....	1
1.2. Araştırmanın Problem Cümlesi	3
1.2.1. Araştırmanın Alt Problemleri.....	3
1.3. Araştırmanın Amacı.....	3
1.4. Araştırmanın Önemi	3
1.5. Araştırmanın Sayıtları.....	5
1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları.....	6
1.7. Tanımlar.....	6

BÖLÜM II KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. İnternet	7
2.2. Eğitim Açısından İnternet.....	9
2.3. İlkokullarda İnternet Kullanımı	15
2.4. Öz-Yeterlik	18
2.5 Öğretmen Öz-Yeterliği	22
2.6. Eğitsel İnternet Kullanım Öz-Yeterliği.....	24
2.7. İlgili Araştırmalar	26
2.7.1. İlgili Yurtdışı Araştırmalar.....	26
2.7.1.1. Eğitsel internet öz-yeterliği ile ilgili yapılmış olan yurtdışı araştırmalar	26

2.7.1.2. Öğretmen öz-yeterliği ile ilgili yapılmış olan yurtdışı çalışmalar	27
2.7.2 İlgili Yurtiçi Araştırmalar	29
2.7.2.1. Eğitsel internet öz-yeterliği ile ilgili yapılmış olan yurtiçi araştırmalar ..	29
2.8.2.2. Öğretmen öz-yeterliği ile ilgili yapılmış olan yurtiçi çalışmalar.....	35

BÖLÜM III

YÖNTEM

3.1. Araştırma Modeli (Deseni)	39
3.2. Evren ve Örneklem	39
3.3. Verilerin Toplanması	40
3.4. Veri Toplama Araçları	40
3.4.1. İnternet Öz-Yeterliği Ölçeği Türkçe Formu	41
3.4.2. Öğretmen Özyeterlik İnanç Ölçeği	41
3.5. Verilerin Analizi	41

BÖLÜM IV

BULGULAR

4.1. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Kullanım Öz-yeterlik Düzeylerine İlişkin Ortalamalarla İlgili Bulgular	43
4.2. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Kullanım Öz-yeterliklerinin Cinsiyete Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular	45
4.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Kullanım Öz-yeterliklerinin Mesleki Deneyime Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular	46
4.4. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Kullanım Öz-yeterliklerinin Günlük İnternet Kullanım Saatlerine Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular	47
4.5. Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmen Öz-yeterlik Düzeylerine İlişkin Ortalamalarla İlgili Bulgular	49
4.6. Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Öz-yeterliklerinin Cinsiyete Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular	51
4.7. Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmen Öz-yeterliklerinin Mesleki Deneyime Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular	52
4.8. Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Öz-yeterliklerinin Günlük İnternet Kullanım Saatlerine Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular	53
4.9. Sınıf Öğretmenlerinin İnternet Kullanım Öz-yeterlikleri ile Öğretmen Öz-yeterlikleri Arasındaki İlişki	55

BÖLÜM V
TARTIŞMA SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1. Tartışma ve Sonuç	56
5.1.1. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Öz-yeterlikleri	56
5.1.2. Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmen Öz-yeterlikleri	58
5.1.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Kullanım Öz-Yeterlikleri ve Öğretmenlik Öz-yeterlikleri	60
5.2. Öneriler	60
KAYNAKÇA.....	61
EKLER.....	84
ÖZGEÇMİŞ.....	94

TABLULAR DİZİNİ

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Özellikleri ve Yüzdeler	40
Tablo 2. Sınıf Öğretmenlerinin İnternet Öz-Yeterlik Algıları	43
Tablo 3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Öz-Yeterliklerinin Cinsiyete Göre Değişimi	45
Tablo 4. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet ÖZ-Yeterliklerinin Mesleki Deneyime Göre Değişimi	46
Tablo 5. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Öz-Yeterliklerinin Günlük İnternet Kullanım Durumlarına Göre Değişimi	47
Tablo 6. Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmen Öz-Yeterlik Algıları Maddelerine İlişkin Ortalama ve Standart Sapma Değerleri	49
Tablo 7. Öğretmen Öz-Yeterliklerinin Cinsiyete Göre Değişimi	51
Tablo 8. Öğretmen Öz-Yeterliklerinin Mesleki Deneyime Göre Değişimi	52
Tablo 9. Öğretmen Öz-Yeterliklerinin Günlük İnternet Kullanım Durumlarına Göre Değişimi	53
Tablo 10. Sınıf Öğretmenlerinin İnternet Kullanım Öz-Yeterlik Ölçeği İle Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği Korelasyon Tablosu	55

KISALTMALAR DİZİNİ

SPSS: Statistical Package for the Social Sciences (Sosyal Bilimler İçin İstatistik Programı)

İÖÖ: İnternet Öz-yeterlik Ölçeği

ÖÖİÖ: Öğretmen Öz-yeterlik İnanç Ölçeği

EKLER DİZİNİ

Ek 1. Kişisel Bilgiler Formu.....	84
Ek 2. İnternet Öz-yeterliği Ölçeği.....	85
Ek 3. Öğretmen Özyeterlik İnanç Ölçeği	86
Ek 4. İnternet Öz-yeterliği Ölçeği Kullanım İzni.....	88
Ek 5. Öğretmen Öz-yeterlilik İnanç Ölçeği Kullanım İzni	89
Ek 6. Araştırma İzini	90

BÖLÜM I

GİRİŞ

Araştırmanın bu bölümünde araştırmanın problem durumu, problem cümlesi, alt problemleri, amacı, önemi, sayıltıları, sınırlılıkları ve tanımları bulunmaktadır.

1.1. Problem Durumu

İçinde bulunduğumuz bilgi çağında teknoloji ve başta bilgisayarlar yaşamımıza hızla girmekte ve yaşamın neredeyse her alanında kalıcı değişikliklere sebep olacak yenilikleri beraberinde getirmektedir (Balay, Kaya ve Çevik, 2014). Teknolojinin kullanıldığı alanlara bakıldığında eğitim ortamlarında kullanımı ve önemi her geçen gün artmaktadır. Eğitim ortamlarında teknolojinin kullanımı ile öğrenciler kavramları zihinlerinde somutlaştırabilmekte, derslere aktif katılabilmekte, bilgi kaynaklarına kolaylıkla ulaşabilmekte ve motivasyonları artmaktadır (Baydaş, Gedik ve Göktaş, 2013). Bununla birlikte teknolojinin eğitimde kullanılması ile eğitimin kalitesi artmakta ve nesillerin teknolojiyi tanıyıp etkili kullanması sağlanmaktadır (Köseoğlu, Yılmaz, Gerçek ve Soran, 2007).

Teknolojinin eğitime katkısından bahsedilirken akla ilk gelen bilgisayarlar ve bilgisayar teknolojileridir (Çelik ve Bindak, 2005). Daha önce yapılmış olan araştırmalar Bayraktar'ın (1998) belirttiği gibi öğrenme öğretme sürecinde bilgisayar kullanımının öğretimde verimliliği artırdığı ve yüksek performans sağladığı doğrultusundadır. Bilgisayar kullanımından bahsedildiğinde akla internet gelmektedir. En önemli teknolojik gelişmelerden sayılan internet ve internet uygulamaları zamanla daha çok

kullanılır hale gelerek kullanıcılara bilgiye ulaşmada çeşitlilik, görsellik, hız ve kolay ulaşılabilirlik olanağı sağlamaktadır (Özgür ve Akgün, 2018). İnternet ile bilgi aktarımı ve paylaşımı temeline dayanan eğitim faaliyetleri yenilik ve kolaylıklarla tanışmıştır. İnternet sayesinde mesafeler önemini yitirmiş, bilginin paylaşımı kolaylaşmıştır (Ece, 2004). İnternetin eğitimde kullanılması ile birlikte geleneksel eğitimdeki öğretmenin ve öğrencinin rolleri değişmiş, öğrenci kendisine sunulan bilgiyi pasifçe algılamak yerine bilgiyi araştırıp içselleştirerek günlük hayatta kullanabileceği biçimde şekillendirebilmektedir (Karasar, 2004).

Eğitimde internet kullanımı söz konusu olduğunda akla ilk gelen eğitim sürecine rehberlik eden öğretmenlerdir. Öğretmenler eğitim sürecinin etkili ve verimli geçirilmesi için öğrencilere rehberlik eder. Bu rehberlik sürecinde de eğitim ve teknolojinin dolayısıyla internetin etkili bir şekilde kullanılması önemlidir.

Öz-yeterlik alguları yüksek olan kişilerin başlamış oldukları bir işi başarmak için harcadıkları çabanın yüksek olması, olumsuz durumlarla baş etme düzeylerinin yüksek olması, zorluklarda pes etmemeleri ve ısrarlı olmalarından dolayı öz-yeterliği yüksek öğretmenlerin de daha başarılı olacaklarına inanılmaktadır (Erdamar, Demirkan, Saraçoğlu ve Alpan, 2017). Dolayısıyla eğitime yön veren ve eğitimi yürüten öğretmenlerin de interneti eğitsel amaçla kullanmaya yönelik öz-yeterlik inançlarının belirlenmesi önemlidir (Kahraman, Yılmaz, Erkol ve Altun Yalçın, 2013).

Öz-yeterlik kavramı kişinin belirli bir başarıyı göstermek için gereken etkinlikleri düzenleyerek, başarılı bir şekilde yerine getirme hakkında kendisi ile ilgili yargıları şeklinde tanımlanmaktadır. Öz-yeterlik algısı yüksek bireylerin başarı beklentileri yüksektir, zor görevleri kaçılacak bir tehlike olarak görmez, uzmanlaşmalarına yardımcı deneyimler olarak görürler, güçlü sorumluluk duygularına sahiptirler ve zorluklarla karşılaşınca çabalarını artırır. Başarısızlık durumunda öz-yeterliklerini hızla geri kazanabilirler ve başarısızlıklarını az çaba sarf etmeye, bilgi ve beceri yetersizliğine bağlarlar. Bunun yanında korkutucu durumlarda kendilerine güvenirlere ve durumları kontrol edip stres ve umutsuzluğa karşı güçlü dururlar (Bandura, 1997). Öğrencilerle onların temel eğitim düzeyinde karşılaşan sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik öz-yeterlikleri ve eğitsel internet kullanım öz-yeterlikleri yüksek olduğu takdirde eğitim daha etkili eğitim olacak olacaklar ve aynı zamanda öğretmenler öğrencilerine de olumlu örnek teşkil edebileceklerdir.

1.2. Araştırmanın Problem Cümlesi

Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet öz-yeterlikleri ve öğretmenlik öz-yeterlikleri ne düzeydedir?

1.2.1. Araştırmanın Alt Problemleri

1. Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterlikleri ne düzeydedir?

1.1. Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterlikleri;

- a. Cinsiyete göre farklılık göstermekte midir?
- b. Mesleki deneyime göre farklılık göstermekte midir?
- c. Günlük internet kullanım saatlerine göre farklılık göstermekte midir?

2. Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik öz-yeterlikleri ne düzeydedir?

2.1. Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik öz-yeterlikleri;

- a. Cinsiyete göre farklılık göstermekte midir?
- b. Mesleki deneyime göre farklılık göstermekte midir?
- c. Günlük internet kullanma saatlerine göre farklılık göstermekte midir?

3. Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterlikleri ile öğretmenlik öz-yeterlikleri arasındaki ilişki nasıldır?

1.3. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmada sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterlikleri ve öğretmenlik öz-yeterliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

1.4. Araştırmanın Önemi

Simon (1983) teknolojiyi insanın bilim aracılığıyla doğayla başa çıkabilmek amacıyla

tasarladığı rasyonel bir disiplin olarak tanımlamaktadır. Güncel tanımı ile teknoloji ise insanın çevresini kontrol edebilmek için gelişmesini sağladığı araç gereçler ve bu araç gereçlerle ilgili bilgilerin tamamı olarak ifade edilmektedir (TDK, 2019). Teknoloji, insanlığın ateşten yararlanıp toprağı işlemeye başladığı günden bu yana hızla gelişerek iletişimde; telefon, radyo, internet ve televizyon, ulaşımda; tren otomobil, uçak gibi ürünler ile günlük yaşamımızda vazgeçilmez bir hale gelmiştir (Bacanak, Karamustafaoğlu ve Köse, 2003). Günümüzde teknolojinin en önemli ögesi bilgisayarlardır (Yılmaz, 2016). Kullanımı gittikçe yaygınlaşan bilgisayarlar sayesinde çok sayıda bilgi saklanabilmekte ve bilgiye kolayca ulaşılabilir.

Bilgisayar ağları gelişmeden önce birbirinden bağımsız olarak çalışan bilgisayarlar, bilgisayar ağları ile birbirine erişebilir duruma gelmiş ve aralarındaki etkileşimi sağlayan ağların gelişmesiyle internet teknolojisi ortaya çıkmıştır (Ertürk, 2007). İnsan hayatını kolaylaştıran ve zenginleştiren internet bireylere farklı olanaklar sunmakla birlikte üretilen bilginin paylaşımını kolaylaştırmak ve hızla yaygınlaşmasını sağlamak adına kullanılacak en önemli teknolojik araçlardan biridir (Erdamar, Demirkan, Saraçoğlu ve Alpan, 2017). Günlük kullanımı ile vazgeçilmez hale gelen teknoloji, bilgisayar ve internet toplumsal hayat üzerinde değişiklikler ortaya çıkarmakta dolayısıyla eğitim uygulamalarını etkileyerek okul ve sınıfın da birer parçası haline getirmektedir (Menzi, Çalışkan ve Çetin, 2012).

Sınıf ortamında öğrencilerin öğrendiklerini en iyi şekilde anlayabilmeleri için kullanılan eğitim araçlarının fazlalığı önem taşımaktadır. Bu anlamda sürekli öğrenmenin gerçekleşebilmesi için öğrencilerin daha çok duyu organına hitap eden görseller ve işitseller öğrenme ortamında bulunmalıdır (Dursun, 2006, akt: Onur Sezer, 2017). Kullanılan teknolojik araçlar ve başta bilgisayarlar, zengin öğrenme ortamları oluşturarak öğrencilerin farklı öğrenme stilleri ile öğrenmesine yardımcı olurken öğrenilenlerin gerçek hayatta karşılaşılan problemlere transferinde, üst düzey düşünmeyi desteklemede ve yaşam boyu öğrenmeyi desteklemede önemli bir role sahiptir (Coutinho, 2007).

İlkokulların eğitiminde teknolojinin ders içi uygulamalarda diğer öğretim kademelerine göre daha yoğun kullanılması gerekmektedir. Çünkü bu yaş gurubundaki çocuklar somut öğrenme yaşantılarına ihtiyaç duymaktadırlar. Bu somut yaşantılar çok araç gereçli, çok ortamlı öğrenme öğretme uygulamalarına yer verilmesini gerektirmektedir

(Hızal, 1992).

Teknolojinin getirdiği olanaklar ile kuşanan günlük hayata öğrencileri hazırlamak, bu konuda iyi yetişmiş öğretmenler ile mümkündür. Bu sebeple öğretmen yetiştirme programlarının teknolojik yönden gereken bilgi ve becerilerle kuşanmış halde olması gerekmektedir (Fisher, 1996; Gronseth, Brush, Letwich, Strycker, Abaci, Easterling, Roman, Shin ve Leusen, 2010). Bunun yanında dersi planlamada ve öğrencilere uygun yöntem tekniklerin uygulanmasında öz-yeterlik inancı yüksek öğretmenler daha başarılıdır, eğitim ortamlarında daha çok çaba gösterirler buna bağlı olarak da çocukların motivasyonlarını destekleyip gelişimlerine daha fazla katkıda bulunurlar (Kaner, 2010). Öğretmenlerin öz-yeterlik inanç düzeylerinin performanslarına etkilerini araştıran çalışmalarda, öğretmen öz-yeterliği yüksek öğretmenlerin öğrencilerinin, öz-yeterliği düşük olanlarınkine kıyasla daha yüksek başarıya sahip olduğu görülmektedir (Izgar ve Dilmaç, 2008). Öz-yeterlik algısı yüksek bireyler diğerlerine göre daha başarılıdır. Teknolojinin, dolayısıyla bilgisayar ve internet kullanımının bu denli arttığı ve eğitime yansıdığı günümüz koşullarında, eğitim hayatında öğrenciye temel oluşturan sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz-yeterlikleri ve eğitsel internet kullanım öz-yeterlikleri önemlidir. Bu sebeple eğitime yön veren sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz-yeterliklerinin ve eğitsel internet kullanım öz-yeterliklerinin tespit edilip aralarındaki ilişkinin bilinmesi önemlidir.

Mevcut araştırma, örnekleme olan Patnos ilçesi sınıf öğretmenlerinin mesleki deneyimlerinin azlığı sebebiyle bu alanda yapılmış çalışmalara farklı bir pencereden bakılmasını sağlayacağı düşünülmektedir.

1.5. Araştırmanın Sayıtları

- Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin uygulanan ölçeğe içten yanıtlar verdikleri varsayılmıştır.

1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları

- Bu araştırma 2018-2019 öğretim yılı güz ve bahar döneminde Ağrı ili Patnos ilçesinde çalışan 219 sınıf öğretmeni ile sınırlı tutulmuştur.
- Araştırma örnekleminde mesleki deneyimi on yılın üzerinde olan yalnızca üç sınıf öğretmeni bulunmaktadır.

1.7. Tanımlar

İnternet: Bilgisayar, cep telefonu, tablet gibi milyonlarca mobil aygıtın, televizyon, ev eşyası gibi aygıtların, yazıcının ve robotların dahi birbiriyle veri alışverişi yapma fırsatı bulduğu dev bir teknolojidir (Aktay, 2017).

Öz-yeterlik: Öz-yeterlik kişinin becerileri yoluyla yapabileceklerine dair yargıların bir ürünüdür ve bireyin belli bir etkinliği başarma, değişik durumlarla baş etme yeteneğine, kapasitesine ilişkin kendini bilişidir (Senemoğlu, 2013).

Eğitsel İnternet: Bilgisayarın öğrenme ortamı olarak kullanıldığı, öğrenci motivasyonu ve öğretim sürecini güçlendiren öğrencilerin kendi öğrenme hızlarında ilerleyebildiği, bilgisayar teknolojisi ve bireysel öğrenme ilkelerini birleştirerek öğrenme sürecinde esneklik sağlayan bir öğretim yöntemidir (Yanpar ve Yıldırım, 1999).

Eğitsel İnternet Öz-yeterliği: Eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inancı, internet ve bilgisayar yeteneklerinin eğitim amacıyla kullanılmasına dair öz-yeterlik düzeyi olarak tanımlanmaktadır (Doğruluk, 2015).

Öğretmen Öz-yeterlik İnancı: Öğretmen öz-yeterlik inancı; öğretmenlerin, görevlerini başarıyla yerine gerçekleştirebilmek için yapmaları gereken hareketleri gösterebileceklerine yönelik inançları veya öğrenci performansını etkileyebilme kapasiteleri şeklinde tanımlanmaktadır (Aston, 1984; akt. Atıcı, 2000).

BÖLÜM II

KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. İnternet

Teknoloji insanların tasarlayarak ürettiği her türlü alet ve araçlardır. Günümüzde eğitim, sağlık, mimari, mühendislik, günlük hayat, sinema, tiyatro, ticaret, bankacılık gibi birçok alanda kullanılmaktadır (Yılmaz, 2016). Hayatımızda vazgeçilmez bir yere sahip olan teknoloji ile birlikte mektubun yerini elektronik posta, daktilonun yerini bilgisayar, sabit telefonun yerini cep telefonları, büyük ansiklopedilerin yerini tablet ve dizüstü bilgisayarlar almıştır (Albirini, 2006). Bilgisayar denildiğinde akla ilk gelen şeylerden biri internettir (Keskin ve Özay Köse, 2015). İnternetin kelime anlamı incelendiğinde birbirine bağlanmış bilgisayar ağları anlamına gelen Interconnected set of Networks kelimelerinin İngilizcelerinin kısaltılmış hali olduğu görülmektedir (Balay, Kaya ve Çevik, 2014).

Çağımızda durmaksızın artan bilgiyi basit, hızlı ve ucuz bir şekilde elde etmenin, o bilgiyi paylaşmanın en geçerli yolu TCP/IP protokolüne bağlı şekilde çok sayıda bilgisayar ağının birbirlerine bağlanması ile meydana gelen bir ağ sistemi şeklinde ifade edilen İnternet'tir (Demirel ve Altun, 2007; Tavşancıl ve Keser, 2001). Bu sistem aracılığıyla insanlar rastgele bir konuda bilgiye kolay, güvenli ve ucuz bir şekilde ulaşabilmektedirler. Aynı zamanda internet sayesinde bilgiler tüm kullanıcılar tarafından ortak kullanılabilir. Bununla birlikte internetteki bilgilerin canlılık ve dinamiklik özelliği sayesinde bireyler istediği bilgiye anında ulaşabilmektedir. İletişim ağları sayesinde farklı bölgelerde yaşayan insanlar birbirleri arasında bilgi alışverişinde bulunabilmektedirler (İşman, 2011).

Günlük hayatımızın neredeyse tüm alanlarında kullandığımız internet çok uzun bir

geçmişe sahip değildir. Temelini bilgisayar ağlarının oluşturduğu internet Türkçe'ye ağların ağı veya ağlar arası ağ olarak çevrilmektedir. İnternetin temeli Amerika Birleşik Devletlerine bağlı Savunma Bakanlığının acil durumlarda bile çalışabilecek bir iletişim sistemi gerçekleştirmek istemesi ile atılmıştır. Günümüzde basit bir internet kafe bağlantısı ile hemen hemen eşdeğer olan bu iletişim sistemi, o zamanlarda dünyanın en gelişmiş projelerinden biri olarak görülmektedir. Gerçekleştirilen bu iletişim sistemi birkaç bilgisayarın birbirine bağlandığı ve iletişim kurabildiği Amerikan Gelişmiş Savunma Araştırmaları Dairesi Ağıdır (ARPANET). ARPANET sayesinde bilgisayar ağlarından birisi zarar görse dahi diğer ağlardan iletişim kurulabilmektedir. ARPANETin kullanılmasından bir süre sonra bu ağı üniversiteler, bilim insanları, kişiler ve ticari kuruluşlar da kullanmaya başlamıştır. Devamında ise 1980 yıllarında ABD Ulusal Bilim Vakfı interneti kullanmaya başlamıştır bununla birlikte internet kullanıcılarının sayısı daha da artmaya devam etmiştir (Aktay, 2017). Günümüz dünya internet kullanım istatistiklerine baktığımızda genel kullanıcı sayısının 5 milyar kişiyi geçtiği görülmektedir (kisa.in/3, 2019). Bu sayı her geçen gün artmaktadır. İnternetin hızla yaygınlaşmasının nedeni sunduğu hizmetlerin zenginleşmesi, çeşitlenmesi ve internete erişimin gittikçe kolaylaşmasıdır (Aşkar ve Altun, 2006).

Dünya genelinde hızla artan internet kullanımına bakıldığında Türkiye'de de bu durumun paralel şekilde arttığı ve geliştiği görülmektedir. Türkiye İstatistik Kurumunun (TUİK) 2018 yılında gerçekleştirdiği Hanehalkı Bilişim Teknolojileri Kullanım Araştırması sonuçlarına bakıldığında;

- Bilgisayar ve internet kullanım oranları 16-74 yaş grubun kişilerde sırasıyla %59,6 ve %72,9'dur. Bu sonuçlar bir önceki yılda %56,6 ve %68,8'di. Bilgisayar ve internet kullanımı oranları erkeklerde %68,6 ve %80,4 iken kadınlarda %50,6 ve %65,5'tir.
- 2017 yılında internete erişim olanağı %80,7 iken 2018 yılında 83,8'e yükselmiştir. (TUİK, 2018).

İnternetin kullanıcılarına sunmuş olduğu hizmetlere bakıldığında web sayfaları, elektronik posta, arama motorları, tartışma grupları, elektronik kütüphaneler gibi olanaklar bulunmaktadır. Web sayfaları web üzerindeki bilgilerin düzenli şekilde kullanıcılara sunulması amacıyla oluşturulmuş sayfalardır ve içeriğinde resim, yazı, ses, video, program kodları gibi içerikler barındırmaktadır. Web gibi internetin başka bir alt

kuruluşu elektronik posta (e-posta) dır. İlk olarak internet gibi e-posta da askeri birimler arasında iletişim sağlamak amacıyla ortaya çıkmıştır. Sonrasında ise akademik, kişisel ve ticari alanlarda kullanılmaktadır (Odabaşı, 1998). E-postaya benzer olarak tartışma grupları ve mail grupları internetin sağladığı bir diğer olanaktır. Tartışma grupları grup içi haberleşme olanağı sağlayan bir programdır.

İnternetin eğitim alanında sağladığı bir diğer olanak olan arama motorları internet üzerinde bulunan içerikleri aramak için kullanılan bir mekanizmadır. Anahtar kelimeler arama motoruna girilerek bilgilere erişim sağlanmaktadır. Binlerce sayfalık bir kitabın içindekiler ve indeks bölümü gibi olan arama motorları olmadan bilgiye ulaşmak güç ve zaman alıcıdır (Akkoyunlu, 2003). Arama motorlarının dışında internetle birlikte geleneksel kütüphane araştırması tanımına da yeni bir boyut gelmiştir. Bireylerin kütüphanelere gitmeden farklı ülkelerin bile kütüphanelerine ulaşmalarına olanak tanıyan elektronik kütüphaneler kaynaklara herkesin erişimini sağlamaktadır (Tavşancıl ve Keser, 2002).

2.2. Eğitim Açısından İnternet

Teknoloji insanların günlük yaşamlarını sürdürürken ve karşılaştıkları problemleri çözerken kullandıkları malzeme, araç-gereç ve yöntemlerin tamamı olduğundan tarihten bu yana gelişerek günümüzdeki şekline gelmiştir (Şad ve Arıbaş, 2010). Teknolojik gelişmeler ile eğitimde yeni olanaklar oluşturulmakta, kullanılan yöntemler ve eğitim ortamları zenginleştirilmektedir (Koşar ve Çiğdem, 2003). Uzun yıllardır eğitimde teknolojinin kullanımı ile öğrenci ve öğretmenler serbest çalışma, birinci kaynaktan bilgi edinme, çeşitlilik ve kalite, eğitimde fırsat eşitliği, yaratıcılık, bireysel öğretim, gerçek öğrenme tecrübeleri, üretken ve hızlı eğitim, hayat boyu öğrenme, aktif rol alma gibi birçok olanağa sahip olmaktadırlar (Aksoy, 2003, akt. Güllüpınar, vd., 2013; İşman, 2011).

Ülkemizde eğitimde teknolojinin kullanımına bakıldığında 1930'lu yıllarda projeksiyon, harita ve laboratuvar araçlarının okullara sağlandığı görülmektedir. 1961 yılında eğitim teknolojileriyle ilgilenmek üzere Milli Eğitim Bakanlığına bünyesine bağlı Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü kurulmuştur. Geçen 30 yıllık süre içinde okuryazar

sayısını artırmak amacıyla mektup ve radyo gibi araçlar kullanılarak uzaktan eğitim faaliyetleri gerçekleştirilmiştir. 1983 yılına kadar önce ortaöğretim sonra üniversite (Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi) düzeyinde uzaktan eğitim uygulamalarına başlanılmıştır. Açıköğretim uygulamaları radyo ve televizyon gibi teknolojilerin eğitimde kullanılmasını ön plana çıkarmıştır (Akkoyunlu, 2002).

Ülkemizde, teknolojinin eğitimde kullanılması kapsamında, okullarda daha geniş olanaklar oluşturulmakta, öğretimde yararlanılacak araç-gereçlerin geliştirilmesi ve verimli kullanılması yönünde çalışmalar yapılmaktadır (Koşar ve diğerleri, 2003). Teknoloji beraberinde gelişen eğitimde bilgisayar kullanımı ile öğrenci aktif bir konuma gelerek kendi başına keşfedip öğrenmektedir. Hem görsel hem işitsel olanaklar sunması ile eğitimi daha kalıcı hale getiren bilgisayarlar çeşitli yazılımlarla desteklendiğinde farklı bir eğitim materyaline dönüşmektedir (Konuk, 2018). Bilgisayarların kullanımı artıkça internet kullanımı da artmış hatta internet kullanımı bilgisayar kullanımını da geçmiştir (Tuna ve Özsoy, 2001).

İnternet benzer ilgileri olan bireyleri bir araya getirerek gruplar kurulmasını sağlamakta ve kişilerin bu gruplar yardımıyla gelişimlerini sağlamaktadır (Balkaya Çetin, 2014). Bunun yanında internet geçmişte akademik, bilimsel ve askeri amaçlarla kullanılmış, sonrasında eğitim-öğretimde yeni yöntemlerin ve yeni olanakların gelişmesine fayda sağlamıştır. Bu sayede öğrenciler internet ortamında zamandan ve mekândan bağımsız olarak öğrenim görebilmektedir (İşman, 1998). Hayatımızın bir parçası haline gelen internet, çocuklara yeni bir dünyanın kapılarını aralamakta, ailelerine de yeni olanaklar ve deneyimler sağlamaktadır (Gündoğdu, 2006). İnternetin eğitimde kullanıldığı takdirde;

- Öğrenci merkezli eğitim-öğretim faaliyetleri gerçekleştirilebilir.
- Öğrencilerin keşfetme yeteneklerini geliştirir.
- Konu ile ilgili çeşitli kaynaklara ulaşılabilir.
- Diğer eğitim teknolojilerininin eksik kaldığı noktalarda bu eğitim teknolojilerini tamamlamak için rahatlıkla internet kullanılır.
- Öğrenme-öğrenme faaliyetleri sınıf dışına çıkar ve küresel bir yapıya doğru gider.
- Kubaşık öğrenme ortamları meydana gelir.
- Bireysel öğrenmeler organize edilebilir.

- Küresel kütüphanelerden istenilen bilgilere ulaşılabilir.
- Tüm bilgiler saklanarak sanal bir kütüphane oluşturulabilir (İşman, 2011).

Bilgisayar ve internet kullanım oralarının bu denli hızla arttığı günümüz koşullarında bireyler bilgisayar ve internet teknolojisini, toplumların kalkınmasını sağlayacak olan eğitimde kullanmalıdırlar. Bilgiyi üretebilen, işbirlikli çalışabilen, problem çözebilen, bilişüstü farkındalıkları gelişmiş bireylerin yetiştirilmesinde gelişen teknolojinin eğitim ortamlarında kullanılmasının önemi büyüktür. Bilimin ve teknolojinin durmadan geliştiği çağımızda bilginin aktarımında, geleneksel öğretim yöntemlerinin kullanılması ve bilginin ezberlenmesi söz konusu değildir (Yavuz ve Coşkun, 2008).

Eğitim için önemli bir basamak, küreselleşen bir bilgi ağı olan internettir (Kurtdebe Fidan, Erbasan ve Kolsuz, 2016). İnternet her geçen gün genişleyen olanakları ile birlikte eğitim alanında sıklıkla başvurulan bir araç olmuştur (Teke ve Özkılıç, 2016). İnternet, öğrenme öğretme sürecinde öğrenme etkinliklerinin gerçekleştirilmesinde planlı ve doğru kullanıldığı takdirde oldukça yarar sağlamakta olan bir veri kaynağıdır (Kaya, Balay ve Adıgüzel, 2014). Eğitim-öğretim sürecini etkilemekle birlikte bu süreci zenginleştirmekte de olan internet, öğrenci ve öğretmenlere zengin yaşantılar sağlamaktadır (Akkoyunlu ve Yılmaz, 2005).

İnternetin yaygınlaşması ile tek yönlü öğrenme yöntemleri ortadan kalkmış ve yerine karşılıklı etkileşimi esas alan elektronik ortamda öğrenme yöntemleri ortaya çıkmıştır (Şenel ve Gençoğlu, 2003). İnternetin sunduğu hizmetlerin neredeyse tamamı eğitimde kullanılabilir. Elektronik posta, web siteleri, çevrimiçi sohbet ve elektronik kütüphaneler, özellikle eğitime uygundur (Doğan, 2004).

Eğitim amacıyla e-posta kullanımının yararları aşağıdaki gibidir (Yılmaz, 2012).

- E-posta ile öğretmen paylaştığı klasöre ders ve ödevle ilgili yazılı materyaller ekleyerek öğrencinin faydalanmasını sağlayabilmektedir. Böylelikle yazılı materyal çoğaltılıp dağıtılmasından daha maliyetsiz ve kolay olarak öğrencilerle paylaşılır.
- Öğretmen ödev tesliminde de e-posta yöntemini kullanabilmektedir. Bu şekilde öğretmen açısından daha geniş zaman ve daha iyi dönüt sağlanabilmektedir. Öğretmen öğrencilere eksik ya da yanlış bir ödevde geri dönüt verildiğinde daha geniş zaman ve daha yüksek not anlamına gelmektedir.

- Elektronik posta üzerinden yapılan ödev takipleri maliyetsizdir. Öğrenci ödev teslimi için çıktı almak ve okula gelmek zorunda kalmaz. Ödevde rastlanan bir hatada düzeltme işlemi kolaydır ve tamamen maliyetsizdir.

Elektronik postanın yanında internetin eğitime sunduğu bir diğer hizmet olan web siteleri aracılığıyla öğrenciler birçok bilgiye ve olanaklara sahip olabilmekle birlikte bir müzeyi kolayca gezebilmekte, çeşitli kütüphanelerden istedikleri kitaba istedikleri anda ulaşabilmektedirler. Yine web siteleri ile zengin görseller ve işitsel olanaklara sahip olunmaktadır. Web sitelerinde bulunan birçok şey çocuklar için eğitici olmakla beraber aynı zamanda eğlendiricidir. Öğrenciler araştırmalarında, proje çalışmalarında, ev ödevlerinde web desteği alabilir, müzik dinleyebilir, film izleyebilir, oyunlar oynayarak keyifli vakit geçirebilmektedir (Young, 2000).

Çevrimiçi sohbet odaları ile öğrencilerin yazdıklarını aynı anda okuyan ve dönüt veren gerçek kişilere yönelik yazmalarını gerektirir. Bu da yazma sırasında öğrencilerin farkındalıklarını artırır ve yazma becerilerini olumlu yönde etkiler. Sohbet odaları sayesinde öğretmenler aynı anda birçok öğrenciyi tartışmaya katma olanağına sahip olur. Sohbet odalarıyla öğrencilerin işbirlikli çalışmaları sağlanır, öğrenciler ortak paydalarına göre sohbet odaları kurabilir, projeler üretebilir ve fikir alışverişinde bulunabilir. Chat odalarının tartışma ortamının dışında da oluşması nedeniyle öğrencilerin anlama sürecine katkıda bulunmanın yanında akıllarına takılan sorulara da o anda cevap bulmalarını sağlar. Öğretmenler öğrencilerin chat odasındaki durumlarına bakarak derse katılım konusunda bilgi sahibi olurlar. Chat odaları sınıf içi etkileşimi artırarak sosyal yönden zayıf olan öğrencilerin de kendilerini yazılı olarak rahatlıkla ifade edebilmelerine olanak tanır (Varol ve Türel, 2003). İnternetin eğitsel olarak sağladığı olanaklara bakıldığında;

- Öğretmen ve öğrenci araştırmalarına geniş olanaklar sunması,
- Makale ve yayınlara kolayca erişim olanağı sağlaması,
- Eğitimde rol oynayan herkesin kendini yenilemesine olanak tanınması,
- Kişilerin dünyanın değişik yerlerindeki ilgi alanları veya meslektaşları ile iletişimine olanak sağlaması,
- Farklı ülkelerde gerçekleştirilen konferanslara katılabilme veya konferansı izleyebilme fırsatı sağlaması,
- E-kitap, e-dergi, e-sözlük gibi kaynaklara ulaşım kullanma olanağı sağlaması,

- Gelişmelerin anında ve hızlı takip edilebilirliğinin sağlanması,
- Farklı konularda gerçekleşen konferanslara aktif katılım olanağı sağlanması,
- Uzaktan eğitime olanak tanınması,
- Derslerle ilgili videoları izleyip indirme olanağı sağlanması,
- Eğitim-öğretim amaçlı program ve internet sitelerine erişim olanağı sağlanması,
- Öğretmen, okul idaresi ve veliler arası iletişimi kolaylaştırıp, öğrencilerin ders durumları, devamsızlık durumları, ödev durumları konularında kolayca bilgi sağlama olanağı sunması,
- Teknolojinin getirdiği rahatlık ile bireylerin kendi web sayfasını hazırlayıp yaratıcılığını ve paylaşımcılığını artırmasına olanak sağlanması,
- E-posta aracılığı ile anında posta ve dosya gönderimine olanak sağlanması,
- İnternette kütüphaneye erişim sağlanması gibi birçok olanak sağladığı görülmektedir (Yılmaz, 2002; Şahin, 2009; Altun, 2003; Bakiroğlu ve Şentuna, 2001).

İnternetin ayrıca velilere ve okullara sunduğu olanaklar bulunmaktadır. Bu katkılar aşağıdaki gibidir:

- Okullar öğrencilerin aileleriyle rahatlıkla iletişim kurabilmektedirler.
- Okullar, okul ve öğrenci hakkındaki bilgilere bir parola ile her ailenin ulaşmasını sağlamaktadır.
- Okullar dünyanın farklı bölgelerinde bulunan okullar ile iletişim halinde bulunarak küresel eğitim faaliyetlerini organiz etmektedirler.
- Okullar öğrencilere dünyanın herhangi bir bölgesindeki okullarda açılan derslere kayıtlarını yaptırıp notlarını öğrenme olanağı sağlamaktadır.
- Okullar yönetim konusunda güncel gelişmeleri takip ederek kendi sistemlerinde de uygulama olanağı elde etmektedirler.
- Okullar fırsat eşitliği ilkesini uygulayabilmektedirler.
- Veliler çocukları ile ilgili bilgilere kolayca ulaşabilmekte ve çocukların gelişimlerini izleyebilmektedirler.
- Veliler okul faaliyetlerinden haberdar olmakta ve okul ile rahatlıkla iletişime geçebilmektedirler (İşman, 2011).

İnternetin eğitim-öğretim ortamlarına sağladığı yararların yanında bazı sınırlılıkları da

vardır.

- Problem çözüme gibi bilişsel becerilerin internetle öğretilmesi kolaydır ancak psikomotor beceriler ve tutumsal becerilerin internet ile öğretilmesi zordur (Gündoğdu, 2006).
- Çoğu zaman internetle öğretim etkinliklerinde katılanlar arasında sosyal bir etkileşim öne çıkmakta ve sınıf yönetimi güçleşmekte, öğretmenlerin otoriter rolünü zayıflatmaktadır (Vural ve diğerleri, 2001).
- Bilinçsiz öğrenciler ders sırasında şiddet içerikli oyunlar oynama, sohbet etme, internette gezinme eğilimlerinde bulunabilmektedirler (Aydın, 2011).

Toplumların çağdaş uygarlık düzeyine yükselmesi ve bilim ile iç içe olabilmesi için toplumu meydana getiren bireylerin aldığı eğitimin iyi olması gerekmektedir. Ailede başlayan eğitim okullarda devam etmektedir. Okullarda öğrenciler düzeylerine uygun bilgilerle donatılır. Ancak her okulda öğrencilere aynı fırsatlar ve araç-gereçler sağlanamamaktadır. Bunun önüne geçebilmek için FATİH (Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi Geliştirme) projesi uygulamaya konulmuştur. FATİH projesi ile beraber ülkemizde eğitimde alanında teknoloji kullanımının yaygınlaştırılması çalışmaları yapılmaktadır (Kabaran, Altıntaş ve Göçen Kabaran, 2016). 2010 yılında MEB tarafından başlatılan FATİH projesi, eğitim öğretimde fırsatların eşit olmasını sağlayarak okullarda teknoloji kullanımını iyileştirme amacıyla, teknolojinin öğrenme-öğretme sürecinde daha çok kullanılıp daha çok duyu organına seslenecek biçimde aktif kullanılabilmesi için; tüm sınıflarda internet alt yapısı ve akıllı tahta sağlamayı, öğrenci ve öğretmenlere tablet vermeyi planlamaktadır (Demirer, Dikmen, 2018). FATİH projesi, ülkemizde teknolojinin eğitime entegrasyonu ile meydana gelen teknik sorunların büyük kısmının çözümüne yarar sağlayacak bir yenilik olarak düşünülmektedir (Salman, 2013). FATİH projesi;

- Gerekli donanımın ve yazılımın sağlanması
- Gerekli eğitsel e-içeriğin sağlanıp yönetilmesi
- Öğretim programları beraberinde etkin bilgisayar teknolojilerinin kullanımı
- Hizmetiçi öğretmen eğitimleri
- Bilinçli, yönetilebilir, güvenilebilir ve ölçülebilir bilgisayar teknolojilerinin kullanımı şeklinde beş ana unsurdan oluşmaktadır (Akıncı, Kurtoğlu ve Seferoğlu, 2012).

Çeşitli proje ve olanaklarla desteklenmekte olan eğitimde teknoloji ve internet kullanımının sağladığı birçok olanak bulunmaktadır. Eğitimde bilgisayar ve internet kullanımının önemini Microsoft'un kurucularından olan Gates (1999) şöyle özetlemektedir: “Eğitimi geliştirmek yapabileceğimiz en iyi yatırımdır çünkü gelişmeden doğan yararlar toplumun her kesimine akar. Bilgisayarları ve interneti okullarda kullanmak bu nedenle heyecan vericidir.” İnternet sayesinde sınıflar dünyaya açılmakta, öğrenme ortamları daha ilgi çekici olmakta, öğretmen ve öğrenciler için zaman ve mekândan bağımsız eğitim olanağı sağlanmaktadır (Karahana ve İzci, 2001). İnternet birçok eğitim kademesinde olduğu gibi ilkökul düzeyinde de birçok yarar sağlayabilmekte ve kullanılabilir.

2.3. İlkokullarda İnternet Kullanımı

Öğretim etkinliklerinde dönütlerin yetersiz kalması veya başlanılan etkinliklerin tamamlanamaması geleneksel eğitimde karşılaşılan sorunlardan biridir (Karadeniz ve Akpınar, 2015). Öğrencilerin geleneksel öğretim süresinde derste yeterince aktif olamamalarının ve ders katılımlarının yetersiz olmasının önüne geçmek için farklı yöntemlerle derslerin daha etkili bir şekilde işlenmesi sağlanarak dersler daha zevkli ve kalıcı hale getirilmektedir (Günel, Kabataş Memiş ve Büyükkasap, 2010). Bunun yanında sınıfta yapılan eğitimi pekiştirip konu tekrarlarını sağlamak ve değerlendirme yapabilmek için amacıyla okul dışında kullanılacak yöntemlere yer verilmesi gerekmektedir (Bülbül ve diğerleri, 2006). Bu da öğrencilere okul içinde ve dışında öğrencilere zenginleştirilmiş öğrenme materyalleri sağlayabilen interneti ve olanaklarını kullanarak sağlanabilmektedir (Alkan, 2011).

Derslerin okul ortamında internetin sağladığı olanakları kullanarak zenginleştirilmesi şeklinde ifade edilen eğitim internet yoluyla öğretim veya web tabanlı öğretim (WTÖ) şeklinde adlandırılmaktadır (Kaya, 2002). İnternet yoluyla yapılan eğitim öğretimin sesli ve etkileşimli yapılabilmesi öğrenme etkinliklerini artırmakta aynı zamanda öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarını gidermekte, farklı öğrenme tarzlarına sahip öğrencilerin beklentilerini karşılamaktadır (Odabaşı, Çoklar, Kıyıcı ve Akdoğan, 2005). İnternet yoluyla öğretimde öğrenci merkeze alınarak içerik öğretmenin geleneksel yolla

aktaracağı şekilde değil öğretmenin öğrenci ile etkileşiminin bir sonucu şeklinde tasarlanmaktadır. Ayrıca internet yoluyla öğretim zamana ve mekâna bağlı olmayı gerektirmemekte ve öğrenme tüm yaşama yayılmaktadır. Böylelikle öğretmenlerin öğrencilerle iletişimi sadece ders içi ile sınırlı kalmamakta ve öğretmenler öğrenci takibini kolaylıkla yapabilmektedirler (Bay ve Tüzün, 2002).

Günümüzde öğrenciler altı yaşından itibaren fare kullanıp bilgisayarlarda oyun oynamaya ve oyun esnasında karşısına çıkan görevleri yerine getirme yeterliğine sahiptir (Aktay ve Güvey Aktay, 2015). 9-16 yaş aralığındaki çocuklara bakıldığında çocukların %33'ü her gün veya hemen hemen her gün, %53'ü haftada birkaç kez, %4'ü de daha az sıklıkla internet kullanmaktadır (Avrupa Çevrimiçi Çocuklar [EU Kids Online] Projesi, 2010).

İlkokul çağında internet çocuklar ve aileler için yeni olanaklar sunmakla birlikte derslerin görsel ve duyuşsal hale getirilmesinde önemlidir (Ersoy, 2002; Baş, 2011). Bunun yanı sıra internetin kullanımı ile çocuklar zamandan ve mekândan bağımsız olarak istedikleri anda gerekli olan bilgilere ulaşabilmekte ve kendi ürünlerini dünyaya sunabilmektedirler (Akkoyunlu, 2002). Öğrenciler çoğunlukla okul ve sınıf gibi öğrenme platformlarına internet ile iç içe ortamlardan gelmekte ve öğrenme platformlarında kullanılacak olan teknolojilerin de en az bu seviyede olmasını beklemektedirler (Sarı, 2004). Bu gelişmelere paralel olarak okullardaki derslikler laboratuvarlar gibi ortamların yerini forumlar, sohbet odaları, tartışma listeleri gibi soyut ortamlar almıştır (Gülbahar, 2009). Bunun yanında müfredattaki konular hareketli/hareketsiz görüntüler, vidolar, canlandırmalar ve grafikler ile internet üzerinden öğrencilere ulaştırılmakta bu yolla öğrenciler yaparak ve yaşayarak öğrenirler ve tam öğrenme sağlanır (Özerbaş ve Yalçıkaya, 2018). Öğrenciler bahsedilen çoklu öğrenme ortamları sayesinde öğrenmede farklı yolları deneyerek zihinsel yapılarını tekrar organize eder ve öğrenme sorumluluğu üstlenir (Karadeniz ve Akpınar, 2015). Çoklu öğrenme ortamları sayesinde öğrenciler öğretim araç ve materyallerini geleneksel yöntemlerdekine göre daha çok inceleyebilir, durdurup notlar alabilir, anlamadığı yerde ileri geri sarabilir, araştırmalar yapabilir, öğrendiklerine görsel ve işitsel boyut kazandırabilir (Akbaba, 2009).

Ayrıca, internet ilkokullarda okuma yazma becerilerinin gelişimi gibi biçimlerde kullanılabilir. Örneğin öğrenciler okudukları bir metin hakkındaki düşüncelerini internet

ortamında paylaşabilmektedirler. Okuma becerilerini geliştiren etkinlikler ile öğrenciler analiz ve sentez yapabilmektedirler. Aynı zamanda öğrencilerin ilgi alanları ile ilgili bilgi sahibi olunabilmektedir (Gündoğdu, 2006).

İnternetin öğretim amaçlı kullanımı amaca göre farklılık göstermektedir. Eğitim kurumları; eğitim faaliyetlerinin tamamını internet üzerinden gerçekleştirirse web temelli eğitim, klasik eğitim süreçlerini internet yardımıyla destekliyse web destekli eğitim adını almaktadır (Odabaşı, Çoklar, Kıyıcı ve Akdoğan, 2005). İlkokullarda derslerin web üzerinden işlenebilirliği için öğrenciler, öğretmen ve içerik faktörleri göz önünde bulundurulmalıdır. Öğrenciler, öğretmen ve içerik öğretme sürecinde mutlaka dikkate alınmalıdır (Alkan ve Kurt, 2000; Daunt, 1997; Demirel, 2003). Öğretmenler; öğrencilerin öğretim stratejileri geliştirmelerine olanak vermeli, iletişimde rahat olmalarını sağlamalı ve öğrencilerin konuları yanlış anlamalarını engellemelidir. Öğrencilere kararlı ders çalışma alışkanlığı kazandırmalı ve öğrencilerin öğrenme sorumluluğu almalarını sağlamalıdır. Bunun yanında e-posta, chat, forumlar gibi farklı iletişim kanallarının kullanılması sağlanarak öğrencilerin sosyalleşmelerine katkıda bulunulmalıdır. Web destekli eğitimde materyalin güncellenmesi, klasik eğitim materyallerinde olduğundan daha kolaydır. Bunun yanında öğrencilerin derste hangi sayfa ile ne kadar ilgilendikleri kolaylıkla izlenerek değerlendirme yapıp öğrenciye o anda dönüt verilebilmektedir. Ders notları web sayfasından takip edilebilmekte böylelikle öğrenciler katılmadıkları derslerdeki eksiklerini bu yolla tamamlayabilmektedirler (Odabaşı, Çoklar, Kıyıcı ve Akdoğan, 2005). Web destekli eğitim sayesinde öğrenciler ders kapsamını genişletme olanağı bulabilmekte ve araştırma yapabilmektedirler. Bu da öğrenme öğretme sürecinin etkililiğini artırmaktadır (Baltacı ve Akpınar, 2011; Yeniad, 2006). Geçmişte yapılan araştırmalara da bakıldığında web destekli eğitimin akademik başarıyı artırdığı ve geleneksel yöntemlerden daha etkili olduğu tespit edilmiştir (Erdemir ve İngeç Kandil, 2014). Oral ve Kenanoğlu'nun (2012) gerçekleştirdiği çalışmada da web destekli eğitimin öğrenci başarısını olumlu yönde etkilediği, kalıcı öğrenmeye katkı sağladığı belirtilmektedir. Literatürdeki web destekli eğitim uygulamalarının yapıldığı çalışmalara bakıldığında da sonuçların olumlu yönde olduğu görülmektedir.

Kahraman'ın (2015) yaptığı çalışmada web tabanlı bir ödev takip değerlendirme sistemi geliştirilmiştir. Bu sistem sayesinde uzun süren ödev kontrolleri hızla

gerçekleştirilebilmekte, sistem; öğrenci, öğretmen ve veli iletişimini kolaylaştırmaktadır. Anlaşılamayan ödevler için öğrencilere kolaylıkla dönütler sağlanabilmekte, eksik oldukları konular sistemden tamamlanabilmektedir. Bir başka çalışma Süral ve Gürman (2019) hayat bilgisi derslerinde kullanılmak üzere dijital bir değerlendirme aracı geliştirerek yapmış oldukları çalışmadır. Bu çalışmanın uygulama sürecinde öğrenciler teknoloji kullanım becerileri konusunda sorunlar yaşamışlardır. Buna rağmen aracı kullanmaktan keyif aldıklarını belirtmişlerdir. Dijital değerlendirme araçları öğretmene kâğıt kalem ile değerlendirme yerine bilgisayar ve mobil cihazlar yoluyla çağımızın yeniliklerine uygun ve daha avantajlı bir değerlendirme olanağı sağlar. Başka bir uygulama olan Kahraman ve Akgül'ün (2015) çalışmasında ilkökul öğrencileri için web tabanlı bir değerler eğitimi uygulaması yapılmıştır. Öğrenciler çalışma sonunda uygulamayı kendileri için faydalı ve olumlu bir ortam olarak gördüklerini ifade etmişlerdir. Yavuz Mumcu ve Yıldız (2015) tarafından gerçekleştirilen çalışmada ise ilkökul 3. Sınıf düzeyinde bulunan düzlemsel şekiller konusunun öğretimine ilişkin web tabanlı bir materyal tasarlanmış, uygulanmış ve değerlendirilmiştir. Uygulamada stop motion tekniğinin kullanıldığı animasyonlu videolar web sayfasına yüklenerek öğrencilere uygulanmıştır. Yapılan uygulama sonucunda öğrenciler animasyonlar sayesinde matematiğe ilgi duyduklarını, matematiği daha iyi anlayıp sevdiklerini ifade etmişlerdir.

2.4. Öz-Yeterlik

Bandura (1977) tarafından Sosyal Bilişsel Öğrenme Kuramının temelini ortaya koymak amacıyla ortaya atılan öz-yeterlik inancı kişilerin belli bir başarıya sahip olmalarını sağlayabilecek eylemleri sergileme yeteneklerine ilişkin yargıları olarak tanımlanmaktadır. Yine Bandura'nın (1994) daha sonra yaptığı bir diğer öz-yeterlik tanımı kişilerin etrafında gerçekleşenler üzerinde etki sağlayabilecek biçimde bir eyleme başlayıp o eylemi sonuçlandırana kadar devam ettirebileceğine ilişkin inancı şeklindedir (Bandura, 1994 akt. Yıldırım ve İlhan, 2010).

Öz-yeterlik algısına yönelik farklı görüşler bulunmaktadır. Dembo (2013) öz-yeterliği bir termometreye benzetmekte ve öz-yeterliğin kişilerin öğrenmeleri ile çalışmalarını büyük ölçüde etkilediğini savunmaktadır. Gürcan (2005) öz-yeterlik algısını bireylerin

yetenek ve becerilerinin fonksiyonu değil, bireylerin becerileri yardımıyla yapabildiklerine dair bir algı olarak tanımlamaktadır. Snyder ve Lopez (2002), öz-yeterlik becerisinin gözlenip algılanabilecek biçimde bir beceri olmadığını, bireylerin belli şartlar altında sahip oldukları becerileri ile “ne yapabilirim?” sorusuna verdiği yanıt olduğu görüşündedirler.

Korkmaz (2011) öz-yeterliği, belirli bir işin yapılabilmesine dair inanç olarak tanımlarken bu inancın işin yapılmasına yönelik davranışa teşebbüs edilme durumu, davranıştaki sürekliliği, davranışa güdülenmeyi, dolayısıyla da performansı etkilediğini savunmaktadır. Hazır Bıkmaz (2002) kişilerin muhtemel durumların üstesinden gelebilmek için gerekli olan fiilleri ne derecede gerçekleştirebileceklerine ilişkin yargıları ile ilgili olan öz-yeterlik kavramını günlük hayatta karşılaşılan problemlerin çözümü için önemli görmektedir. Başka bir görüşte ise öz-yeterlik kişinin kendi becerilerindeki yetkinliğiyle değil, kişinin kendi becerilerine olan inancıyla ilgilidir, bireyin kendine bir amaç belirlemesi ve bu amaca yönelik kadar çaba harcayacağına, karşısına çıkan zorluklarla ne derece mücadele edebileceğine ve başarısızlık yaşadığı takdirde vereceği tepkilerine etki etmektedir (Akkoyunlu, Orhan ve Umay, 2005).

Öz-yeterlik inancının yüksek olması kişisel doyumunu ve başarıyı artırır bunun yanında hedefe ulaşmada kararlılık sağlar (Bandura, 1994). Bunun yanında kişilerin sorunlarla başa çıkmadaki sabır düzeyi ile ilişkilidir ve doğru ya da yanlış yapma davranışlarını etkiler (Akkoyunlu ve Orhan, 2003). Kişinin güçlü bir öz-yeterliğinin olması bir alanı isteyerek seçmesinde, başarıya güdülenmesinde, çaba gösterip zaman harcamasında ve başarısızlıklar karşısında pes etmemesinde fayda sağlar (Akkoyunlu ve Kurbanoglu, 2004).

Bandura'ya (1997) göre öz-yeterlik algısı yüksek olan ve düşük olan bireylerin özellikleri şöyledir;

Öz-yeterliği yüksek olan bireyler;

- Zorlu görevleri kaçılacak bir tehlike değil uzmanlaşmaya yardımcı deneyimler olarak görürler.
- Zor görevlerde güçlü sorumluluk duygusuna sahiptirler ve zorluklar karşısında çabalarını arttırırlar.
- Başarısız olmaları durumunda öz-yeterliklerini hızla geri kazanabilirler.

- Başarısızlıklarını az çaba sarf etmeye değil, bilgi ve beceri yetersizliğine bağlarlar.
- Korkutucu durumlarda kendilerine güvenirlir ve durumları kontrol edip stres ve umutsuzluğa karşı güçlü dururlar.
- Başarı beklentisi bu bireylerin duygularını olumlu yönde etkiler.

Düşük öz-yeterlik algısına sahip bireyler

- Kendileri için tehlikeli gördükleri zor görevler karşısına bu görevden kaçma eğilimindedirler.
- Hedefe ulaşma konusunda isteksizdirler ve sorumluluk duyguları zayıftır.
- Zor bir durumla karşılaştıklarında nasıl başarılı olabileceklerine odaklanmayıp kötü sonuçlar üzerinde dururlar.
- Zorluklar karşısında çalışmalarını yavaşlar ve çabuk vazgeçerler.
- Başarısız oldukları durumlarda öz-yeterliklerini kolayca geri kazanamazlar.
- Yeterli çaba sarf etmemeyi yeteneksiz olmalarına bağlarlar ve inançlarını kolayca kaybederler.
- Stres ve umutsuzluk kurbanı olmaları kolaydır.
- Bir görevi gerçekleştirirken ilk denemede başarısız olurlarsa yeniden denemekten kaçınırlar.
- Önceden edindikleri kötü deneyimler, yeni denemeler yapmalarına engel olur.

2.4.1. Öz-Yeterlik İnancı Kaynakları

Bandura (1997) bireylerin öz-yeterliklerinin ortaya çıkmasını sağlayan bireyin kendi yaşantıları, dolaylı öğrenme yaşantıları, sözel ikna ile fizyolojik ve duygusal durum olmak üzere dört etken olduğunu ifade etmektedir.

2.4.1.1. Bireyin kendi yaşantıları

Bireylerin başarı durumlarına ilişkin en gerçekçi bilgilere bireyin kendi yaşantıları yoluyla ulaşılabilir. Bu sebeple öz-yeterlik kaynağının en önemli etkeni olarak değerlendirilebilecek etken bireyin kendi yaşantılarıdır. Bireylerin sahip oldukları başarılı deneyimler öz-yeterliklerini yükseltirken başarısız oldukları deneyimler öz-yeterliklerinin düşmesine sebep olabilmektedir. Bu durum güçlü bir yeterlik algısı

bireyde daha önceden oluşmuş ise karşılaşılan küçük başarısızlıklar öz-yeterlik inancı üzerinde büyük bir etkiye sahip olmaz (Bandura, 1994). Öz-yeterlik inancı kolay yaşantılar yoluyla değil de gayret gösterilerek, zorlanılarak elde edilen başarılar yoluyla elde edilmektedir. Kolayca elde edilen başarılar bireylerin yeteneklerine ilişkin yanlış veya zayıf bir inanç oluşmasına neden olabilir dolayısıyla birey çaba harcamadan, gereken sabrı göstermeden de başarılı olabileceğine ilişkin yanlış bir yargıya sahip olabilir (Bandura, 1997).

2.4.1.2. Dolaylı öğrenme yaşantıları

Öz-yeterliğin oluşumunda bireyin kendisine benzettiği bir modelin deneyimlerini ve bu deneyimlerin sonuçlarını takip ederek bunları edinmesi dolaylı öğrenme yaşantısı şeklinde ifade edilmektedir (Avcı, 2018). Birey bir eyleme başlamadan önce bu eylemi daha önce yapmış birinin aldığı sonuçlardan etkilenerek öz-yeterlik inancını geliştirebilmektedir. Ancak gözlemlenen bireyin daha önce aldığı sonucun başarısız olması gözlem yapan bireyin öz-yeterlik inancına olumsuz etki edebilmektedir (Arıcı, 2019). Gözlemleyen ve gözlemlenen birey arasında ne kadar benzerlik varsa başarı durumu o kadar fazla olumlu ya da olumsuz etkilenmektedir (Goddard, Hoy ve Hoy 2000).

2.4.1.3. Sözel ikna

Bireylerin etraflarındaki kişiler tarafından başarabileceklerine dair motive edilmesi durumu sözel ikna şeklinde ifade edilmektedir (Arslan, 2012). Olumlu yapılan telkinler bireyin beceri ve yeteneklerini geliştirmekten ziyade bireyin cesaret kazanmasını ve öz-yeterliğinin yükselmesini sağlamaktadır (Gençtürk, 2008). Fakat doğru yapılmayan telkinler bireyin öz-yeterlik inancının düşmesine de yol açabilmektedir (Bozgeyikli, 2005). Sözel ikna yoluyla edinilen öz-yeterlik uzun süreli değildir ve diğer kaynaklarla birlikte kullanıldığı takdirde etkili olmaktadır (Usher ve Pajares, 2008; Britner ve Pajares, 2006).

2.4.1.4. Fizyolojik ve duygusal durum

Yorucu ve stresli durumlarla karşı karşıya kalındığında ortaya çıkan terleme, yorgunluk, kaygı gibi bireyin kendini fizyolojik olarak yetersiz hissetmesine neden olan fizyolojik ve psikolojik durumlar bireyin öz-yeterliği düşürmektedir. Sınıf ortamında öğretmenler

yeni bir konuya başlarken veya etkinlik yaparken öğrencilerin fizyolojik ve duygusal durumlarını hesaba katmalıdır (Bandura, 1977).

2.5 Öğretmen Öz-Yeterliği

Öz-yeterlik kavramıyla ilgili yapılan çalışmaların en önemlilerinden olan öğretmen öz-yeterlik algısı kavramına öğretmenlerin penceresinden bakıldığında, öğretmenlik mesleğinin getirdiği sorumlulukları ve görevleri gerçekleştirebilmek için gerekli olan bilgi, beceri ve tutumlar öne çıkmaktadır (Bandura, 1997; Demirtaş, Cömert ve Özer, 2011). Öğretmen öz-yeterliği öğretmenlerin öğrenme-öğretme sürecinde başarılı olup öğrencilerin davranışlarını değiştirebilmek amacıyla gerekli olan yeterliklerine ilişkin inançları olarak tanımlanmaktadır (Şahin, 2010). Aston'un (1984) yaptığı tanımda ise öğretmen öz-yeterlik inancı öğrenci performanslarının yerine getirilebilmesi için öğretmenlerin gereken davranışları sergileyebilme inançları olarak tanımlanmaktadır.

Öğretmenlerin nitelikli bir şekilde öğretim yapmasında ve öğretim sırasında karşılarına çıkan problemleri çözmeye kendi beceri ve yeteneklerine dair kişisel yargıları yani öz-yeterlikleri önemlidir (Özdemir, 2008). Öğretmenlerin öz-yeterlik inançları öğretim verecekleri öğrencilerin duygusal, sosyal, akademik durumlarını etkileyeceği ve öğrencilerin akademik eğilimlerini yönlendireceği için öğretmen öz-yeterliği önemle incelenmesi gereken bir konudur (Akbaş ve Çelikkaleli, 2006).

Öz-yeterliği yüksek olan kişiler bir işi başarıyla yerine getirebilmek için büyük çaba harcarlar, herhangi bir olumsuzlukla karşılaştıklarında kolaylıkla vazgeçmezler, ısrarlı ve sabırlı davranırlar dolayısıyla bu öğretmenlere de yansır. Bu sebeple öz-yeterlik algısı yüksek öğretmenlerin daha başarılı olacağına inanılmaktadır (Aşkar ve Umay, 2001). Öğretmenlerin öz-yeterlikleri belirlenmeli ve öz-yeterlikleri en az mesleki alan bilgileri kadar iyi olmalıdır. Yeterlik duygusunu ilk olarak ailede sonra çevrede ve daha sonra yaşamının büyük kısmını geçirdiği okullarda kazanan öğrenciler için öğretmenlerinin öz-yeterlikleri oldukça önemlidir (Önen ve Öztuna, 2005).

Yine Gibson ve Dembo'nun (1984) tespitine göre öğretmenlerin zor öğrencilerle başa çıkabilme inancını ölçmek için yaptıkları araştırma sonucunda öz-yeterliği yüksek öğretmenlerin bu zor öğrencilerin biraz daha fazla çaba ile eğitilebilir olduklarına ilişkin

görüŖe sahip oldukları tespit edilmiŖtir. Bunun aksine öz-yeterliği düşük öğretmenler bu tarz zor öğrenciler için yapılabileceklerin çok az olduğunu ifade etmişlerdir. Yine Bandura'nın (1997) öğretmen öz-yeterliklerine yönelik tespitleri aŖağıdaki gibi özetlenmektedir;

- Okulun ilk yılları öğrencilerin kendi zihin kapasitelerini geliŖtirmeleri için oldukça önemlidir ve öğrencilerin yeteneklerine olan inancı yüksek ölçüde öğretmenin öz-yeterlik algısına göre değişkenlik gösterir.
- Öğrenci yeni bir öğretmen, yeni arkadaşlar, okul ortamının değişmesi gibi durumlarla karşılaştığında baskı hisseder ve öz-yeterlik algısı düşer. Tüm bu sorunlar öz-yeterliği yüksek bir öğretmen tarafından çözülebilir.
- Öz-yeterliği yüksek olan öğrenciler, öz-yeterliği düşük öğretmenlerden daha az etkilenirken öz-yeterliği düşük öğrenciler daha fazla etkilenmektedirler. Öz-yeterliği düşük öğretmenden, öz-yeterliği yüksek öğretmene geçen başarısız öğrencilerin akademik anlamda daha fazlasını yapabileceklerine yönelik inançları artar.
- Zor ve motive olamayan öğrenciler için onlarla başa çıkabilme gücü olarak algılanan öğretmen-özyeterliği farklı boyutlarda da ele alınarak genişletilmeli ve değerlendirilmelidir.
- Öğretmen-özyeterliği sadece öğretmenin dersi anlatabilme becerisine dayanmaz. Sınıf ortamını hazırlamak, öğrencilerin başarılarını artırmak, veli katılımını sağlamak, etkin kaynak kullanımını sağlamak ve öğrenci etkililiğini sağlamak gibi konuları da içerir.

Öz-yeterliği düşük olan öğretmenler başarısız öğrencileri sınıfta bırakmaya eğilimliyken öğrencilerin akademik başarısızlıkları ile ilgili sorumluluk almak istemeyip öğrencileri güvensiz olmaya sevk ederler, kendilerini otorite öğretmen olarak güvenli hissederler (Yaman, Cansüngü Koray ve Altunçekiç, 2004). Öz-yeterliği yüksek öğretmenler öğrencilerin başarılı olması için daha fazla yöntem denemeye istekli olur ve üst düzey başarılı öğrenciler yetiŖtirirler. Bunun yanında sınıf yönetimi ile zaman yönetimi amacıyla kullanılan stratejiler de öğretmenlerin öz-yeterlikleri ile ilişkilidir. Öğretmenlerin öğrenmeye güdülenmeleri ile öz-yeterlik algıları arasında da önemli bir ilişki bulunmaktadır. Öz-yeterliği yüksek olan bir öğretmenin, öğrencilerin ihtiyaçlarına daha iyi cevap verebilip iyi bir öğretme ortamı hazırlama eğiliminde olduğu

görülmektedir (Hazır Bıkmaz, 2004, akt. Uzunboylu, Selçuk, 2017).

Öz-yeterlik algısı yüksek öğretmenlerin, düşük öz-yeterliğe sahip öğretmenlere kıyasla daha başarılı uygulamalar yaptıkları; öğrencilerle ilişkilerinde daha pozitif oldukları; öğrencilerden daha yüksek akademik başarılar bekledikleri; öğrencilere karşı daha hoşgörülü davrandıkları; yeni fikirlere açık oldukları ve kıymet verdikleri; öğrenciler yanlış yaptığında daha yapıcı eleştiriler yaptıkları; işlerindeki doyumlarının daha yüksek düzeyde olduğu; yeni öğretim programlarını ve değişik materyalleri sınıf içinde kullanmaya daha istekli oldukları; öğrencilerin bireysel farklılıklarının bilincinde olarak öğretim planlarını uygulayıp farklı stratejiler geliştirdikleri; öğrenme gücünü çeken öğrencilere karşı eğitim sürecinde daha kararlı ve sabırlı oldukları belirlenmiştir (Gibson ve Dembo, 1984; Woolfolk, v.d., 1990; Ross, 1992, 1994; Allinder, 1994; Tschannen-Moran v.d., 1998; Henson, 2001; Tschannen-Moran ve Woolfolk Hoy, 2001; Feves ve Alexander, 2004, akt: Albayrak, 2015).

Öğretmenlerin öz-yeterliklerinin gelişiminde en geçerli yol, lisans eğitimi boyunca yapılan öğretmenlik uygulamaları ve alınan teorik dersler ile edindikleri doğrudan edindikleri yaşantılardır. Doğrudan edinilen yaşantılar ile öz-yeterlik algısının oluşumunda sınıf yönetimini sağlamak önemlidir (Özkurt, 2017).

2.6. Eğitsel İnternet Kullanım Öz-Yeterliği

Teknolojinin gelişmesi ve ilerlemesi ile bilişim teknolojileri eğitim alanında eğitim öğretim sürecinde kullanılmaya başlanmıştır (Tuti, 2005). Teknolojideki gelişim ve ilerlemeler sonucu ortaya çıkan en önemli ürün bilgisayarlardır (Algan, 2006). Bilgisayarların beraberinde internetin de eğitsel amaçlı kullanımı artmış ve eğitim uygulamalarında kullanılması yaygınlaşmıştır (Gündüz ve Özdiç, 2008). Öğretmenler sınıf içi ve sınıf dışı etkinliklerinde öğretimi zenginleştirmek ve desteklemek, bunun yanında öğrencileri ve meslektaşları ile haberleşmek için bir iletişim aracı olarak da interneti kullanmaktadırlar (Tekinarslan, 2007). İnternet ile birlikte öğretmenler;

- Öğretim stratejileri, öğretim planları ve öğretim yöntemlerini içeren çevrimiçi veri tabanlarından yararlanabilmektedirler.
- Tartışma sitelerini ya da e-postayı kullanarak, farklı bölgelerdeki diğer

öğretmenlerle eğitime dair sorunları tartışabilmekte, düşüncelerini paylaşarak birbirlerine yardımcı olabilmektedirler.

- Kütüphanelerden yararlanabilmektedirler.
- Konu alanı uzmanlarına ulaşarak ilgili bilgi alışverişinde bulunabilmektedirler.
- Sınıf içi etkinlikler hakkında yeni fikirler üretebilmektedirler (Yalın, 2000).

Tüm bunların yanında interneti etkili olarak kullanabilmek için öz-yeterlik önemli bir faktördür (Baş, 2011). Öz-yeterlik kavramı; bireyin bir işi başarıyla yerine getirebilme ve beklentileri karşılayabilme yeterliklerinde kendine olan inancı olarak tanımlanmaktadır (Yoldaş ve Arın, 2015). Bayrakçı, Tozkoparan ve Durmuş, (2014) internet kullanım öz yeterliğini bireyin internette karşılaştıracak olduğu sorunları çözebilmek amacıyla gereken davranışları çözebilmeye yönelik inanç olarak tanımlanırken, bir başka tanımda bireyin internette araştırma yapma, gezinme, bilgiye ulaşma gibi uygulamalar veya problem çözümü gibi karışık durumlardaki becerilerine olan inancı olarak tanımlanmaktadır (Eastin ve Labrosa, 2000, akt. Balay, Kaya ve Çevik, 2014). Eğitim amaçlı internet kullanım öz-yeterliği ise; öğretmenin internet yeteneklerini ders esnasında ve ders dışında etkili kullanabileceğine ve karşılaşılabileceği internet veya dış etkenlerden kaynaklanan sorunlar ile baş edip farklı çözümler bulabileceğine ilişkin kendine olan inancı şeklinde tanımlanmaktadır (Topal, 2013).

Sonsuz sayıda grafik, şekil, ses, video, sunu ve benzetim gibi olanaklar barındıran internet öğretmenler tarafından sınıf içi eğitsel etkinliklerde sıkça kullanılmaktadır (Karaman ve Açıkıldız, 2006). Eğitimde bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanılabilmesi için eğitsel internet kullanımı öz-yeterlik algıları önemlidir (Şahin, 2009). İnternetin eğitime sağlamış olduğu olanaklardan yararlanmanın temel bileşeni bireylerin interneti eğitsel amaçla kullanmasına yönelik inançlarının yüksek olmasıdır (Durnell ve Haag, 2002). Bireylerin inançlarının yüksek olması da onları yetiştiren öğretmenlerin inançlarının yüksek olması ile mümkündür. Dolayısıyla toplumun ihtiyaç duyduğu insan profiline uygun, bilgiye ulaşan, bilgiyi ve teknolojiyi etkin kullanabilen bireyler yetiştirmek eğitim kurumlarından beklendiğinden söz konusu becerileri öğrencilerin yanında öğretmenlerin de kazanması gerekmektedir (Akkoyunlu ve Kurbanoglu, 2004). Tekinarslan'ın (2008) ifade ettiği gibi öğretmenlerin bu becerilere sahip olmaları, hem kendilerini geliştirmeleri hem de öğrencileri geliştirip doğru yönlendirmeleri için gereklidir. Diğer yandan öğretmenler günlük hayatta bilgisayar,

internet, cep telefonu, cd, video, gibi teknolojik araç kullanan öğrencilerle karşı karşıyadır. Bu sebeple, öğretmenlerin bu teknolojik araçları kullanma becerileri gelişmemiş ise zorlukla karşılaşmaktadırlar (Aksoy, 2003, akt. Güllüoınar, Kuzu, Dursun, Kurt ve Gültekin, 2013; Reiner, 2009).

2.7. İlgili Araştırmalar

Bu başlık altında eğitsel internet kullanımı öz-yeterliği ve öğretmen öz-yeterliğine ilişkin yurtdışında ve yurtiçinde yapılmış olan araştırmalar bulunmaktadır.

2.7.1. İlgili Yurtdışı Araştırmalar

2.7.1.1. Eğitsel internet öz-yeterliği ile ilgili yapılmış olan yurtdışı araştırmalar

Leonard ve Smita (2001; akt. Çömek, 2009) tarafından gerçekleştirilen çalışmada internet üzerinden matematik dersi alan öğrenciler incelenmiştir. 44 öğrenciden oluşan araştırma örnekleminin %90'ı çevrimiçi ortamda ihtiyaç duydukları öğretimi aldıklarını, %75'i aldıkları eğitimin beklentilerini karşıladığını ve başka bir çevrimiçi ders daha almak istemediklerini, %60'ı ise klasik eğitime göre daha çok fırsat elde ettiklerini belirtmişlerdir. Araştırma sonucunda öğrencilerin matematik dersi başarıları 4.14/5.00 olarak tespit edilmiştir.

Gordon (2003; akt. Çömek, 2009) tarafından gerçekleştirilen araştırmada üniversite öğrencilerinin etkili öğrenme düzeyleri internet tabanlı eğitim ve geleneksel eğitim alma durumlarına göre karşılaştırılmıştır. Öğrencilerin etkili öğrenme düzeylerine motivasyon, başarı ve tutum değişkenlerinin toplamına göre karar verilmiştir. Grupların öncesinde bilgisayar becerilerinin eşit olduğu tespit edilmiştir. Uygulama sonucunda internet tabanlı eğitim alanların geleneksel eğitim alanlara göre başarı, motivasyon ve tutum değişkenleri açısından anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Selwyn (2008) tarafından gerçekleştirilen "An investigation of differences in undergraduates' academic use of the internet" başlıklı araştırmada üniversite öğrencilerinin akademik anlamda internet kullanma durumları yaş, cinsiyet, sınıf, köken ve internet erişimi gibi değişkenler açısından incelenmiştir. Çalışma sonunda

öğrencilerin interneti en çok e-mail, sosyal ağ kullanımı, okuma ve sohbet için kullandıkları, en az ise akademik ders veya kurslara katılmak için kullandıkları tespit edilmiştir.

2.7.1.2. Öğretmen öz-yeterliği ile ilgili yapılmış olan yurtdışı çalışmalar

Gibson ve Dembo (1984) tarafından gerçekleştirilen “Teacher efficacy: a construct validation” başlıklı çalışmada, genel öğretim yeterliği ve yüksek kişisel öğretim yeterliği olan öğretmenlerin, düşük yeterlik inancı olan öğretmenlere kıyasla öğrenci sorularına yanıt verirken daha aktif, daha özgüven sahibi, sınıf içinde daha fazla akademik yoğunlaşma gösteren oldukları ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte kişisel öğretim yeterliği ve genel öğretim yeterliği istenilen düzeyde olmayan öğretmenlerin bir durumdan sonuç alamadıkları zaman kolayca vazgeçme eğiliminde oldukları belirtilmiştir.

Nazri ve Barrick (1990), tarafından Malezya’da gerçekleştirilen “Professional knowledge, competency achievement of agricultural teachers with and without preservice teacher preparation in Pensular Malaysia” çalışmada pedagojik formasyon eğitimi almış ve almamış olan 141 tarım öğretmenin mesleki yeterlikleri karşılaştırılmıştır. Araştırmada, pedagojik formasyon eğitimi olan öğretmenlerin yüksek yeterliğe sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Farklı ırka, yaşa, cinsiyete, mesleki deneyime ve özel alana sahip olan öğretmenler arasında mesleki yeterlik bakımından anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir.

Woolfolk, Rosoff ve Hoy (1990) tarafından gerçekleştirilen “Teachers' sense of efficacy and their beliefs about managing students” başlıklı çalışmada öğretmenlerin öz yeterlikleri, öğrenci motivasyonuna karşı tutumları ve sınıf yönetimleri arasındaki ilişki incelenmiştir. Yüksek öz-yeterliğe sahip öğretmenlerin, düşük öz yeterliğe sahip olan öğretmenlere kıyasla daha insancıl sınıf yönetimi davranışları sergiledikleri ve problem çözmede öğrenci özerkliğini daha fazla destekledikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Campbell (1996) tarafından gerçekleştirilen “A comparison of teacher efficacy for pre and in-service teachers in Scotland and America” başlıklı çalışmada Amerika’daki ve İskoçya’daki öğretmen ve öğretmen adaylarının yeterlik seviyelerini karşılaştırılmış ve öğretmen yeterliğinde eğitim seviyesi ve mesleki deneyim değişkenlerinin rolü olup olmadığı incelenmiştir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında İskoç ve Amerikan

öğretmenler arasında farklılık olmadığını göstermekteyken, öğretmen adaylarının öğretmenlerden daha düşük yeterliğe sahip olduklarını göstermektedir. Bunun yanında öğretmen yeterliği ile mesleki deneyim ve yaş değişkenleri arasında da anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir.

Lorsbach ve Jinks'in (1998) gerçekleştirdiği "Self-Efficacy Theory and Learning Environment Research" başlıklı çalışmada çalışmada araştırmacılar, öğretmen öz yeterlikleri ile öğrenme çevresinin düzenlenmesi arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında öğretmenlerin öz yeterlik inançlarının öğretime bakışlarını etkilediği böylelikle öğretim çerçevesini farklılaştırmada etkili olduğu görülmektedir. Bununla birlikte öz yeterlik inancı yüksek öğretmenlerin, düşük motivasyona sahip öğrencileri motive etmede daha başarılı olduğu, öğretimde hedef belirlemek konusunda daha etkili olduğu ve zamanı daha iyi kullanabildikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Milner ve Hoy (2003) tarafından gerçekleştirilen "A case study of an African American teacher's self-efficacy, Stereotype Threat And Persistence" başlıklı çalışmada; bir öğretmenin öz-yeterlik kaynaklarının neler olduğu belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırmaya göre öğretmenlerin öz-yeterlik inançlarında düşme görüldüğü zamanlarda geçmiş başarılarını düşünerek öz-yeterlik inançlarını yükseltmeye eğilimli oldukları belirlenmiştir.

Chacon (2005) tarafından gerçekleştirilen "Teachers' perceived efficacy among English as a foreign language teachers in middle schools in Venezuela" başlıklı çalışmada Venezuela'da çalışmakta olan İngilizce öğretmenlerinin öz-yeterlik algıları incelenmiştir. Çalışmada İngilizce öğretmenlerinin eğitimsel stratejiler, öğrenci katılımı ve sınıf yönetimindeki yeterlikleri; İngilizce konuşma, okuma, yazma, dinleme konusundaki yeterlikleri; kültürel bilgileri; kullandıkları pedagojik stratejileri ve demografik değişkenler arasındaki ilişki incelenmiştir. Araştırma sonucuna göre öğretmenlerin eğitim stratejilerindeki yeterlikleri, sınıf yönetimindeki ve öğrenci katılımındaki yeterliklerinden yüksektir. Öğretmen yeterlikleri ile sınıfta kullanılan yöntemler arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Öğretmenlerin yeterlikleri İngilizce bilmedeki yeterlikleri ile ilişkilidir ve tecrübeler ile öğrenci katılımı, eğitimsel stratejiler ile sınıf yönetimindeki yeterlikler arasında istatistiki anlamda anlamlı bir ilişki yoktur.

Klassen ve Tze (2014) tarafından gerçekleştirilen “Teachers' Self-efficacy, personality, and teaching effectiveness: A meta-analysis” başlıklı çalışmada genel psikolojik özellikler ve öğretimin etkililiğinin etki değerinin belirlenmesi amacıyla öğretmen öz-yeterliği ile ilgili yapılmış olan 43 farklı çalışma meta-analiz yöntemiyle incelenmiştir. Araştırma sonucunda öğretmen öz-yeterliği ile başarı seviyeleri arasında orta derece anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bunun yanında etkili öğretimin öğretmenlik öz-yeterliğiyle arasında yüksek ve anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca öğretmenlik öz-yeterliğinin etkili öğretimde büyük bir etkiye sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

2.7.2 İlgili Yurtiçi Araştırmalar

2.7.2.1. Eğitsel internet öz-yeterliği ile ilgili yapılmış olan yurtiçi araştırmalar

Oral (2004) tarafından öğretmen adayları ile yapılmış olan “Öğretmen adaylarının İnternet kullanma durumları” başlıklı çalışmada adayların interneti kullanma durumları incelenmiştir. Öğretimde internet kullanımı, internetin öğretimde kullanılmasından hoşlanma, internetin iletişimde kullanım durumu ve internetin bilgi paylaşmak amacıyla kullanımı değişkenleri kullanılmıştır. Araştırma sonucunda katılımcıların bağımsız değişkenlere göre tutum puanlarında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Katılımcıların yarısından fazlasının araştırma yapmak ve ödevlerinde yardımcı olarak yararlanmak üzere interneti kullandıkları tespit edilmiştir.

Kutluca ve Ekici (2010) tarafından öğretmen adayları ile gerçekleştirilen “Öğretmen adaylarının bilgisayar destekli eğitime ilişkin tutum ve öz-yeterlilik algılarının incelenmesi” başlıklı araştırmada bilgisayar destekli eğitime dair tutumlar ile özyeterlilik algıları incelenmiştir. Araştırmanın bağımsız değişkeni bilgisayar kullanım sıklığı, bilgisayar kullanımı, cinsiyet, bilgisayara sahip olup olmama durumu ve kayıtlı oldukları program değişkenleridir. Çalışma sonucuna göre öğretmen adaylarının bilgisayar destekli eğitime karşı tutumlarının olumlu yönde olduğu ve öz-yeterliliklerinin de iyi düzeyde olduğu görülmektedir.

Baş (2011) tarafından 11 okulda çalışan 248 ilköğretim öğretmeni ile gerçekleştirilen “İlköğretim öğretmenlerinin eğitsel internet kullanımı öz-yeterlilik inançlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi” başlıklı çalışmada öğretmenlerin eğitsel internet

kullanım öz-yeterlikleri cinsiyete, mesleki deneyime ve eğitim durumlarına göre incelenmiştir. Çalışma sonucunda öğretmenlerin eğitsel internet kullanımı öz-yeterlik algılarının cinsiyet, eğitim durumu ve mesleki deneyime göre farklılaştığı; öğretmenlerin “oldukça yeterli” düzeyinde eğitsel internet öz-yeterliğine sahip olduğu saptanmıştır.

Sırakaya (2011) tarafından öğretmen adayları ile gerçekleştirilmiş olan “Öğretmen adaylarının problemleri internet kullanımı ve internet öz-yeterlik düzeylerinin incelenmesi” başlıklı çalışmada internet öz-yeterlik düzeyi ve problemleri internet kullanımı incelenmiştir. 226 öğretmen adayı ile gerçekleştirilen çalışma sonucuna bakıldığında öğretmen adaylarının problemleri internet kullanımlarının orta düzeyde, internet öz-yeterliklerinin orta üstü düzeye olduğu tespit edilmiştir.

Tarman ve Baytak (2011) tarafından gerçekleştirilmiş olan “Teknolojinin eğitimdeki yeni rolü: Sosyal Bilgiler öğretmen adaylarının bakış açıları” başlıklı çalışmada öğretmen adaylarının teknolojinin eğitimdeki rolüne bakış açıları, bilgisayar kullanım becerileri ve derslerde teknolojinin kullanılmasına ilişkin görüşleri incelenmiştir. Araştırma sonucunda katılımcılar bilgisayar kullanım becerilerinin üniversitede aldıkları dersler ve güncel internet uygulamalarından ibaret olduğunu ifade etmişlerdir. Bunun yanında katılımcıların uygulanan bilgisayar konularının eğitime entegre edilmesine olumlu baktıkları görülmektedir.

Saracaloğlu, Uça, Candar ve Kazım (2012) tarafından gerçekleştirilen “Öğretmenlerin bilgisayar özyeterlik inançları, teknolojiye yönelik tutumları, eğitsel internet kullanım özyeterlik inançları ile bilgi teknolojilerini kullanma düzeylerinin karşılaştırılması” başlıklı çalışmada Türkçe, Sınıf ve Matematik öğretmenlerinin bilgisayar öz-yeterlikleri, eğitsel amaçla interneti kullanım özyeterlikleri, teknolojiye ilişkin tutumları ve bilgi teknolojilerini kullanabilme düzeyleri karşılaştırılmıştır. Araştırmanın sonucunda öğretmenlerin bilgisayar öz-yeterlikleri ile bilgi teknolojilerini kullanabilme düzeyleri arasında bir ilişkinin olmadığı tespit edilmiş, öğretmenlerin teknolojiye ilişkin tutumları ve bilgi teknolojilerini kullanabilme düzeyleri arasında negatif yönde, düşük düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bunun yanında öğretmenlerin eğitsel internet öz-yeterlik inançlarıyla bilgi teknolojilerini kullanabilme düzeyleri arasında pozitif yönde, orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

Varışoğlu, Yılmaz ve Şeref (2012) tarafından 70 Türkçe öğretmeni adayı ile

gerçekleştirilen “Türkçe öğretmeni adaylarının eğitsel internet kullanma öz yeterliliklerine dair inançları” başlıklı çalışmada öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanım öz-yeterlik algıları konusunda kendilerini yeterli buldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Tuncer ve Özüt’ün (2012) 183 sınıf öğretmeni adayı ile gerçekleştirdiği “Sınıf öğretmeni adaylarının eğitsel internet kullanımına yönelik öz-yeterlik inançları” başlıklı çalışmada katılımcıların eğitsel internet kullanım öz-yeterlikleri araştırılmıştır. Çalışma sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının öz yeterlik algılarında kişisel bilgisayara sahip olma ve cinsiyet değişkeni yönünden anlamlı bir farka raslanılmamıştır. Ayrıca öğretmen adaylarının eğitsel amaçla interneti kullanmasına ilişkin öz yeterlik algıları arasında interneti kullanım süresi, öğrenim türü, öğrenim görülen sınıf ve internete bağlanma ortamı değişkenlerinde anlamlı fark bulunmuştur. Araştırmada öğretmen adaylarının öğrenim düzeyleri yükseldikçe interneti eğitsel amaçlı kullanmaya yönelik öz-yeterliklerinin de arttığı tespit edilmiştir.

Yenilmez, Turgut, Anapa ve Ersoy (2012) tarafından ilköğretim matematik öğretmeni adayları ile yapılan “İlköğretim matematik öğretmeni adaylarının eğitsel internet kullanımına yönelik öz-yeterlik inançları” başlıklı çalışmada katılımcıların eğitsel amaçla internet kullanımına yönelik öz-yeterlikleri incelenmiştir. 268 öğretmen adayı ile gerçekleştirilen araştırma sonucunda katılımcıların eğitsel internet kullanım öz-yeterliklerinin sınıf ve akademik ortalama değişkenlerine göre farklılaşmadığı fakat cinsiyet, bilgisayar başarısı ve bilgisayara sahip olma durumlarına göre farklılaşma gösterdiği tespit edilmiştir. Bunun yanında internet kullanım süreleri arttıkça interneti eğitsel amaçlı internet kullanım öz-yeterlik inançları da olumlu olarak artmaktadır.

Kahraman, Yılmaz, Erkol ve Altun Yalçın’ın (2013) 3 farklı üniversitede öğrenim gören öğretmen adayları ile gerçekleştirilen “Öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanımı öz-yeterlilik inançlarının incelenmesi” başlıklı çalışmada öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanım öz-yeterlik algıları incelenmiştir. Çalışma sonucunda katılımcıların öz-yeterlik inançlarının cinsiyet ve sınıf seviyesine göre anlamlı farklılık göstermediği, bilgisayar deneyimleri değişkenine göre anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bilgisayar tecrübesi arttıkça eğitsel amaçlı interneti kullanım öz-yeterlik düzeyi de artmaktadır.

Balay, Kaya ve Çevik (2014) tarafından 290 öğretmen ile gerçekleştirilen

“Öğretmenlerin internete yönelik tutumları ve eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inanç düzeyleri” başlıklı çalışmada internet tutumları ve eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inançları incelenmiştir. Yapılan çalışma sonucunda öğretmenlerin internete yönelik tutumlarında branş ve günlük internet kullanım sürelerine göre anlamlı fark bulunmuş; cinsiyet ve yaş değişkenlerine bağlı internete yönelik tutumlarında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Öğretmenlerin eğitsel amaçlı interneti kullanma öz-yeterliklerine bakıldığında ise cinsiyet, branş, günlük internet kullanım süresi ve yaş değişkenlerine göre anlamlı farklılık bulunmuştur.

Durmuş ve Başarmak (2014) tarafından öğretmen adayları ile gerçekleştirilen “Öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inançları ve problemlerini internet kullanım durumları arasındaki ilişkinin incelenmesi” başlıklı çalışmada eğitsel internet kullanım öz-yeterlikleri ve problemlerini internet kullanım durumları incelenmiştir. Çalışma sonucunda öğretmen adaylarının interneti eğitsel amaçla kullanım öz-yeterliklerinin orta düzeyde olduğu görülmüştür. Bununla birlikte internet kullanım deneyiminin eğitsel internet kullanım deneyimini de olumlu yönde etkilediği tespit edilmiştir. Katılımcıların problemlerini internet kullanma düzeylerinin de düşük düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Elkatmış (2014) tarafından sınıf öğretmenleri ile gerçekleştirilen “Sınıf öğretmenlerinin eğitsel amaçlı internet kullanım öz yeterlikleri” başlıklı çalışmada öğretmenlerin eğitsel amaçla internet kullanım öz-yeterlik algıları cinsiyet, internet kullanma amaç ve süreleri, eğitim durumu, kurs alma ve mesleki deneyim değişkenleri açısından incelenmiştir. Araştırma sonucunda öğretmenlerinin eğitsel amaçla internet kullanım öz-yeterlik algıları arasında mesleki deneyim ile eğitim durumu açısından anlamlı fark bulunmuştur. Bulunan bu fark lisansüstü eğitimden mezun olanlar ile 1-5 yıl arasında mesleki deneyimi bulunanların lehinedir.

Kocaoğlu ve Akgün (2015) tarafından 285 lise öğretmeni ile gerçekleştirilen “Lise öğretmenlerinin Fatih Projesi teknolojilerini kullanmaya yönelik öz-yeterlik inançları” başlıklı çalışmada öğretmenlerin FATİH Projesinde yer alan teknolojileri kullanmaya yönelik öz-yeterlik inançları incelenmiştir. Çalışma FATİH projesi teknolojilerini kullanma öz-yeterliği katılımcıların büyük bir çoğunluğunda orta seviyede olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Katılımcıların değişkenlere (cinsiyet, branş) göre öz-yeterlik inanç düzeylerinde anlamlı farklılık bulunamamıştır. Bunun yanında katılımcıların

çoğunluğunun üniversite eğitiminin, eğitim teknolojilerinin kullanımı konusunda orta seviyenin altında olduğunu düşündükleri sonucuna ulaşılmıştır.

Topal ve Akgün (2015) tarafından öğretmen adayları ile yapılmış olan “Eğitim fakültesinde okuyan öğretmen adaylarının eğitim amaçlı internet kullanımı öz-yeterlik algılarının incelenmesi” başlıklı çalışmada eğitim amaçlı internet kullanım öz-yeterlik algıları incelenmiştir. Çalışma sonucunda katılımcıların eğitim amaçlı internet kullanım öz-yeterlikleri; cinsiyetlerine, bölümlerine, bilgisayar kullanım yıllarına, haftalık bilgisayar, internet ve sosyal medya kullanım sürelerine, eğitimde interneti kullanabilme yeterliklerine, Fatih projesi teknolojilerini kullanma yeterliklerine ve mesleki yaşantılarında internette eğitim materyal bulma yeterliklerine göre anlamlı farklılık göstermektedir. Sonuç olarak öğretmen adaylarının bilgisayar ve internet tecrübeleri arttıkça eğitsel internet kullanım öz-yeterlik algıları da artmaktadır.

Gürbüzürk, Demir, Karadağ ve Demir (2015) tarafından il merkezinde çalışan 165 öğretmen ile gerçekleştirilen “Sınıf öğretmenlerinin bilgisayar ve internet kullanımına ilişkin öz-yeterlik algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi” başlıklı çalışmada öğretmenlerin interneti ve bilgisayarı kullanmaya ilişkin öz-yeterlikleri uzmanlık gerektiren bir takım beceriler haricinde, genelde yüksek bulunmuştur. Bilgisayar ve internet kullanımı ile ilgili hizmet içi eğitim alma durumlarına göre öğretmenlerin öz-yeterlik algılarında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Mesleki deneyim ve mezun olunan yükseköğretim kurumlarına göre ise bilgisayar ve internet kullanım öz-yeterlik algılarında anlamlı farklılık bulunmuştur.

Teke ve Özkılıç (2016) tarafından 776 öğretmen adayının katılımı ile gerçekleştirilmiş olan “Öğretmen adaylarının eğitim amaçlı sosyal ağ ve internet kullanma öz-yeterlik algıları” başlıklı çalışmada katılımcıların sosyal ağları eğitim amaçlı kullanma öz-yeterlikleri incelenmiştir. Çalışmaya göre katılımcıların eğitim amaçlı sosyal ağ ve internet kullanma öz-yeterlik algıları cinsiyet ve sınıf değişkenlerine göre farklılık göstermemekte; öğrenim görülen bölüme göre farklılık göstermektedir. Bunun yanında öğretmen adaylarının internet ve sosyal ağlarda geçirdikleri vakit ile sosyal ağ ve eğitsel internet kullanma öz-yeterlikleri arasında düşük seviyede pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur.

Dursun (2016) tarafından 314 formasyon mezunu öğretmen adayı ile gerçekleştirilen “Formasyon programından mezun öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanım öz-

yeterlik inançları ve çağdaş öğretmen niteliklerine ilişkin görüşlerinin incelenmesi” başlıklı çalışmada eğitsel amaçlı internet kullanım öz-yeterlik inançları ve yenilikçi öğretmen özelliklerine dair görüşler incelenmiştir. Çalışma sonucunda eğitsel amaçlı internet kullanımı öz yeterlik inançları ortalamaları en düşük 2,70 bulunurken en yüksek 4,16 arasında bulunmuştur. Yenilikçi öğretmen özelliklerine ilişkin algılarla ilgili ortalamalara bakıldığında en düşük ortalamanın 3,84 ve en yüksek ortalamanın 4,20 olduğu bulunmuştur. Eğitsel amaçlı internet kullanımı, yaş, bilgisayara sahip olma, cinsiyet, internete girildiğinde geçirilen süre ve internet kullanma sıklığı değişkenleri ile yenilikçi öğretmen özellikleri algıları arasında anlamlı fark tespit edilememiştir.

Kabaran, Altıntaş ve Göçen Kabaran (2016) tarafından farklı bölümlerdeki 3. Sınıf öğretmen adayları ile gerçekleştirilen “Öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inançları ile akademik öz-yeterlik inançları arasındaki ilişkinin incelenmesi” başlıklı çalışmada eğitsel internet kullanım öz-yeterlikleri ve akademik öz-yeterlikler arasındaki ilişki incelenmiştir. Araştırma sonucunda katılımcıların akademik öz-yeterlik inançları ve eğitsel internet kullanımı öz-yeterlik inançları seviyelerinin yeterli düzeyde olduğu belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının interneti eğitsel amaçla kullanımına yönelik öz-yeterliklerinin cinsiyet ve genel ağırlıklı not ortalaması (GANO) değişkenlerine göre farklılık göstermediği, bölüm değişkenine göre farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Katılımcıların akademik öz-yeterliklerinin cinsiyet ve GANO değişkenlerine göre farklılık gösterdiği, bölüm değişkenine göre farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Bunun yanında katılımcıların eğitsel internet kullanımına yönelik öz-yeterlikleri ile akademik öz-yeterlikleri arasında orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunduğu tespit edilmiştir.

Erdamar, Demirkan, Saraçoğlu ve Alpan (2017) tarafından Anadolu Lisesi öğretmenleri ile gerçekleştirilen “Lise öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve eğitsel internet kullanma öz-yeterlik inançları” başlıklı çalışmaya 158 öğretmen katılım göstermiştir. Yapılan çalışmada yaşam boyu öğrenme yönelimleri ve eğitsel internet kullanma öz-yeterlikleri incelenmiştir. Çalışma sonucunda katılımcıların yaşam boyu öğrenme yönelimlerinin yüksek, eğitsel amaçla interneti kullanma öz-yeterlik algılarının ise yeterli seviyede olduğu, iki değişkenin arasında olumlu ve orta düzeyde bir ilişki bulunduğu tespit edilmiştir. Bunun yanında katılımcıların yaşam boyu öğrenme eğilimleri kadın katılımcılar lehine daha yüksek bulunmuştur. Yaşam boyu öğrenme

eğilimleri branş ve deneyim değişkenlerine göre farklılık göstermektedir. Eğitsel internet kullanımı öz-yeterlik algısı ise cinsiyet, branş ve mesleki deneyim değişkenlerine göre farklılık göstermemektedir.

2.7.2.2. Öğretmen öz-yeterliği ile ilgili yapılmış olan yurtiçi çalışmalar

Akbulut (2006) tarafından müzik öğretmen adayları ile gerçekleştirilen “Müzik öğretmeni adaylarının mesleklerine ilişkin öz yeterlik inançları” başlıklı çalışmada katılımcıların öğretmenlik öz-yeterlikleri incelenmiştir. Araştırma sonucunda katılımcıların cinsiyet ve sınıf düzeyleri değişkenlerine göre öz-yeterlik düzeylerinde ve bu değişkenler açısından katılımcıların müzik dersine dair derse aktif öğrenci katılımını sağlama, sınıf yönetimi ve öğretimsel stratejileri kullanma boyutlarında öz-yeterlik inanç düzeylerinde anlamlı bir fark tespit edilmemiştir.

Gençtürk (2008) tarafından ilköğretim okulu öğretmenleri ile gerçekleştirilen “İlköğretim okulu öğretmenlerinin öz-yeterlik algıları ve iş doyumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi” başlıklı çalışmada öğretmenlerin öz-yeterlikleri ve iş doyumları çeşitli değişkenler açısından incelenmiştir. Araştırma sonucunda öğretmenlerin genel öz-yeterlik algıları ve alt boyutlarda kendilerini oldukça yeterli hissettikleri sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmada branş, okul türü ve mesleki deneyim bakımından anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Bunun yanında öğretmenlerin iş doyumlarının da doyumlu düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenlerin iş doyumlarında mesleki deneyim, branş ve okul türü bakımından anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Araştırmada öğretmenlerin öz-yeterlik algıları arttığında işlerinden aldıkları doyumun da arttığı ya da öz-yeterlik algıları azaldığında iş doyumlarının da azaldığı gözlenmiştir.

Üstüner, Demirtaş, Cömert ve Özer’in (2009, akt. Ilgaz, Bülbül ve Çuhadar, 2013) ortaöğretim öğretmenleri ile gerçekleştirmiş olduğu “Ortaöğretim öğretmenlerinin öz-yeterlik algıları” başlıklı çalışmada öğretmenlerin öz-yeterlikleri incelenmiştir. Çalışma sonucunda öğretmen öz-yeterliklerinin okul türüne göre anlamlı biçimde farklılaştığı, Fen ve Anadolu Liselerinde görev yapmakta olan öğretmenlerin kendilerini farklı okullarda görev yapan öğretmenlere göre daha donanımlı hissettikleri görülmüştür. Cinsiyet, mesleki deneyim, branş, mezun olunan yükseköğretim kurumu gibi diğer değişkenlere bakıldığında farklılaşma olmadığı görülmüştür.

Şahin Taşkın ve Hacıömeroğlu (2010) tarafından sınıf öğretmeni adayları ile yapılan “Sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik inançları: nicel ve nitel verilere dayalı bir inceleme” başlıklı çalışmada katılımcıların öz-yeterlik algıları incelenmiştir. Araştırma sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının mesleğe ilişkin öz-yeterliklerini biraz yeterli buldukları tespit edilmiştir. Bunun yanında öğretmen adaylarının cinsiyetleri ve başarı puanlarına göre öz-yeterliklerinde anlamlı farklılık görülmemiştir. Öğretmen adaylarının sınıf yönetimi ve öğrenci katılımı faktörlerine ilişkin yapılan açıklamaların teorik bilgiye dayandığı sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca katılımcıların öğretim stratejileri faktörüne yönelik teorik açıklamalar yapmaları ve bu konudaki eksikliklerinden bahsetmemeleri katılımcıların uygulama esnasında bu faktöre ilişkin deneyim yaşamamış oldukları şeklinde yorumlanabilmektedir.

Durdukoca (2010) tarafından sınıf öğretmeni adayları ile gerçekleştirilen “Sınıf öğretmeni adaylarının akademik özyeterlik algılarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi” başlıklı çalışmada öğretmenlerin akademik öz-yeterlik algıları farklı değişkenler açısından incelenmiştir. Çalışma sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının akademik öz-yeterlik algılarının cinsiyet ve sınıf düzeyine göre farklılık gösterdiği ancak öğretim türlerine göre farklılık göstermediğine ulaşılmıştır.

Akay ve Boz’un (2011) sınıf öğretmeni adayları ile gerçekleştirmiş olduğu “Sınıf öğretmeni adaylarının matematiğe yönelik tutumları, matematiğe karşı öz-yeterlik algıları ve öğretmen öz-yeterlik inançları arasındaki ilişkilerin incelenmesi” başlıklı çalışmada adayların matematiğe ilişkin tutumları, öz-yeterlikleri ve öğretmen öz-yeterlikleri incelenmiştir. Bunun yanı sıra bu özelliklerin cinsiyet, lise türüne göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir. Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının matematiğe yönelik tutumları ile matematiğe karşı öz-yeterlikleri arasında, matematiğe yönelik tutumla öğretmen öz-yeterliği arasında ve matematiğe karşı öz-yeterlik algıları ile öğretmen öz-yeterlikleri arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Araştırma sonucuna cinsiyete göre öğretmen adaylarının matematiğe yönelik tutum, öz-yeterlik algısı, akademik başarı ve öğretmen öz-yeterliği ortalama puanları arasında anlamlı bir farklılığa rastlanılmamıştır. Sadece matematiğe yönelik tutum puanları arasında, öğretmen adaylarının farklı liselerden mezun olma durumlarına göre bir farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Ülper ve Bağcı (2012) tarafından Türkçe öğretmeni adaylarıyla gerçekleştirilen “Türkçe

Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Dönük Öz Yeterlik Algıları” başlıklı çalışmada katılımcıların öz-yeterlik algıları çeşitli değişkenlere göre incelenmiştir. Araştırma sonucuna göre katılımcıların öz yeterlik algıları “iyi” düzeydedir. Öğretmen adaylarının öz-yeterlik algıları cinsiyet, mezun olunan lise türü ve öğrenim türü bakımından farklılık göstermemektedir ancak akademik başarı durumlarına göre farklılık göstermektedir.

Ilgaz, Bülbül ve Çuhadar (2013) tarafından öğretmen adayları ile gerçekleştirilen “Öğretmen adaylarının eğitim inançları ile öz-yeterlik algıları arasındaki ilişkinin incelenmesi” başlıklı çalışmada katılımcıların eğitim inançları ve öz-yeterlikleri incelenmiştir. Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının bireysel çabalarına yönelik algıları ile çağdaş eğitim anlayışını savunan eğitim inançları ilişkilidir. Bunun yanında “esasicilik” ve “daimicilik” görüşleri ile “dışsal faktörler” arasında öz-yeterlik inançları yönünden ters yönlü bir ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Yeşilyurt (2013) tarafından 312 öğretmen adayı ile gerçekleştirilen “Öğretmen Adaylarının Öğretmen Öz-Yeterlik Algıları” başlıklı çalışmada katılımcıların öğretmen öz-yeterlikleri incelenmiştir. Gerçekleştirilen araştırma sonucunda öğretmen adaylarının öz-yeterlik algı düzeylerinin istenilen düzeyde olduğu ancak öz-yeterlik algı düzeyine ilişkin görüşlerin, 5’li likert türündeki ölçeğin en yüksek derecesi olan “çok yeterli” seçeneğinin bir alt derecesi olan “oldukça yeterli” düzeyinde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bağımsız değişkenlere bakıldığında, katılımcıların öz-yeterlik düzeyleri arasında cinsiyet, öğretmen olarak görev yapma durumu ve öğrenim görülen program türüne göre anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Akademik başarı notu değişkeni açısından ise anlamlı bir farklılık ortaya çıkmamıştır.

Eker (2014) tarafından sınıf öğretmenleri ile gerçekleştirilen “Sınıf öğretmenlerinin öz-yeterlilik inanç düzeyleri üzerine bir araştırma” başlıklı çalışmada öğretmenlerin öz-yeterlik inanç düzeyleri araştırılmıştır. Araştırma sonucunda ilkokullarda çalışan öğretmenlerin genel öz-yeterlik inanç düzeylerinin “yeterli” olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenlerin öğrencilerin derse aktif katılımını sağlamaları alt boyutunda öz-yeterlik inanç düzeyleri “orta düzeyde yeterli”, öğretim stratejilerini kullanma alt boyutunda öz-yeterlik inanç düzeyleri “yeterli” bulunmuştur.

Toy (2015) tarafından 340 sınıf öğretmeni ile gerçekleştirilen “Sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz yeterlikleri ile kaynaştırma eğitimine ilişkin yeterlik inançlarının

karşılaştırılması” başlıklı çalışmada katılımcıların öğretmen öz-yeterlikleri ve kaynaştırma eğitimi yeterlik inançları incelenmiştir. Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik özyeterlikleri “oldukça yeterli” düzeyde bulunmuştur. Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik özyeterlik inançlarının cinsiyet ve mesleki deneyim değişkenlerine göre kadın öğretmenlerin lehine farklılaştığı, kaynaştırma öğrencisinin varlığı, sınıf mevcudu ve özel eğitim kursu alma değişkenlerine göre farklılaşmadığı tespit edilmiştir.

Mutlu Yener’in (2018) öğretmen adayları ile gerçekleştirmiş olduğu “Öğretmen adaylarının denetim odağı ve öz yeterlik inançlarının incelenmesi” başlıklı çalışmada katılımcıların denetim odağı ve öz-yeterlikleri incelenmiştir. Araştırmaya katılanların öğretmenlik öz-yeterliklerinin “oldukça yeterli” düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenlik öz-yeterlikleri değişkenlere göre anlamlı farklılık göstermemiştir. Öğretmenlik öz-yeterliği denetim odağı ile arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir.

BÖLÜM III

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın yöntemine, evreni ve örnekleme, verilerin toplanmasına, veri toplama araçlarına ve verilerin analizine ilişkin bilgilere yer verilmiştir.

3.1. Araştırma Modeli (Deseni)

Bu çalışmada, nicel araştırma yaklaşımı benimsenmiştir. Araştırmada model olarak ise tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli geçmişte veya günümüzde var olan bir durumu tüm gerçekliğiyle ortaya koymayı hedefleyen yaklaşımdır (Karasar, 2004). Bu bağlamda öğretmenlerin öz-yeterliklerinde cinsiyet, bilgisayara sahip olma durumları, mesleki deneyimleri ve günlük ortalama internet kullanım sürelerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için tarama modeli kullanılmıştır.

3.2. Evren ve Örneklem

Ağrı ilindeki sınıf öğretmenleri araştırmanın evrenini oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise 2018-2019 eğitim-öğretim yılı ikinci döneminde Patnos ilçesinde çalışan 219 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma katılımcılarının demografik özellikleri ve yüzdeler Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1

Katılımcıların Demografik Özellikleri Ve Yüzdeler

Cinsiyet	n	%	Mesleki deneyim	n	%
Kadın	150	68.5	2 yıl ve altı	85	38.8
Erkek	69	31.5	3 yıl ve üstü	134	61.2
İnternet kullanım ort	n	%	Bilgisayara sahip olma	n	%
2 saat ve altı	85	38.8	Bilgisayar var	205	93.6
2'den büyük 4'ten küçük	55	25.1	Bilgisayar yok	14	6.4
4 ve üstü	77	35.2			
Toplam	129	100	Toplam	129	100

3.3. Verilerin Toplanması

Bu çalışmanın uygulaması 2018-2019 eğitim öğretim yılının birinci döneminde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında A. Akır, Kaya, Ü. Akın, Sahranç ve Uğur (2014) tarafından dilimize uyarlanan İnternet Öz-Yeterliği Ölçeği ile Taşkın Şahin ve Hacıömeroğlu'nun (2010) dilimize uyarlamış olduğu Öğretmen Özyeterlik İnanç Ölçeği kullanılmıştır.

3.4. Veri Toplama Araçları

Araştırmada İnternet Öz-Yeterliği Ölçeği Türkçe Formu ve Öğretmen Özyeterlik İnanç Ölçeği kullanılmıştır.

3.4.1. İnternet Öz-Yeterliği Ölçeği Türkçe Formu

Veri toplama aracı olarak internet öz-yeterliğini belirlemek amacıyla Akın ve Diğerleri (2014) tarafından Türkçe'ye uyarlanmış olan İnternet Öz-Yeterliği Ölçeği Türkçe Formu kullanılmıştır. Ölçek 17 madde ve yaratıcılık, ayırmaştırma, organizasyon, iletişim ve araştırma olmak üzere 5 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlık güvenilirlik katsayıları yaratıcılık alt boyutu için .91, ayırmaştırma alt boyutu iç tutarlık güvenilirlik katsayıları yaratıcılık alt boyutunda .91, ayırmaştırma alt boyutunda .90, organizasyon alt boyutunda .89, iletişim alt boyutunda .82 ve araştırma alt boyutunda .77 ve ölçeğin bütününde .91 olarak belirlenmiştir.

Bu çalışmada yapılan güvenilirlik analizleri sonucunda İnternet Öz-yeterliği Ölçeği için Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı .89 olarak belirlenmiştir.

3.4.2. Öğretmen Özyeterlik İnanç Ölçeği

Veri toplama aracı olarak Taşkın ve Hacıömeroğlu (2010) tarafından dilimize uyarlanan Öğretmen Özyeterlik İnanç Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek 29 madde ve 5 faktörden (Planlama ve Öğrenmeyi Geliştirme, Olumlu Sınıf Ortamı Oluşturma, Etkili Öğrenme Süreci, Bireysel Farklılıklar ve Akademik Gelişim) oluşmaktadır. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı .95 olarak belirlenmiştir. Her faktöre ilişkin Cronbach alfa iç tutarlık katsayıları sırasıyla .88, .85, .84, .78 ve .73 olarak belirlenmiştir.

Bu çalışmada yapılan güvenilirlik analizleri sonucunda Öğretmen Öz-yeterlik İnanç Ölçeği için Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı .94 olarak belirlenmiştir.

3.5. Verilerin Analizi

Çalışmada elde edilen veriler Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 22 programında analiz edilmiştir. İlk olarak öğretmen özyeterlik inanç ölçeğinden ve internet öz-yeterliği ölçeğinden elde edilen puanların dağılımlarının normal olup olmadığını belirleyebilmek için normallik analizi yapılmıştır. Kolmogrov-Simironov test sonuçları .05'ten büyük olduğu için veriler normal dağılım göstermektedir. Bu sebeple

parametrik testlerden betimsel istatistik, t-testi, ANOVA ve korelasyon kullanılmıştır.

BÖLÜM IV

BULGULAR

Bu bölümde araştırmanın alt problemleri doğrultusunda İnternet Kullanım Öz-yeterlik Ölçeği ve Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği aracılığıyla elde edilen verilerin analizinden elde edilen bulgular ve açıklamalar yer almaktadır. Alt problemlerde yer alan sorulara ilişkin bulgular aşağıda verilmiştir.

4.1. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Kullanım Öz-yeterlik Düzeylerine İlişkin Ortalamalarla İlgili Bulgular

Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterliklerinin ne düzeyde olduğuna ilişkin ortalama ve standart sapmalar Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2

Sınıf Öğretmenlerinin İnternet Öz-yeterlik Algıları

Madde No	Maddeler (Faktörler)	\bar{x}	Ss
Faktör1	Araştırma	6.12	.87
1	İnterneti kendim için önemli olan bilgileri bulmak için kullanabilirim.	6.03	1.04
2	İnterneti çocuklar ve onların gelişimine yararlı olacak bilgileri bulmak için kullanabilirim.	6.21	.84
Faktör2	Ayrıştırma	5.92	.83
3	İnternetteki köprüleri kendim için önemli olan bilgileri bulmak için kullanabilirim.	6.22	.85
4	İnternetteki köprüleri başkaları için önemli olan bilgileri bulmak için kullanabilirim.	5.83	1.18
5	İnternetteki köprüleri kullanarak kendimi geliştirebilirim.	5.98	1.07

6	İnternetteki köprüleri kullanarak başka insanların gelişimine katkıda bulunabilirim.	5.67	1.11
Faktör3	Organizasyon	5.41	1.18
9	İnternette bulduğum bilgileri soruları yanıtlamak için kullanabilirim.	5.13	1.49
10	İnterneti diğer insanların sorularını yanıtlamak için etkili biçimde kullanabilirim.	5.34	1.38
11	İnterneti kendi sorularımı yanıtlamak için etkili biçimde kullanabilirim.	5.77	1.23
Faktör4	Yaratıcılık	4.29	1.25
7	Diğer insanların bloglarını okuyarak önemli ve ilginç bilgiler bulabilirim.	5.42	1.38
8	Önemli ve ilginç bilgileri internet aracılığıyla diğer insanlara iletebilirim.	5.64	1.21
13	Blogger gibi blog sitelerini etkili biçimde kullanabilirim.	3.73	1.85
14	Diğer insanların okuyabileceği ve ilgilenebileceği blog iletileri yazabilirim.	3.37	1.85
16	Blogları diğer insanlarla iletişime geçmek için etkili bir yol olarak kullanabilirim.	3.89	1.74
17	Blogları kullanarak diğer insanların yaşamları üzerinde olumlu bir etki oluşturabilirim.	3.65	1.73
Faktör5	İletişim	4.93	1.56
12	Facebook gibi sosyal ağ sitelerini etkili bir iletişim aracı olarak kullanabilirim.	4.77	1.83
15	Sosyal ağları diğer insanlarla iletişime geçmek için etkili bir yol olarak kullanabilirim.	5.10	1.60
	Genel	5.16	.86

Tablo 2’de görüldüğü gibi sınıf öğretmenlerinin internet kullanımı öz-yeterlik ölçeğinden aldıkları toplam puanların ortalamasının 5.16 ve standart sapmasının .86 olduğu görülmektedir. Ölçeğin alt boyutlarından araştırma alt boyutu için ortalama 6.12 ve standart sapma .87, ayırmaştırma alt boyutu için ortalama 5.92 ve standart sapma .83, organizasyon alt boyutu için ortalama 5.41 ve standart sapma 1.18, yaratıcılık alt boyutu için ortalama 4.29 ve standart sapma 1.25, iletişim alt boyutu için ortalama 4.93 ve standart sapma 1.56’dır.

Araştırmada sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterliklerinin toplam puanlarının ortalaması $\bar{x}=5.16$ bulunmuştur. Ölçeğin alt boyutlarından alınan puanlara bakıldığında en yüksek puan ortalaması ($\bar{x}=6.12$) araştırma boyutunda bulunmuş ve en düşük puan ortalaması ($\bar{x}=4.29$) yaratıcılık boyutunda bulunmuştur. Bu durum ölçek maddelerine bakılarak değerlendirildiğinde sınıf öğretmenlerinin interneti kendileri ve çocuklar için önemli bilgileri bulmada, çocukların gelişimine katkı sağlayacak bilgileri bulmada öz-yeterliklerinin diğer ölçek boyutlarında olduğundan daha yüksek olduğunu

göstermektedir. Yaratıcılık boyutu maddelerine bakıldığında ise sınıf öğretmenlerinin diğer insanların bloglarını okumada, blogger gibi siteleri kullanmada, bloglarına diğer insanların okuyabileceği iletiler yazmada, bloglar aracılığı ile diğer insanlarla iletişime geçmede ve blogları kullanarak diğer insanların yaşamlarında olumlu etki oluşturabileceklerine inanmaları konusunda öz-yeterliklerinin diğer ölçek boyutlarında olduğundan daha düşük olduğunu göstermektedir.

4.2. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Kullanım Öz-yeterliklerinin Cinsiyete Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular

Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterliklerinin cinsiyete göre farklılık gösterme durumlarına ilişkin yapılan bağımsız gruplar t testi analizi Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3

Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Öz-yeterliklerinin Cinsiyete Göre Değişimi

Alt Boyut	Cinsiyet	n	\bar{x}	Ss	sd	t	p
Araştırma	Kadın	150	6.11	.86	217	-.222	.825
	Erkek	69	6.14	.90			
Ayrıştıırma	Kadın	150	5.96	.81	217	.938	.349
	Erkek	69	5.85	.87			
Organizasyon	Kadın	150	5.40	1.18	217	-.341	.734
	Erkek	69	5.45	1.19			
Yaratıcılık	Kadın	150	4.31	1.22	217	.393	.694
	Erkek	69	4.24	1.31			
İletişim	Kadın	150	5.00	1.50	217	.937	.350
	Erkek	69	4.78	1.70			
Genel	Kadın	150	5.18	.85	217	.503	.615
	Erkek	69	5.12	.89			

Tablo 3'te görüldüğü gibi araştırmaya 150 kadın öğretmen ve 69 erkek öğretmen katılmıştır. Kadın öğretmenlerin ölçekten aldıkları toplam puanların ortalaması

($\bar{x}=5.18$), erkek öğretmenlerin ölçekten aldıkları toplam puanların ortalaması ($\bar{x}=5.12$)'dir. Kadın öğretmenlerin ölçek puanlarının erkek öğretmenlerin ölçek puanlarından daha fazla olmasına rağmen bağımsız gruplar t testi sonucuna göre cinsiyet değişkenleri arasında istatistiki anlamda bir farklılaşma olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. ($p>0.05$).

4.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Kullanım Öz-yeterliklerinin Mesleki Deneyime Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular

Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterliklerinin mesleki deneyime göre farklılık gösterme durumlarına ilişkin yapılan analizler Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4

Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Öz-yeterliklerinin Mesleki Deneyime Göre Değişimi

Alt Boyut	Deneyim	N	\bar{x}	Ss	sd	t	P
Araştırma	2 yıl ve altı	85	6.07	.89	217	-.662	.509
	3 yıl ve üstü	134	6.15	.86			
Ayrımlaştırma	2 yıl ve altı	85	5.90	.86	217	-.371	.711
	3 yıl ve üstü	134	5.94	.81			
Organizasyon	2 yıl ve altı	85	5.45	1.14	217	.399	.690
	3 yıl ve üstü	134	5.39	1.21			
Yaratıcılık	2 yıl ve altı	85	4.20	1.25	217	-.854	.394
	3 yıl ve üstü	134	4.34	1.25			
İletişim	2 yıl ve altı	85	4.88	1.64	217	-.404	.687
	3 yıl ve üstü	134	4.97	1.52			
Genel	2 yıl ve altı	85	5.12	.85	217	-.404	.509
	3 yıl ve üstü	134	5.19	.87			

Tablo 4'te görüldüğü gibi araştırmaya 2 yıl ve altı çalışan 85 öğretmen ile 3 yıl ve üstü çalışan 134 öğretmen katılmıştır. Araştırmaya katılan 2 yıl ve altında çalışan öğretmenlerin ölçek puan ortalamaları $\bar{x}=5.12$ ve standart sapmaları .85'tir. 3 yıl ve üstü çalışan öğretmenlerin ölçek puan ortalamaları $\bar{x}=5.19$ ve standart sapmaları .87'dir.

3 yıl ve üstü çalışan öğretmenlerin ölçek puanlarının 2 yıl ve altı çalışan öğretmenlerin ölçek puanlarından daha fazla olmasına rağmen bağımsız gruplar t testi sonucuna göre değişkenler arasında istatistiki anlamda farklılaşma olmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($p>0.05$). Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin 3 yıl ve üstü çalışanlarına bakıldığında araştırma yapılan bölgenin doğu görevi sayılması ve öğretmenlerin ilk görev yerleri olması sebebiyle 10 yıl ve üstü çalışan 3 öğretmen bulunmaktadır.

4.4. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Kullanım Öz-yeterliklerinin Günlük İnternet Kullanım Saatlerine Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular

Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterliklerinin günlük internet kullanım saatlerine göre farklılık gösterme durumlarına ilişkin yapılan analizler Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5

Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Öz-yeterliklerinin Günlük İnternet Kullanım Durumlarına Göre Değişimi

Alt boyut	f, \bar{x} ve ss değerleri				ANOVA sonuçları				
	İnternet kullanımı	n	\bar{x}	Ss	Var. K.	sd	F	p	Fark
Araştırma	2 saat ve altı	85	6.05	.88	G.Arası	2	1.61	.201	
	2 saat<...<4 saat	55	6.30	.86	G.İçi	214			-
	4 saat ve üstü	77	6.05	.86	Toplam	216			
Ayrımlaştırma	2 saat ve altı	85	5.86	.83	G.Arası	2	2.23	.109	
	2 saat<...< 4 saat	55	5.86	.83	G.İçi	214			-
	4 saat ve üstü	77	5.86	.86	Toplam	216			
Organizasyon	2 saat ve altı	85	5.27	1.25	G.Arası	2	1.69	.186	
	2 saat<...< 4	55	5.65	1.05	G.İçi	214			-

		saat					
Yaratıcılık	4 saat ve üstü	77	5.41	1.18	Toplam	216	
	2 saat ve altı	85	4.20	1.20	G.Arası	2	1.87 .156
	2 saat<...< 4 saat	55	4.58	1.26	G.İçi	214	-
	4 saat ve üstü	77	4.20	1.28	Toplam	216	
İletişim	2 saat ve altı	85	4.71	1.55	G.Arası	2	2.45 .088
	2 saat<...< 4 saat	55	5.30	1.55	G.İçi	214	-
	4 saat ve üstü	77	4.97	1.52	Toplam	216	
	2 saat ve altı	85	5.06	.83	G.Arası	2	3.23 .648
Genel	2 saat<...< 4 saat	55	5.42	.89	G.İçi	214	(2 saat altı)- (2saat<...<4s aat)
	4 saat ve üstü	77	5.11	.85	Toplam	216	

Çalışmaya katılan 85 öğretmenin günde 2 saatten az, 55 öğretmenin günde 2 saatten fazla 4 saatten az ve 77 öğretmenin günde 4 saatten fazla internet kullandığı görülmektedir. 2 saat ve altında internet kullanan öğretmenlerin eğitsel internet öz-yeterliği ölçeğinden aldıkları puanların ortalaması $\bar{x}=5.06$ ve standart sapması .83, 2 saatin üstünde 4 saatin altında internet kullanan öğretmenlerin eğitsel internet öz-yeterliği ölçeğinden aldıkları puanların ortalaması $\bar{x}=5.42$ ve standart sapması .89, 4 saat ve üstünde internet kullanan öğretmenlerin eğitsel internet öz-yeterliği ölçeğinden aldıkları puanların ortalaması $\bar{x}=5.11$ ve standart sapması .85'tir. Tabloya bakıldığında öğretmenlerin 2 saatten çok ve 4 saatten az internet kullanımını ortalamasınının ($\bar{x}=5.42$) en yüksek puan ortalamasına sahip olduğu görülmektedir. Bunu 2 saat ve altı internet kullanımını ortalaması ($\bar{x}=5.06$) izlemektedir. En düşük puan ortalaması ($\bar{x}=5.06$) ise 2 saat ve altında internet kullanımını ortalamasıdır. Alt boyutlara göre internet kullanımını ortalamaları ve standart sapmaları Tablo 5'te verilmiştir.

Öğretmenlerin internet öz-yeterlik düzeylerinin anlamlı bir şekilde farklılaşma durumlarını tespit etmek için tek yönlü varyans analizi uygulanmıştır. Varyans analizi sonucunda alt boyutlar ayrı ayrı incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin internet öz-

yeterliklerinin günlük internet kullanım sürelerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir ($p>0.05$). Ancak ölçek genelinde bakıldığında 2 saat ve altı internet kullananlar ile 2 saatten fazla 4 saatten az internet kullananlar arasında anlamlı bir farklılık [$F_{(2-214)}=3.23, p<0.05$] olduğu görülmektedir.

4.5. Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmen Öz-yeterlik Düzeylerine İlişkin Ortalamalarla İlgili Bulgular

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik öz-yeterliklerinin ne düzeyde olduğuna ilişkin yapılan bağımsız gruplar t testi analizi Tablo 6’te verilmiştir.

Tablo 6

Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmen Öz-yeterlik Algıları Maddelerine İlişkin Ortalama ve Standart Sapma Değerleri

Madde No	Maddeler (Faktörler)	\bar{x}	Ss
Faktör1	Planlama ve Öğrenmeyi Geliştirme	3.35	.47
1	Öğrencilerim arasındaki bireysel farklılıkları dikkate alarak aktiviteler planlarım.	3.34	.72
2	Öğrencilerim arasındaki bireysel farklılıkları düzenleyen değerlendirme yöntemleri planlarım.	3.21	.71
3	Öğrenmeyi en üst düzeye çıkaracak etkinlikler için zamanı planlı bir şekilde kullanırım.	3.40	.65
4	Öğrenme ile ilgili çalışmalarda süreç ve programı etkili bir biçimde yönetirim.	3.35	.62
5	Öğrenme programı için yol gösteririm.	3.31	.68
6	Öğrencilerin alan bilgisine (doğru ve mantıksal bilgi) ilişkin iletişimde bulunurum.	3.37	.64
7	Öğrencilere öğrenmeyi geliştirme ile ilgili öneriler sağlarım.	3.47	.60
8	Kavram geliştirme sürecine öğrencileri aktif bir biçimde dahil ederim.	3.35	.67
9	Problem çözme ve/veya eleştirel analiz yapma sürecine öğrencileri aktif bir biçimde dahil ederim.	3.39	.69
Faktör2	Olumlu Sınıf Ortamı Oluşturma	3.49	.44
10	Öğrenme ile ilgili çalışmalarda öğrenci katılımının en üst düzeyde olmasını sağlarım.	3.50	.60
11	Çalışmalara sürekli bir biçimde ilgisizlik gösteren öğrencileri yeniden yönlendiririm.	3.36	.68
12	Saygı ve nezaket içeren bir sınıf ortamı sağlarım.	3.57	.59
13	Öğrenme sırasında öğrencilerin yanlış anlamalarını düzeltir veya karşılaştıkları	3.62	.52

	zorlukları açıklarım.		
14	Öğrencilere öğrenme ile ilgili konuya ilişkin özel dönütler sağlarım.	3.49	.57
15	Öğrencilerin işbirliği içinde çalışmasını sürdüreceğim bir sınıf ortamı sağlarım.	3.42	.68
16	Olumlu bir sınıf ortamını başarılı bir biçimde sürdürürüm.	3.45	.62
Faktör3	Etkili Öğrenme Öğretme Süreci	3.45	.45
17	Adil ve tarafsız bir sınıf ortamı sağlarım.	3.62	.57
18	Derse ait özel öğrenme durumlarına ilişkin öğrencilerle iletişimde bulunurum.	3.43	.64
19	Öğrenme ile ilgili çalışmaların önemi ve/veya amacına ilişkin öğrencilerle iletişimde bulunurum.	3.48	.65
20	Yüksek düzeyde düşünme becerisi kullanmaları için ders süresince çeşitli sorular sorulmasını teşvik ederim.	3.42	.61
21	Öğrenci disiplinini/davranışlarını yönetirim.	3.52	.59
22	Öğrencileri yüksek düzeyde düşünme becerisi kullanmaları için ders süresince çeşitli sorular sorulmasını teşvik ederim.	3.28	.71
23	Öğrencileri varolan bütün potansiyellerini göstermeleri için motive ederim.	3.41	.70
Faktör4	Bireysel Farklılıklar	3.31	.57
24	Öğrencilerim arasındaki farklılıkları düzenlemede öğretim metotlarımı uygun hızda kullanırım.	3.27	.68
25	Öğrencilerim arasındaki farklılıkları düzenlemede öğrenme ve öğretim araçlarımı kullanırım.	3.31	.68
26	Öğrencilerin bir bilişsel ve/veya performans düzeyinden daha fazlasını öğrenmeleri için fırsatlar sağlarım.	3.34	.66
Faktör5	Akademik Gelişim	3.22	.60
27	Öğrencilerin akademik gelişmelerinin olumlu etkilenmesini sağlarım.	3.48	.62
28	Öğrenme güçlüğü çeken öğrenciler dahil bütün öğrencilerin akademik performanslarını geliştiririm.	3.18	.69
29	Özel eğitime ihtiyaç duyan öğrencilere uygun öğrenme ortamı sağlarım	2.99	.84
	Genel	3.39	.41

Tablo 6'da görüldüğü gibi sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz-yeterlik ölçeğinden aldıkları toplam puanların ortalamasının $\bar{x}=3.39$ ve standart sapmasının .41 olduğu görülmektedir. Ölçeğin alt boyutlarından planlama ve öğrenmeyi geliştirme alt boyutu için ortalama $\bar{x}=3.35$ ve standart sapma .47, olumlu sınıf ortamı oluşturma alt boyutu için ortalama $\bar{x}=3.49$ ve standart sapma .44, etkili öğrenme öğretme süreci alt boyutu için ortalama $\bar{x}=3.45$ ve standart sapma .45, bireysel farklılıklar alt boyutu için ortalama $\bar{x}=3.31$ ve standart sapma .57, akademik gelişim alt boyutu için ortalama $\bar{x}=3.22$ ve standart sapma .60'tır.

Araştırmada sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik öz-yeterliklerinin toplam puanlarının

ortalaması $\bar{x}=3.39$ bulunmuştur. Ölçeğin alt boyutlarından alınan puanlara bakıldığında en yüksek puan ortalaması ($\bar{x}=3.49$) olumlu sınıf ortamı oluşturma boyutunda bulunmuş ve en düşük puan ortalaması ($\bar{x}=3.22$) akademik gelişim boyutunda bulunmuştur. Bu durum ölçek maddelerine bakılarak değerlendirildiğinde sınıf öğretmenlerinin öğrenme ile ilgili çalışmalarda öğrenci katılımını üst düzeyde tutmada, ilgisiz öğrencileri yeniden yönlendirmede, öğrencilerin karşılaştıkları zorluklarda yardımcı olmada, saygı ve nezaket içinde bir sınıf ortamı oluşturmada ve bu sınıf ortamının işbirliği içinde çalışmasını sürdürmesini sağlama konularında öz-yeterliklerinin diğer ölçek boyutlarında olduğundan daha yüksek olduğunu göstermektedir. Akademik gelişim boyutu maddelerine bakıldığında sınıf öğretmenlerinin öğrencilerin akademik gelişimlerinin olumlu etkilenmesini sağlamada, öğrenme gücünü çeken öğrencilerin akademik performanslarını iyileştirmede ve özel eğitime ihtiyaç duyan öğrencilere gerekli ortamı sağlama konusunda öz-yeterliklerinin diğer ölçek boyutlarında olduğundan daha düşük olduğu söylenebilir.

4.6. Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Öz-yeterliklerinin Cinsiyete Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik öz-yeterliklerinin cinsiyete göre farklılık gösterme durumlarına ilişkin yapılan bağımsız gruplar t testi analizi Tablo 7’te verilmiştir.

Tablo 7

Öğretmen Öz-yeterliklerinin Cinsiyete Göre Değişimi

Alt Boyut	Cinsiyet	N	\bar{x}	Ss	sd	t	p
Planlama	Erkek	150	3.37	.49	217	.746	.457
	Kadın	69	3.32	.44			
Olumlu sınıf	Erkek	150	3.53	.43	217	1.987	.048
	Kadın	69	3.40	.45			
Etkili öğrenme	Erkek	150	3.49	.46	217	1.821	.070
	Kadın	69	3.37	.43			
Bireysel farklılık	Erkek	150	3.36	.56	217	1.778	.077
	Kadın	69	3.21	.57			

Akademik gelişim	Erkek	150	3.27	.59	217	1.919	.056
	Kadın	69	3.10	.59			
Genel	Erkek	150	3.42	.42	217	1.783	.076
	Kadın	69	3.32	.40			

Öğretmenlerin cinsiyetlerine göre öğretmen öz-yeterliklerine bakıldığında genel olarak farklılaşmadığı görülmektedir ($t_{(217)}=1.783$, $p>.05$). Erkek öğretmenlerin öğretmen öz-yeterlik ortalama puanları ($\bar{x}=3.42$) kadın sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz-yeterlik ortalama puanlarından ($\bar{x}=3.32$) daha yüksek olmasına rağmen, istatistiki anlamda bir farklılık göstermemektedir. Öğretmen öz-yeterliği alt faktörlerinden olumlu sınıf ortamı oluşturma alt faktöründe cinsiyete göre anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir ($t_{(217)}=1.987$, $p<.05$). Erkek öğretmenlerin puan ortalamaları ($\bar{x}=3.53$), kadın öğretmenlerin puan ortalamalarından ($\bar{x}=3.40$) daha yüksektir. Bu durum erkek öğretmenlerin olumlu sınıf ortamı oluşturma bağlamındaki öğretmen öz-yeterliklerinin kadın öğretmenlere kıyasla daha yüksek olduğunu göstermektedir.

4.7. Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmen Öz-yeterliklerinin Mesleki Deneyime Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular

Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterliklerinin mesleki deneyime göre farklılık gösterme durumlarına ilişkin yapılan bağımsız gruplar t testi analizi Tablo 8’de verilmiştir.

Tablo 8

Öğretmen Öz-yeterliklerinin Mesleki Deneyime Göre Değişimi

Alt Boyut	Deneyim	N	\bar{x}	Ss	sd	t	p
Planlama	2 yıl ve altı	85	3.36	.47	217	.071	.944
	3 yıl ve üstü	134	3.35	.48			
Olumlu sınıf	2 yıl ve altı	85	3.43	.47	217	-1.489	.138
	3 yıl ve üstü	134	3.52	.41			
Etkili öğrenme	2 yıl ve altı	85	3.46	.50	217	.263	.793
	3 yıl ve üstü	134	3.44	.42			

Bireysel farklılık	2 yıl ve altı	85	3.28	.64	217	-.560	.576
	3 yıl ve üstü	134	3.33	.52			
Akademik gelişim	2 yıl ve altı	85	3.22	.63	217	.055	.956
	3 yıl ve üstü	134	3.21	.58			
Genel	2 yıl ve altı	85	3.38	.44	217	-.352	.725
	3 yıl ve üstü	134	3.40	.40			

Öğretmenlerin mesleki deneyimlerine göre öğretmen öz-yeterlikleri incelendiğinde genel olarak farklılaşmadığı görülmektedir ($t_{(217)}=-.352$, $p>.05$). 3 yıl ve üstü mesleki deneyime sahip sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz-yeterlik ortalama puanlarının ($\bar{x}=3.40$) 2 yıl ve altı mesleki deneyime sahip sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz-yeterlik ortalama puanlarından ($\bar{x}=3.38$) daha fazla olmasına rağmen, istatistiki olarak anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

4.8. Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Öz-yeterliklerinin Günlük İnternet Kullanım Saatlerine Göre Değişip Değişmediğine İlişkin Bulgular

Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterliklerinin günlük internet kullanım saatlerine göre farklılık gösterme durumlarına ilişkin yapılan bağımsız gruplar t testi analizi Tablo 9'da verilmiştir.

Tablo 9

Öğretmen Öz-yeterliklerinin Günlük İnternet Kullanım Durumlarına Göre Değişimi Durumlarına Göre Değişimi

f, \bar{x} ve ss değerleri					ANOVA sonuçları				
Alt boyut	İnternet kullanımı	N	\bar{x}	Ss	Var. K.	sd	F	p	Fark
Planlama ve öğrenmeyi geliştirme	2 saat ve altı	85	3.38	.40	G.Arası	2	.38	.68	
	2 saat<...<4 saat	55	3.31	.47	G.İçi	214			-
	4 saat ve üstü	77	3.35	.54	Toplam	216			
Olumlu sınıf	2 saat ve altı	85	3.52	.41	G.Arası	2	1.09	.33	-

ortamı oluşturma	2 saat<...< 4 saat	55	3.52	.38	G.İçi	214		
	4 saat ve üstü	77	3.43	.50	Toplam	216		
Etkili öğrenme - öğretme süreci	2 saat ve altı	85	3.44	.43	G.Arası	2	.61	.54
	2 saat<...< 4 saat	55	3.50	.39	G.İçi	214		-
	4 saat ve üstü	77	3.41	.51	Toplam	216		
Bireysel farklılıklar	2 saat ve altı	85	3.33	.58	G.Arası	2	.31	.72
	2 saat<...< 4 saat	55	3.33	.46	G.İçi	214		-
	4 saat ve üstü	77	3.26	.62	Toplam	216		
Akademik gelişim	2 saat ve altı	85	3.23	.60	G.Arası	2	1.16	.31
	2 saat<...< 4 saat	55	3.29	.49	G.İçi	214		-
	4 saat ve üstü	77	3.13	.66	Toplam	216		
Genel	2 saat ve altı	85	3.41	.39	G.Arası	2	.43	.64
	2 saat<...< 4 saat	55	3.41	.36	G.İçi	214		-
	4 saat ve üstü	77	3.35	.47	Toplam	216		

2 saat ve altında internet kullanan öğretmenlerin öğretmen öz-yeterliği ölçeğinden aldıkları puanların ortalaması 3.41 ve standart sapması .39, 2 saatin üstünde 4 saatin altında internet kullanan öğretmenlerin öğretmen öz-yeterliği ölçeğinden aldıkları ortalama puanların ortalaması yine 3.41 ve standart sapması .36, 4 saat ve üstünde internet kullanan öğretmenlerin öğretmen öz-yeterliği ölçeğinden aldıkları puanların ortalaması 3.35 ve standart sapması .47'dir.

Tablo 9'a bakıldığında öğretmenlerin 4 saat ve üstü internet kullanımı ortalamasının ($\bar{x}=3.35$) 2 saat ve altında internet kullananlar ile 2 saatten az ve 4 saatten fazla internet kullananların ortalamasından ($\bar{x}=3.41$) yüksek olduğu görülmektedir. Alt boyutlara göre internet kullanımı ortalamaları ve standart sapmaları Tablo 9'da verilmiştir.

Yapılan analizler sonucunda sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz-yeterliklerinin günlük internet kullanım sürelerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir ($p>0.05$).

4.9. Sınıf Öğretmenlerinin İnternet Kullanım Öz-yeterlikleri ile Öğretmen Öz-yeterlikleri Arasındaki İlişki

Araştırmanın dokuzuncu alt problemünde çalışmanın asıl amacı olan sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet öz-yeterlikleri ve öğretmen öz-yeterlikleri arasındaki ilişkinin incelenmesine yönelik bulgulara Tablo 10'te yer verilmiştir. Araştırmanın ölçme araçları normal dağılım gösterdiği için sınıf öğretmenlerinin internet kullanım öz-yeterlikleri ile öğretmen öz-yeterlikleri arasındaki ilişki korelasyon analizi kullanılarak belirlenmiştir. Korelasyon analizinde ilişkinin düzeyi, korelasyon katsayısı 0,90-1 arasında ise çok kuvvetli, 0.70-0.89 arasında ise kuvvetli, 0.50-0.69 arasında ise orta, 0-0.25 arasında ise zayıf şeklinde yorumlanabilir (Ural ve Kılıç, 2006).

Tablo 10

Sınıf Öğretmenlerinin İnternet Kullanım Öz-Yeterlik Ölçeği İle Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği Korelasyon Tablosu

Boyut	Boyut	N	R	p
İnternet kullanım öz-yeterliği	Öğretmen öz-yeterlik	219	.42	.00

Sınıf öğretmenlerinin internet kullanım öz-yeterlikleriyle öğretmen öz-yeterlikleri arasında bir ilişkinin olup olmadığını belirlemek için yapılan korelasyon işlemi, sınıf öğretmenlerinin internet kullanım öz-yeterlikleri ile öğretmen öz-yeterlikleri arasında, pozitif yönde, anlamlı ve ortaya yakın düzeyde bir ilişki olduğunu göstermektedir ($r=.42$, $p<0.05$). İnternet kullanım öz-yeterliği arttıkça öğretmen öz-yeterliği de artmaktadır.

BÖLÜM V

TARTIŞMA SONUÇ VE ÖNERİLER

Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterli inançları ile öğretmen öz-yeterlik algıları ilişkisini ortaya koymaya yönelik yapılmış olan çalışmanın bu bölümünde çalışmadan elde edilen bulgulara yönelik sonuçlar literatürle birlikte değerlendirilmiştir. Bununla birlikte bu bölümde araştırmadan elde edilen sonuçlara yönelik geliştirilmiş olan öneriler bulunmaktadır.

5.1. Tartışma ve Sonuç

Sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet öz-yeterlikleri ve öğretmenlik öz-yeterliklerinin incelenmesinin amaçlandığı bu araştırmada ulaşılan sonuçlar mevcut literatürlerle tartışılarak verilmiştir.

5.1.1. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Öz-yeterlikleri

Sınıf öğretmenlerine uygulanan internet kullanım öz-yeterlik ölçeğinden elde edilen sonuçlara göre aritmetik ortalamaların araştırma boyutunda ($\bar{x}=6.12$), ayırma boyutunda ($\bar{x}=5.92$), organizasyon boyutunda ($\bar{x}=5.41$), yaratıcılık boyutunda ($\bar{x}=4.29$) ve iletişim boyutunda ($\bar{x}=4.93$) olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin öz-yeterlik puanlarının genel ortalaması ($\bar{x}=5.16$) olarak bulunmuştur.

Araştırma sonucunda sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet öz-yeterlik algılarına bakıldığında cinsiyete göre öğretmenlerin öz-yeterliklerinin farklılaşmadığı görülmektedir. Araştırmanın sonuçları Elkatmış (2014) tarafından sınıf öğretmenlerinin

eğitsel amaçlı internet kullanım öz-yeterliklerini belirlemek amacıyla yapılan çalışmanın sonuçları ile benzerlik göstermektedir. Araştırma sonucunda farklılaşma olmamasına rağmen ortalamalar incelendiğinde kadın öğretmenlerin eğitsel internet öz-yeterlik ortalamalarının ($\bar{x}=5.18$), erkek öğretmenlerin eğitsel internet öz-yeterlik ortalamalarından yüksek olduğu görülmektedir. Konu ile ilgili yapılmış farklı çalışmalara bakıldığında öğretmenlerin öz-yeterliklerinin cinsiyete göre farklılaştığı çalışmalara da rastlanılmıştır (Baş, 2011; Balay, Kaya ve Çevik, 2014; Çetin ve Güngör, 2014; Sak ve Demirer, 2016; Saracaloğlu, Uça ve Candar, 2012). Bu değişimin sebebinin son yıllarda öğretmen yetiştirme programlarında teknoloji eğitiminin artmasıyla birlikte yeni yetişen öğretmenlerin araştırmanın örnekleminde yoğun olarak bulunması olduğu söylenebilir.

Araştırma sonucunda sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet öz-yeterlik algılarının mesleki deneyime göre farklılaşmadığı görülmektedir. Araştırma sonucunda farklılaşma olmamasına rağmen ortalamalar incelendiğinde 3 yıl ve üstü mesleki deneyime sahip sınıf öğretmenlerinin ortalamalarının ($\bar{x}=5.19$), 2 yıl ve altı mesleki deneyime sahip sınıf öğretmenlerinin ortalamalarından ($\bar{x}=5.12$) yüksek olduğu görülmektedir. Konu ile ilgili yapılmış farklı çalışmalara bakıldığında öğretmenlerin öz-yeterliklerinin mesleki deneyime göre farklılaştığı çalışmalara da rastlanılmıştır. Baş, (2011) ilköğretim öğretmenlerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inançlarını farklı değişkenler açısından incelediği araştırmasında ve Elkatmış'ın (2014) sınıf öğretmenlerinin eğitsel amaçlı internet kullanım öz-yeterlik algılarını incelediği araştırmalara bakıldığında en fazla öz-yeterlik puanına sahip öğretmenlerin 1-5 yıl mesleki deneyime sahip öğretmenler olduğunu, en az öz-yeterlik puanına sahip öğretmenlerin 21 yıl ve üstü çalışan öğretmenler olduğunu belirtmektedir. Sak ve Demirer (2016) tarafından öğretmenlerin bilişim teknolojileri öz-yeterlik algılarını inceleyen başka bir çalışmada da 1-5 yıl mesleki deneyime sahip öğretmenlerin ortalaması ($\bar{x}=103.06$), 6-10 yıl mesleki deneyime sahip öğretmenlerin ortalaması ($\bar{x}=101.25$), 11-15 yıl mesleki deneyime sahip öğretmenlerin ortalaması ($\bar{x}=98.02$), 16-20 yıl mesleki deneyime sahip öğretmenlerin ortalaması ($\bar{x}=92.54$) ve 21 yıl ve üstü mesleki deneyime sahip öğretmenlerin ortalaması ($\bar{x}=92.44$) olarak tespit edilmiştir. Çetin ve Güngör'ün (2012) çalışmasına bakıldığında ise en yüksek puanı 6-10 yıl mesleki deneyime sahip olanların aldığı, sonrasında sırayla 1-5 yıl, 10-15 yıl ve 16-20 yıl mesleki deneyime sahip

öğretmenlerin puanlarının izlediği tespit edilmiştir. Bu durumun mevcut araştırmayı destekler nitelikte olmamasının nedeni olarak araştırma örneklemindeki sınıf öğretmenlerinin mesleki deneyimlerinin az olması olabilir.

Araştırma sonucunda sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet öz-yeterlik algılarının günlük internet kullanım durumlarına göre anlamlı bir farklılık görülmektedir. Bu farklılık 2 saat ve altı internet kullananlar ($\bar{x}=5.06$) ile 2 saatten fazla 4 saatten az internet kullananlar ($\bar{x}=5.42$) arasındadır. Literatür incelendiğinde Altuğ'un (2017) çalışmasında günlük 4 saatten fazla internet kullananlar, 2-4 saat arası kullananlar ve 1-2 saat arası kullananlar ile 1 saatten az kullananlar arasında anlamlı anlamlı farklılıklar bulunmuştur. İnterneti 1 saatten fazla kullanan öğretmenlerin öz-yeterlik algılarının, 1 saatten az internet kullanan öğretmenlerin öz-yeterliklerinden daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

5.1.2. Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmen Öz-yeterlikleri

Sınıf öğretmenlerine uygulanmış olan öğretmen öz-yeterlik ölçeğinden elde edilen bulgulara göre aritmetik ortalamaların planlama ve öğrenmeyi geliştirme boyutunda ($\bar{x}=3.35$), olumlu sınıf ortamı oluşturma boyutunda ($\bar{x}=3.49$), etkili öğrenme öğretme süreci boyutunda ($\bar{x}=3.45$), bireysel farklılıklar boyutunda ($\bar{x}=3.31$) ve akademik gelişim boyutunda ($\bar{x}=3.22$) olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin öz-yeterlik puanlarının genel ortalaması ($\bar{x}=3.39$) olarak bulunmuştur.

Araştırma sonucunda sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik öz-yeterliklerine bakıldığında cinsiyete göre öğretmenlerin öz-yeterliklerinde ölçek genelinde anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir. Ancak olumlu sınıf ortamı oluşturma alt boyutunda cinsiyete göre anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Erkek öğretmenlerin puan ortalamaları ($\bar{x}=3.53$), kadın öğretmenlerin puan ortalamaları ($\bar{x}=3.40$) daha yükseğe çıkmıştır. Bu durum erkek öğretmenlerin olumlu sınıf ortamı oluşturmada kadın öğretmenlere kıyasla daha yüksek öz-yeterliğe sahip olduklarını göstermektedir. Demirtaş, Cömert ve Özer (2011), Korkut (2009), Oğuz (2009), Özata (2007) ve Say (2005) çalışmaları da bu sonuçları destekler niteliktedir. Çalışmalarda öğretmen öz-yeterlikleri ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı farklılıklar bulunmuş ve bu farklılıkların erkek öğretmenler lehine olduğu tespit edilmiştir. Diğer yandan Ay (2005), Özkurt (2017) ve Usluel (2006)

tarafından gerçekleştirilen çalışma sonuçlarına bakıldığında ise öğretmen öz-yeterlikleri ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı fark bulunmamıştır fakat araştırma sonunda erkek öğretmenlerin ortalamalarının kadın öğretmenlerden yüksek olduğu tespit edilmiştir. Çapri ve Çelikkaleli (2008) yaptıkları çalışmada ise anlamlı farklılığın kadın öğretmenlerin lehine olduğunu tespit etmiştir. Daha önce yapılmış olan çalışmalar incelendiğinde mevcut araştırma sonucundan farklı olarak cinsiyet faktörünün öğretmen öz-yeterliğini etkilemediğini savunan çalışmalara da rastlanmıştır (Akbulut, 2006; Çakıroğlu, Çakıroğlu ve Boone, 2005; Çimen, 2007; Derbedek, 2008; Eminoğlu Küçüktepe, 2010; Eryenen, 2008; Gençtürk, 2008; Gençtürk ve Memiş, 2010; Gür, 2008; Gürol, Özerkan ve Yalçın, 2010; Özerkan, 2007; Saracaloğlu ve Dinçer, 2009; Uzun, Özkılıç ve Şentürk, 2010; Üstün ve Tekin, 2009; TschannenMoran ve Hoy, 2007; Üstüner vd., 2009 ve Yenice, 2009).

Araştırma sonucunda sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz-yeterliklerinin mesleki deneyime göre farklılaşmadığı görülmektedir. Ekici (2006) ve Yılmaz ve Çokluk Bökeoğlu (2008) tarafından yapılan çalışmalar mevcut araştırmayı destekler niteliktedir. Mevcut araştırma sonucunda farklılaşma olmamasına rağmen ortalamalar incelendiğinde 3 yıl ve üstü mesleki deneyime sahip sınıf öğretmenlerinin ortalamalarının ($\bar{x}=3.40$), 2 yıl ve altı mesleki deneyime sahip sınıf öğretmenlerinin ortalamalarından ($\bar{x}=3.38$) yüksek olduğu görülmektedir. Mevcut araştırmanın aksine Altunbaş (2011), Türk (2008) ve Zengin Kapıcı (2003) tarafından yapılan çalışmalarda mesleki deneyim ile öğretmen öz-yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılaşma olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırma sonucunda sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz-yeterliklerinin günlük internet kullanım durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir. Araştırma sonucunda farklılaşma olmamasına rağmen ortalamalar incelendiğinde en yüksek puan ortalamasına ($\bar{x}=3.52$) olumlu sınıf ortamı oluşturma boyutunda, 2 saat ve altı internet kullananlar ile 2 saat ve 4 arasında internet kullananların sahip olduğu görülmektedir. En düşük puan ortalamasına ($\bar{x}=3.13$) akademik gelişim boyutunda, 4 saat ve üstü internet kullananların sahip olduğu görülmektedir.

5.1.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel İnternet Kullanım Öz-Yeterlikleri ve Öğretmenlik Öz-yeterlikleri

Sınıf öğretmenlerinin internet kullanım öz-yeterlikleriyle öğretmen öz-yeterlikleri arasındaki ilişkinin olma durumunu belirlemek için yapılmış olan basit doğrusal korelasyon işlemi sonucunda, sınıf öğretmenlerinin internet kullanım öz-yeterlikleri ile öğretmen öz-yeterlikleri arasında, pozitif yönde, anlamlı ve ortaya yakın düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. İnternet kullanım öz-yeterliği arttıkça öğretmen öz-yeterliği de artmaktadır. Özkurt (2017) tarafından yapılan çalışma incelendiğinde mevcut sonuçları destekler nitelikte olduğu görülmektedir. Araştırma incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin öğretim sistemleri, uzaktan eğitim ve çoklu ortam kullanabilme becerileri ile genel öz-yeterlikleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Korelasyonlar incelendiğinde ise pozitif bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir.

5.2. Öneriler

- Araştırma bulgularına göre öğretmen öz-yeterliği alt faktörlerinden olumlu sınıf ortamı oluşturma boyutunda anlamlı farklılık bulunmuştur ve erkek öğretmenlerin ortalama puanlarının kadın öğretmenlerden yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu doğrultuda kadın öğretmenlerin olumlu sınıf ortamı oluşturma boyutunda öğretmen öz-yeterliklerinin yükseltilmesi amacıyla çalışmalar yapılabilir.
- Öğretmenlere teknoloji ve internet ile daha fazla etkileşim fırsatı verilerek eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inançları ve ilişkili olarak öğretmen öz-yeterlik inançları yükseltilmelidir.
- Gelecek çalışmalarda daha geniş örnekleme hitap edebilecek il merkezleri vb. yerlerde çalışan farklı örneklemler ile çalışılabilir.
- Gelecek çalışmalarda deneyimi mevcut araştırmanın örnekleminde yer alan sınıf öğretmenlerinden daha yüksek örneklemler ile çalışılabilir.

KAYNAKÇA

- Akay, H. ve Boz, N. (2011). Sınıf öğretmeni adaylarının matematiğe yönelik tutumları, matematiğe karşı öz-yeterlik algıları ve öğretmen öz-yeterlik inançları arasındaki ilişkilerin incelenmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 9(2), 281-312. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tebd/issue/26100/275000>
- Akbaba, B. (2009). *Atatürk ilkeleri ve inkılap tarihi öğretiminde çoklu ortam kullanımının akademik başarı ve tutuma etkisi*. (Yayımlanmış Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Ankara.
- Akbaş, A. ve Çelikkaleli, Ö. (2006). Sınıf öğretmeni adaylarının fen öğretimi öz-yeterlik inançlarının cinsiyet, öğrenim türü ve üniversitelerine göre incelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2(1), 98-110. Erişim adresi <http://dergipark.ulakbim.gov.tr/mersinefd/article/view/5000002964>
- Akbulut, E. (2006). Müzik öğretmeni adaylarının mesleklerine ilişkin öz yeterlik inançları. *Yüzyüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(2), 34-44. Erişim adresi: <http://efdergi.yyu.edu.tr/dergiler.php?s=iii>
- Akıncı, A., Kurtoğlu, M. ve Seferoğlu, S.S. (2012). Bir teknoloji politikası olarak FATİH Projesinin Başarılı olması için yapılması gerekenler: bir durum analizi çalışması. *Sunulan Akademik Bilişim*, Uşak.
- Akkoyunlu, B. (2002). "Educational Technology in Turkey: Past, Present and Future", *Educational Media International*. 39(2), 165-174. doi: 10.1080/09523980210155352
- Akkoyunlu, B. (2002). *Öğretmen ve öğretmen adayları için eğitimde internet kullanımı*. İstanbul: Ceren ve BİTAV Yayınları.
- Akkoyunlu, B. (2003). *Eğitimde internet kullanımı*. İstanbul: BİTAV
- Akkoyunlu, B. ve Kurbanoglu, S. (2004). Öğretmenlerin bilgi okuryazarlığı öz-yeterlik inancı üzerine bir çalışma. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 27, 11-20. Erişim adresi <http://dergipark.ulakbim.gov.tr/hunefd/article/view/5000048749>

- Akkoyunlu, B. ve Orhan, F. (2003). Bilgisayar ve öğretim teknolojileri (böte) bölümü öğrencilerinin bilgisayar kullanma öz yeterlik inancı ile demografik özellikleri arasındaki ilişki. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 2(3), 86-93. Erişim adresi <https://search.proquest.com/openview/82db4fd65d24cd9d0d12e11197734144/1?pq-origsite=gscholar&cbl=1576361>
- Akkoyunlu, B., Orhan, F. ve Umay, F. (2005). Bilgisayar öğretmenleri için bilgisayar öğretmenliği öz-yeterlik ölçeği geliştirme çalışması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29, 1-8. Erişim adresi <http://dergipark.ulakbim.gov.tr/hunefd/article/view/5000048663>
- Akkoyunlu, B. ve Yılmaz, M. (2005). Öğretmen adaylarının bilgi okuryazarlık düzeyleri ile internet kullanım sıklıkları ve internet kullanım amaçları. *Eurasian Journal of Educational*, 1(19), 1-14. Erişim adresi <http://trdizin.gov.tr/publication/paper/detail/46163>
- Aktay, S. ve Güvey Aktay, E. (2015). İlkokullarda teknoloji eğitimi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19, 17-44. doi: 10.14520/adyusbd.55299
- Aktay, S. *İnternet El Kitabı*. Ankara: Eğiten Kitap Yayınevi.
- Albayrak, F.T. (2015). *İlkokul öğretmenlerinin mesleki değerleri ile öğretmen yetkinlikleri arasındaki ilişki*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Erzurum.
- Albirini, A. (2006). Teachers' attitudes toward information and communication technologies: the case of Syrian EFL teachers. *Computers & Education*, 47(4), 373-398. doi: 10.1016/j.compedu.2004.10.013
- Algan, C.E. (2006). *Özel okullarda görev yapan sınıf öğretmenlerinin eğitimde bilgi teknolojileri kullanımı öz-yeterlikleri ve derslerinde bilgi teknolojilerinden yararlanma durumları*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: İstanbul.
- Alkan, C. (2011). *Eğitim Teknolojisi*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Alkan, C. ve Kurt, M. (2000). *Özel Öğretim Yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.

- Altuğ, A. (2017). *Sınıf öğretmenlerinin bilgi ve iletişim teknolojileri öz yeterliklerinin incelenmesi*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Uşak.
- Altun, T. (2003). *Bilgi ve İletişim Teknolojilerinin Girmesiyle Türkiye’de Öğretmenlerin Öğretimdeki Değişimlerini Etkileyen Faktörler*, (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Nottingham Üniversitesi: Nottingham.
- Altunbaş, S. (2011). *İlköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin öz yeterliklerinin incelenmesi (Elazığ ili örneği)*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Elazığ.
- Arıcı, M. (2019). *Okul yöneticilerinin kişilik özelliklerinin duygusal zekâları ve öz-yeterlikleri açısından incelenmesi*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Konya.
- Arslan, A. (2012). İlköğretim öğrencilerinin öz yeterlik inancı kaynaklarının öğrenme ve performansla ilgili öz yeterlik inancını yordama gücü. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 12(3), 1907-1920. Erişim adresi: <http://www.idealonline.com.tr/IdealOnline/lookAtPublications/paperDetail.xhtml?uId=1805>
- Aston, P.T. (1984). Teacher Efficacy: A Motivational Paradigm For Effective Teacher Education. *Journal Of Teacher Education*, 35(5), 28-32. Erişim adresi <http://dergipark.gov.tr/adyusbd/article/16508>
- Aşkar P. ve Altun, A. (2006). İlköğretimde bilişim teknolojileri. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Aşkar, P ve Umay, A. (2001). İlköğretim matematik öğretmenliği öğrencilerinin bilgisayarla ilgili öz yeterlilik algısı. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21, 1-8. Erişim adresi <http://dergipark.gov.tr/hunefd/issue/7817/102679>
- Atıcı, M. (2000). İlkokul öğretmenlerinin sınıf yönetiminde yetkinlik beklentisi rolünün İngiltere ve Türkiye’ de seçilen bir araştırma grubu üzerinde incelenmesi. 15.08.2018 tarihinde www.yok.gov.tr/egfak/meral.htm. adresinden alınmıştır.
- Avcı, E.E. (2018). *Ortaöğretim öğretmenlerinin öz-yeterlikleri ile değişmeye ilişkin*

- tutumları arasındaki ilişkiler*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Denizli.
- Ay, M. (2005). *Sınıf öğretmenlerinin matematik öğretimine ilişkin öz-yeterlik algıları*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Ankara.
- Aydın, Y. (2011). *Liselerde bilgisayar ve internet kullanımının eğitim ve öğretimdeki olumsuz etkileri*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü: İstanbul.
- Avrupa Çevrimiçi Çocuklar (EU Kids Online) Projesi, 2010, Avrupa Çevrimiçi Çocuklar Araştırma Projesi Türkiye bulguları basın toplantısı.
- Bacanak, A., Karamustafaoğlu, O. ve Köse, S.(2003). Yeni Bir Bakış: Eğitimde Teknoloji Okuryazarlığı, *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14, 191-196. Erişim adresi <http://dergipark.gov.tr/pauefd/issue/11129/133104>
- Balay, R., Kaya, A. ve Çevik, M.N. (2014). Öğretmenlerin internete yönelik tutumları ve eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inanç düzeyleri. *Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergi*, 1(23), 16-31. doi: 10.17498/kdeniz.01935
- Balkaya Çetin, A. (2014). *Ergenlerin İnternet ve Problemler İnternet Davranışlarının Bazı Psiko-sosyal Özellikler Açısından İncelenmesi*, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Anadolu Üniversitesi: Eskişehir.
- Baltacı M. ve Akpınar, M. (2011). Web tabanlı öğretimin öğrencilerin akademik başarılarına etkisi. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(1), 77-88. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/firatsbed/issue/45187/565822>
- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. *Psychological Review*, 84(2), 191-215. Erişim adresi: <https://psycnet.apa.org/record/1977-25733-001>
- Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action: A social cognitive theory*. Prentice-Hall, Englewood Cliffs NJ.
- Bandura, A. (1994). Ed. V.s. Ramachandran, *Self-Efficacy, encyclopedia of human behaviour*, 71-78, Academic Press.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: Freeman and

Company.

- Baş, G. (2011). İlköğretim öğretmenlerinin eğitsel internet kullanımı öz-yeterlilik inançlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi, *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 1(2), 35-51. Erişim adresi <http://dergipark.gov.tr/etku/issue/6273/84235>
- Bay, Ö.F. ve Tüzün, H. (2002). Yükseköğretim kurumlarında ders içeriğinin web tabanlı olarak aktarılması, *Politeknik Dergisi*, 5(1), 13-22. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/politeknik/issue/33000/366870>
- Baydaş, Ö., Gedik, N. ve Göktaş, Y. (2013). Öğretmenlerin bilişim teknolojileri kullanımı: 2005-2011 yıllarının karşılaştırılması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(3), 41-54. Erişim adresi http://www.efdergi.hacettepe.edu.tr/shw_artcl-206.html
- Bayrakçı, T., Tozkoparan, S.B. ve Durmuş, A. (2014). Öğretmen adaylarının internet öz-yeterlilik inançları ve eğitim teknolojilerine yönelik tutumları arasındaki ilişki. *Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(17), 27-44. Erişim adresi <http://www.ijoes.com/DergiTamDetay.aspx?ID=229&Detay=Ozet>
- Bayraktar, E. (1998). *Bilgisayar destekli matematik öğretimi*, (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Ankara.
- Britner, Shari L. ve Frank Pajares (2006); Sources of science self-efficacy beliefs of middle school students, *Journal of Research in Science Teaching*, 43(5), 485-499. doi: 10.1002/tea.20131
- Campbell, Jack (1996); A comparison of teacher efficacy for pre and in-service teachers in Scotland and America, *Education*, 117(1), s.2-11. Retrieved from: <https://www.questia.com/library/journal/1G1-18960211/a-comparison-of-teacher-efficacy-for-pre-and-in-service>
- Chacon, C.T. (2005). Teachers' perceived efficacy among English as a foreign language teachers in middle schools in Venezuela. *Teaching and Teacher Education*, 21(3), 257-272. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0742051X05000041>
- Coutinho, C., (2007). Infusing technology in pre-service teacher education programs in

portugal: A study with weblogs. *Proceedin s of the 18th International Conference of the Society for Information Technology & Teacher Education*, Chesapeake, VA: AACE, 2027-2034.

- Çakıroğlu, J., Çakıroğlu, E. & Boone, W. J. (2005). Pre-service teacher self-efficacy beliefs regarding science teaching: A comparison of pre-service teachers in Turkey and the Usa. *Science Educator*, 14(1), 31-40. Retrieved from: <https://eric.ed.gov/?id=EJ740956>
- Çapri, B. ve Çelikkaleli, Ö. (2008). Öğretmen adaylarının öğretmenliğe ilişkin tutum ve mesleki yeterlik inançlarının cinsiyet, program ve fakültelerine göre incelenmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(15), 33-53. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/inuefd/issue/8708/108727>
- Çelik, H. C. ve Bindak, R. (2005). İlköğretim okullarında görev yapan öğretmenlerin bilgisayara yönelik tutumlarının çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(10), 27-38. Erişim adresi <https://docplayer.biz.tr/6420627-Ilkogretim-okullarinda-gorev-yapan-ogretmenlerin-bilgisayara-yonelik-tutumlarinin-cesitli-degiskenlere-gore-incelenmesi.html>
- Çetin, O. ve Güngör, B. (2014). İlköğretim Öğretmenlerinin Bilgisayar Öz-Yeterlik İnançları ve Bilgisayar Destekli Öğretime Yönelik Tutumları. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33(1), 55-77. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/omuefd/issue/20251/214866>
- Çimen, Sibel (2007). *İlköğretim öğretmenlerinin tükemişlik yaşantıları ve yeterlik algıları*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Kocaeli.
- Çömek, A., 2009. İnternetin Etkin Kullanımı İle Öğrenme Stillerinin Öğretmen Adaylarının Akademik Başarı ve Tutumlarına Etkisi. (Yayımlanmış Doktora Tezi). Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: İstanbul.
- Daunt, B. (1997). Öğreticinin El Kitabı. Çeviren: Hayrettin Kalkandelen. Ankara: Pegem Özel Eğitim Hizmetleri.
- Delcourt, M. A. B. ve Kinzie, M. B. (1993). Computer technologies in teacher

- education: the easurement attitudes and self-efficacy. *Journal Research and Development in Education*, 27(1), 35–41. Retrieved from: <https://eric.ed.gov/?id=ED331891>
- Dembo, M.H. (2013). *Motivation and learning strategies for college success: A self-management approach*. Routledge.
- Demirel, Ö. (2003). *Planlamadan Değerlendirmeye Öğretme Sanatı*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Demirel, Ö. ve Altun, E. (2007). *Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Demirer, V. ve Dikmen, C.H. (2018). Öğretmenlerin FATİH projesine yönelik görüşlerinin teknolojik pedagojik alan bilgisi bağlamında incelenmesi. *İlköğretim Online*, 17(1), 26-46. Erişim adresi <http://ilkogretim-online.org.tr/index.php/io/article/view/2510/2204>
- Derbedek, H. (2008). *İlköğretim okul müdürlerinin öğretimsel liderlik özelliklerinin öğretmenlerin öz yeterlikleri üzerindeki etkileri (Bursa ili örneği)*, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Denizli.
- Doğan, Z. (2004). *Üniversite Öğretim Elemanlarının Eğitimde İnternet Kullanma Durumları*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Eskişehir.
- Doğruluk, S. (2015). *Öğretmen Adaylarının Eğitsel İnternet Kullanım Öz-Yeterlik İnançları İle Öğrenme Yaklaşımları Arasındaki İlişki*, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Kahramanmaraş.
- Durdukoca, Ş.F. (2010). Sınıf öğretmeni adaylarının akademik özyeterlik algılarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(1), 69-77. Erişim adresi: <http://efdergi.ibu.edu.tr/index.php/efdergi/article/view/1073>
- Dursun, F. (2016). Formasyon programından mezun öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inançları ve çağdaş öğretmen niteliklerine ilişkin

görüşlerinin incelenmesi. *Turkish Studies*, 11(9), 423-440. doi: 10.7827/TurkishStudies.9421

Durmuş, A. ve Başarmak, U. (2014). Öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inançları ve problemlerle internet kullanım durumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(3), 49-67. Erişim adresi: <http://kefad.ahievran.edu.tr/Kefad/ArchiveIssues/Detail/450fd913-7952-e711-80ef-00224d68272d>

Durndell, A. ve Haag, Z. (2002). Computer self efficacy, computer anxiety, attitudes towards the internet and reported experience with the internet, by gender, in an east european sample. *Computers in Human Behavior*, 18 (5), 521-535. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0747563202000067>

Ece, E. (2004). *Lise 1 fizik dersi eğitiminin internet ve internet destekli eğitimle verilmesi*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Sakarya.

Eker, C. (2014). Sınıf öğretmenlerinin öz-yeterlilik inanç düzeyleri üzerine bir araştırma. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(1), 162-178. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/usaksosbil/issue/21639/232579>

Ekici, G. (2006). Meslek lisesi öğretmenlerinin öğretmen öz yeterlilik inançları üzerine bir araştırma, *Eğitim Araştırmaları*, 24, 87-96. Erişim Adresi: <http://ejer.com.tr/en/archives/2006-summer-issue-24>

Elkatmış, M. (2014). Sınıf öğretmenlerinin eğitsel amaçlı internet kullanım öz yeterlikleri. *Milli Eğitim Dergisi*, 44(203), 193-204. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/milliegitim/issue/36161/406489>

Eminoğlu Küçüktepe, S. (2010). A study on preservice English teachers' self-efficacy perceptions and tendency towards academic dishonesty. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 4985-4990. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042810008475>

Erdamar, G., Demirkan, Ö., Saraçoğlu, G. ve Alpan, G. (2017). Lise öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve eğitsel internet kullanma öz-yeterlik

inançları. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17(2), 636-657. doi: [10.17240/aibuefd.2017.17.30227-326590](https://doi.org/10.17240/aibuefd.2017.17.30227-326590)

Erdemir, M. ve Ingeç Kandil, Ş. (2014). Fizik eğitiminde web tabanlı zeki öğretim sisteminin (ZÖS) başarıya etkisi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 3(1), 289-298. Erişim adresi: <http://www.jret.org/?pnum=24&pt=2014%20Cilt%203%20Say%C4%B1%201>

Ertürk, R. (2007). *Öğretmenlerin İnternet Kullanma Becerileri ve İnternete Yönelik Tutumları*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Ankara.

Ersoy, A. (2002). *İlköğretim 4. ve 5. Sınıf öğrencilerinin internet kullanma durumları*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Eskişehir Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Eskişehir.

Eryenen, G. (2008). *Öğretmen adaylarının hedef yönelimleri, akademik ve öğretmenlik özyeterlilikleri arasındaki ilişkiler ile bu değişkenlerin akademik başarının yordanmasındaki rolü*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: İstanbul.

Fisher, M. (1996). . Integrating Information Technology: Competency Recommendations by Teachers for Teacher Training. *Journal of Information Technology for Teacher Education*. 5(3), 233-238.

Gates, B., 1999. *Önümüzdeki Yol*. Çeviren: Esra Davutoğlu, Alper Erdal. Arkadaş Yayınevi.

Gençtürk, (2008). *İlköğretim okulu öğretmenlerinin öz-yeterlilik alguları ve iş doyumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Zonguldak Karaelmas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Zonguldak.

Gençtürk, A. & Memiş, A. (2010). İlköğretim okulu öğretmenlerinin öz-yeterlilik alguları ve iş doyumlarının demografik faktörler açısından incelenmesi. *İlköğretim Online*, 9(3), 1037–1054. Erişim adresi: <http://ilkogretim-online.org.tr/index.php/io/article/view/1737/1573>

Gibson, S. ve Dembo, M.H. (1984), Teacher efficacy: a construct validation. *Journal Of*

Educational Psychology, 76(4), 569-582. Retrieved from <http://psycnet.apa.org/record/1985-10856-001>

Goddard, R.D., Hoy, W.K., & Hoy, A.W. (2000). Collective teacher efficacy: Its meaning, measure, and impact on student achievement. *American Educational Research Journal*, 37(2), 479-507. doi: 10.3102/00028312037002479

Gordon, D. (2003). *Learning effectiveness: a comparative study between web-based and traditional on-campus courses. Doctor of philosophy in educational psychology*. (Unpublished Doctoral Dissertation). University of Nevada, Reno.

Gronseth, S., Brush, T., Leftwich, A., Strycker, J., Abaci, S., Easterling, W., Roman, T., Shin, S. ve Leusen, P., (2010). Equipping the next generation of teachers technology preparation and practice. *Journal of Digital Learning in Teacher Education*, 27(1), 30-36. Retrieved from: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/21532974.2010.10784654>

Gülbahar, Y. (2009). E-Öğrenme. Ankara: Pegem Akademi.

Güllüpınar, F., Kuzu, A., Dursun, Ö.Ö, Kurt, A.A. ve Gültekin, M. (2013). Milli Eğitimde teknoloji kullanımı ve sonuçları: velilerin bakış açısından Fatih Projesi'nin pilot uygulamasının değerlendirilmesi. *Süleyman Demirel Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2013(30), 195-216. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/sufesosbil/issue/11407/136199>

Gündoğdu, D. (2006). *İlköğretim öğrencilerinin internet kullanım düzeyleri ve amaçları*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Elazığ.

Gündüz, Ş. ve Özdiñç, F. (2008, Mayıs). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin internet öz-yeterlikleri. *In 8th international educational technology conference*, 6-9.

Günel, M., Kabataş Memiş, E. ve Büyükkasap, E. (2010). Yapararak yazarak bilim öğrenimi-YYBÖ yaklaşımının ilköğretim öğrencilerinin fen akademik başarısına ve fen ve teknoloji dersine yönelik tutumlarına etkisi. *Eğitim ve Bilim*, 35(155), 49-62. Erişim adresi: <http://eb.ted.org.tr>

</index.php/EB/article/view/560>

- Gür, G. (2008). *A study on the predictors of teachers' sense of efficacy beliefs*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Ankara.
- Gürbüz Türk, O., Demir, O., Karadağ, M. ve Demir, M. (2015). Sınıf öğretmenlerinin bilgisayar ve internet kullanımına ilişkin öz-yeterlik algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Turkish Studies*, 10(11), 787-810. doi: 10.7827/TurkishStudies.8465
- Gürcan, A. (2005). Bilgisayar öz-yeterliği algısı ile bilişsel öğrenme stratejileri arasındaki ilişki. *Eurasian Journal of Educational Research (EJER)*, 19, 179-193. Erişim adresi: <http://ejer.com.tr/en/archives/2005-spring-issue-19>
- Gürol, A., Özercan, M. & Yalçın, H. (2010). A comparative analysis of pre-service teachers' perceptions of self efficacy and emotional intelligence. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 3246–3251. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042810005367>
- Hazır Bıkmaz, F. (2002). Fen öğretiminde öz-yeterlik inancı ölçeği. *Eğitim Bilimleri ve Uygulama*, 1(2), 197-210. Erişim adresi <https://toad.halileksi.net/olcek/fen-ogretiminde-oz-yeterlik-inanci-olcegi-0>
- Hızal, A. (1992). İlköğretim uygulamalarında eğitim teknolojisinden yararlanma olanakları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(8), 81-86. Erişim adresi: http://www.efdergi.hacettepe.edu.tr/shw_artcl-1251.html
- Hill, T., Smith, N. D. ve Mann, M. F. (1987). Role of efficacy expectations in predicting the decision to use advanced technologies: The case of computers. *Journal of Applied Psychology*, 72(2), 307. Retrieved from: <https://psycnet.apa.org/record/1987-23782-001>
- Ilgaz, G., Bülbül, T. ve Çuhadar, C. (2013). Öğretmen adaylarının eğitim inançları ile öz-yeterlik algıları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13(1), 50-65. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/aibuefd/issue/1500/18150>
- Izgar, H. ve Dilmaç, B. (2008). Yönetici aday öğretmenlerin öz-yeterlik algıları ve

- epistemolojik inançlarının incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 20, 437-446. Erişim adresi <http://dergisosyalbil.selcuk.edu.tr/susbed/article/view/377>
- İşman, A. (1998). Uzaktan eğitim, genel tanımı, Türkiye'deki Gelişimi ve Proje Değerlendirme. Sakarya: Değişim Yayınları.
- İşman, A. (2011). Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı. Ankara: Pegem Akademi.
- Kabaran, H., Altıntaş, S. ve Göçen Kabaran, G. (2016). Öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inançları ile akademik öz-yeterlik inançları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Eğitim Kuram ve Uygulama Araştırmaları Dergisi*, 2(1), 01-11. Erişim adresi <http://dergipark.gov.tr/ekvad/issue/25921/273152>
- Kahraman, A. (2015). *Web tabanlı ödev takip ve değerlendirme sisteminin geliştirilmesi ve iyileştirilmesi*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Çanakkale.
- Kahraman, K. (2015). İlkokul öğrencileri için web tabanlı değerler eğitimi uygulaması. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 8(3), 87-100. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/usaksosbil/issue/21660/232925>
- Kahraman, S., Yılmaz, Z.A., Erkol. M. ve Altun Yalçın, S. (2013). Öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanımı öz-yeterlilik inançlarının incelenmesi. *İlköğretim Online*, 12(4), 1000-1015. Erişim adresi <http://ilkogretim-online.org.tr/index.php/io/article/view/1364>
- Kaner, S. (2010). Özel gereksinimi olan ve olmayan öğrencilerin öğretmenlerinin özyeterlilik inançları. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 43(1), 193-217. Erişim adresi: <http://i-rep.emu.edu.tr:8080/xmlui/handle/11129/2561>
- Karadeniz, A. ve Akpınar, E. (2015). Web tabanlı öğretimin ilköğretim öğrencilerinin akademik başarılarına etkisi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Eğitim ve Bilim Dergisi*, 177(40), 217-231. doi: 10.15390/EB.2015.2702

- Karahan, M. ve İzci, E. (2001). Üniversite öğrencilerinin internet kullanım düzeyleri ve beklentilerinin değerlendirilmesi. *Milli Eğitim Dergisi*, 150. Erişim adresi http://dhgm.meb.gov.tr/yayimlar/dergiler/Milli_Egitim_Dergisi/150/karahan_izci.htm
- Karasar, Ş. (2004). Eğitimde yeni iletişim teknolojileri – internet ve sanal yüksek eğitim. *The Turkish Online Journal of Education Technology*, 3(4), 61-68. Erişim adresi <https://search.proquest.com/openview/a222226c796cf7c6e5ef513246910d8b/1?pq-origsite=gscholar&cbl=1576361>
- Kaya, A., Balay, R. ve Adıgüzel, A. (2014). Öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanım becerileri ile bilgi edinme becerileri arasındaki ilişki düzeyi. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 83-99. doi: 10.12973/jesr.2014.4os5a
- Kaya, Z. (2002). Uzaktan Eğitim. Ankara: Pegem A.
- Keskin, B. ve Özay Köse, E. (2015). Biyoloji öğretmen adaylarının interneti eğitim amaçlı kullanma durumları. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4, 213-222. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/goputeb/issue/34518/381497>
- Klassen, R.M. and Tze, V.M. (2014). Teachers' Self-efficacy, personality, and teaching effectiveness: A meta-analysis. *Educational Research Review*, 12, 59-76. doi: 10.1016/j.edurev.2014.06.001
- Kocaoğlu, B.Ü. ve Akgün, Ö.E. (2015). Lise öğretmenlerinin Fatih Projesi teknolojilerini kullanmaya yönelik öz-yeterlik inançları. *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2(4), 259-276. Erişim adresi <http://www.inesjournal.com/DergiTamDetay.aspx?ID=81>
- Konuk, Y.K. (2018). *Grafik tasarımı dersi alan öğrencilerin bilişim teknolojileri öz-yeterlik alguları ile teknolojiye yönelik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Ankara.
- Korkmaz, Ö. (2011). Öğretmen adaylarının öğretim materyallerinden yararlanmaya dönük öz-yeterlik alguları. *Eğitim Teknolojileri Araştırmaları Dergisi*, 2(4), 1-17. Erişim adresi <http://www.idealonline.com.tr/IdealOnline/lookAtPublications/paperDetail.xhtml?uId=13018>

- Korkut, K. (2009). *Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi beceri algıları arasındaki ilişki*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Burdur.
- Köseoğlu, P., Yılmaz, M., Gerçek, C. ve Soran, H. (2007). Bilgisayar kursunun bilgisayara yönelik başarı, tutum ve öz-yeterlik inançları üzerine etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33, 203-209. Erişim adresi <http://dergipark.gov.tr/hunefd/issue/7805/102353>
- Koşar, E. ve Çiğdem, H. (2003). Eğitim Ortamı Tasarımı, Araç-Gereç ve Materyal Özellikleri. Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Koşar, E., Yüksel, S., Özkılıç, R., Avcı, U., Alyaz, Y. ve Çiğdem, H. (2003). Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Kurtdede Fidan, N., Erbasan, Ö. ve Kolsuz, S. (2016). Sınıf öğretmenlerinin Eğitim Bilişim Ağı'ndan (EBA) yararlanmaya ilişkin görüşleri. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 9(45), 626-637. doi: 10.17719/jisr.20164520642
- Kutluca, T. ve Ekici, G. (2010). Öğretmen adaylarının bilgisayar destekli eğitime ilişkin tutum ve öz-yeterlilik algılarının incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 38(38), 177-188. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/hunefd/issue/7798/102131>
- Leonard, J., Smita, G. (2001) Education at The Crossroads: On-line Teaching and Students' Perspectives on Distance Learning. *Journal of Research on Technology in Education*, 34 (1), 51-58. Retrieved from: <https://www.learntechlib.org/p/94615/>
- Lorsback, W. ve Jinks J. (1998). "Self-Efficacy Theory and Learning Environment Research". *Learning Environments Research*, 2, 157-167. Retrieved from: <https://link.springer.com/article/10.1023/A:1009902810926>
- Menzi, N., Çalışkan, E. ve Çetin, O. (2012). Öğretmen adaylarının teknoloji yeterliklerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 2(1), 1-18. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/ajesi/issue/1526/18732>

- Milner ve Hoy, (2003). A case study of an African American teacher's self-efficacy, Stereotype Threat And Persistence. *Teaching and Teacher Education*, 19, 263–276. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0742051X02000999>
- Mutlu Yener, E. (2018). *Öğretmen adaylarının denetim odağı ve öz yeterlik inançlarının incelenmesi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Malatya.
- Nazri, İ. ve Barrick, K. (1990). Professional knowledge, competency achievement of agricultural teachers with and without preservice teacher preparation in Pensular Malaysia. *Journal of Agricultural Education*, Summer, s.49–54. Retrieved from: <https://eric.ed.gov/?id=ED324410>
- Odabaşı, F., Çoklar, A.N., Kıyıcı, M. ve Akdoğan, E.P. (2005). İlköğretim birinci kademe web üzerinden ders işlenebilirliği. *TOJET: The Turkish Online Journal of Educational Technology; Adapazarı*, 4(4), 1303-6521. Erişim adresi: <https://search.proquest.com/openview/2aa0a982a5c95b2b238586f2ee02344c/1?pq-origsite=gscholar&cbl=1576361>
- Odabaşı, F. (1998). *Çağdaş Eğitimde Yeni Teknolojiler – Bilgisayar Ağları*, Eskişehir: Aof Yayınları.
- Odabaşı, F., Çoklar, A.N., Kıyıcı, M. ve Akdoğan, E.P. (2005). *İlköğretim birinci kademedeki web üzerinden ders işlenebilirliği*. The Turkish Online Journal of Educational Technology – *TOJET*, 4(4), 21. Erişim adresi: <https://search.proquest.com/openview/2aa0a982a5c95b2b238586f2ee02344c/1?pq-origsite=gscholar&cbl=1576361>
- Oğuz, A. (2009). Öğretmen adaylarının öz yeterlik inançlarının incelenmesi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 24, 281–290. Erişim adresi: <http://openaccess.dpu.edu.tr/xmlui/handle/20.500.12438/908#sthash.w0XzWsr.e.dpbs>
- Onur Sezer, G. (2017). Öğretmenlik uygulaması dersini alan sınıf öğretmeni adaylarının sınıfta kullandıkları materyal tercihlerinin incelenmesi. *Academy Journal of Educational Sciences*, 1(1), 23-33. Erişim adresi: <http://journal.acjes.com/tr/issue/32207/349593>

- Oral, B. (2004). Öğretmen adaylarının İnternet kullanma durumları. *XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı*. İnönü Üniversitesi, Eğitim Fakültesi. Malatya
- Oral, B. ve Kenanoğlu, R. (2012). Web tabanlı uzaktan eğitim sistemlerinin öğrenci başarısına ve bilgisayara yönelik tutumlarına etkisi. *Elektronik Eğitim Bilimleri Dergisi*. 1(2), 58-67. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/ejedus/issue/15938/167589>
- Önen, F. ve Öztuna, A. (2005). Fen bilgisi ve matematik öğretmenlerinin özyeterlik duygusunun belirlenmesi. *İstek Vakfı Okulları 1. Fen ve Matematik Öğretmenleri Sempozyumu*. İstanbul.
- Özata, H. (2007). *Öğretmenlerin öz-yeterlik algılarının ve örgütsel yenileşmeye ilişkin görüşlerinin araştırılması*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kocaeli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Kocaeli.
- Özdemir, S. M. (2008). Sınıf öğretmeni adaylarının öğretim sürecine ilişkin öz-yeterlik inançlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yöntemi*, 14(2), 277-306. Erişim adresi <http://www.kuey.net/index.php/kuey/article/view/301>
- Özerbaş, M.A. ve Yalçınkaya, M. (2018). Çoklu ortam kullanımının akademik başarı ve motivasyona etkisi. *Eğitim ve Toplum Araştırmaları Dergisi/JRES*, 5(2), 1-21. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/etad/issue/41884/423524>
- Özerkan, E. (2007). *Öğretmenlerin öz-yeterlik algıları ile öğrencilerin sosyal bilgiler benlik kavramları arasındaki ilişki*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Edirne.
- Özgür, H. ve Akgün, F. (2018, Ekim). Öğretmen Adaylarının Eğitsel İnternet Kullanım Öz-Yeterliklerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *9. Uluslararası Balkan Eğitim ve Bilim Kongresi*, 1009-1014.
- Özkurt, M.F. (2017). *Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik algıları ile öğretim teknolojileri ve materyal tasarım becerileri arasındaki ilişki*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Konya.
- Reiner, M. (2009). Sensory Cues, Visualization and Physics Learning. *Inverntional Journal of Science Education*, 31(3), 343-364. Retrieved from:

<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09500690802595789>

- Sak, N. ve Demirer, V. (2016). Öğretmenlerin Bilişim Teknolojileri Öz-Yeterlik Algılarının İncelenmesi, 2nd International Instructional Technologies Teacher Education Symposium, Afyonkarahisar, TÜRKİYE, ss.234-240.
- Salman, Ş. (2001). *Fatih projesi kapsamında yer alan öğretmen ve öğrencilerin projeden beklentileri ve bilişim teknolojileri kullanımına karşı algıları üzerine bir araştırma*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Ankara.
- Saracaloğlu, A.S., Uça, S. ve Candar, M.K. (2012). Öğretmenlerin bilgisayar özyeterlik inançları, teknolojiye yönelik tutumları, eğitsel internet kullanım özyeterlik inançları ile bilgi teknolojilerini kullanma düzeylerinin karşılaştırılması. *Eğitim Bilimleri Dergisi*, 3(1), 74-90. Erişim adresi <http://adudspace.adu.edu.tr:8080/xmlui/handle/11607/2752>
- Saracaloğlu, A.S. & Dinçer, B. (2009). A study on correlation between self-efficacy and academic motivation of prospective teachers. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 1(1), 320–325. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042809000627>
- Sarı, F. (2004). Eğitim ortamlarında İnternet'ten nasıl yararlanır. [online]. <http://www.bilkom.com.tr/> [Erişim tarihi 12 Kasım 2011]
- Say, M. (2005). *Fen bilgisi öğretmenlerinin öz-yeterlilik inanışları*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: İstanbul.
- Schunk, D. H. (2009). Öğrenme Teorileri: Eğitimsel Bir Bakış. (Çev. M. Şahin). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım. (Orijinal çalışmanın yayın tarihi 1991)
- Selwyn, N. (2008). An investigation of differences in undergraduates' academic use of the internet. *Active Learning in Higher Education*, 9(1), 11-22. Retrieved from: <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1469787407086744>
- Senemoğlu, N. (2013). *Gelişim öğrenme ve öğretim: Kuramdan uygulamaya*. Ankara: Yargı Yayınevi.
- Sırakaya, M. (2011). *Öğretmen adaylarının problemleri internet kullanımı ve internet öz-*

yeterlik düzeylerinin incelenmesi. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü: Ankara.

Snyder, C.R. ve Lopez, S. (2002). *Handbook of positive psychology.* Oxford University Press Us.

Süral, İ. ve Girmen, P. (2019). Hayat bilgisi dersinde dijital bir değerlendirme. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 20, 289-304. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/ogusbd/issue/44338/548361>

Şad, S.N. ve Arıbaş, S. (2010). Bazı gelişmiş ülkelerde teknoloji eğitimi ve Türkiye için öneriler. *Milli Eğitim Dergisi*, 40(185), 278-299. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/milliegitim/issue/36199/407105>

Şahin, İ. (2009). Eğitsel internet kullanım özyeterliği inançları ölçeğinin geçerliği ve güvenilirliği. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 21, 460-471. Erişim adresi <http://dergisosyalbil.selcuk.edu.tr/susbed/article/view/338>

Şahin, E. (2010). *İlköğretim sınıf öğretmenlerinin öğretim stili tercihlerinin, cinsiyetlerinin, mesleki kıdemlerinin, özyeterlik algılarının ve özyönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerinin mesleki yeterlikleri üzerindeki etkisi*, (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: İstanbul.

Şahin Taşkın, Ç. ve Hacıömeroğlu, G. (2010). Sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik inançları: nicel ve nitel verilere dayalı bir inceleme. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 21-40. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/inuefd/issue/8703/108673>

Şenel, A. ve Gençoğlu, S. (2003). Küreselleşen dünyada teknoloji eğitimi. *Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(12), 45-65. Erişim adresi <https://dergipark.org.tr/esef/issue/30467/308211>

Tarman, B. ve Baytak, A. (2011). Teknolojinin eğitimdeki yeni rolü: Sosyal Bilimler öğretmen adaylarının bakış açıları. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(2), 891-908. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/jss/issue/24242/257014>

Tavşancıl, K. ve Keser, H. (2002). İnternet kullanımına yönelik likert tipi bir tutum

ölçeğinin geliştirilmesi. *Eğitim Bilimleri ve Uygulama*, 1(1), 79-100. Erişim adresi

http://www.idealonline.com.tr/IdealOnline/lookAtPublications/paperDetail_xhtml?uId=26920

Teke, A. ve Özkılıç, R. (2016). Öğretmen adaylarının eğitim amaçlı sosyal ağ ve internet kullanma öz-yeterlik algıları. *Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29(2), 303-323.

Erişim adresi <http://dergipark.gov.tr/uefad/issue/26859/282471>

Tekinarslan, E. (2007). Eğitimde internet kullanımı. Demirel, Ö. & Altun, E. (Eds.). *Öğretim teknolojileri ve materyal tasarımı*. Ankara: PegemA Yayıncılık.

Tekinarslan, E. (2008). Eğitimciler için temel teknoloji yeterlikleri ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*. 7(26), 186-205. Erişim adresi

<http://dergipark.gov.tr/esosder/issue/6140/82389>

Topal, M. ve Akgün, Ö.E. (2015). Eğitim fakültesinde okuyan öğretmen adaylarının eğitim amaçlı internet kullanımı öz-yeterlik algılarının incelenmesi. Sakarya Üniversitesi örneği. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(1), 343-364. Erişim adresi

<http://dergipark.gov.tr/kefdergi/issue/22600/241447>

Topal, M. (2013). *Eğitim fakültesinde okuyan öğretmen adaylarının eğitim amaçlı internet kullanımı ve öz-yeterlik algılarının incelenmesi ve geliştirilmesi*, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Sakarya.

Toy, S.N. (2015). *Sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz yeterlikleri ile kaynaştırma eğitimine ilişkin yeterlik inançlarının karşılaştırılması*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Denizli.

Tschannen-Moran, M., Woolfolk H, A. & Ho, W. K. (1998). Teacher efficacy: it's meaning and measure. *Review Of Educational Research*, 68, 202- 248. doi: 10.3102/00346543068002202

Tschannen-Moran, M. & Woolfolk Hoy, A. (2007). The differential antecedents of self-efficacy beliefs of novice and experienced Teachers. *Teaching and Teacher Education*, 23(6), 944-956. Erişim adresi:

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0742051X06000953>

- Tuna, M. ve Özsoy, U. (2001). İnternet ve Üniversiteler. Bilişim Toplumuna Giderken... Psikoloji, Sosyoloji ve Hukuk'ta Etkiler Sempozyumu. (23-24 Mart). Ankara: Türkiye Bilişim Derneği Yayınları.
- Tuncer, M. ve Özüt, A. (2012). Sınıf öğretmeni adaylarının eğitsel internet kullanımına yönelik öz-yeterlik inançları. *Turkish Studies*, 7(2), 1079-1091. doi:10.7827/TurkishStudies.3313
- Tuti, S. (2005). *Eğitim bilişim teknolojileri kullanımı performans göstergeleri, öğrenci görüşleri ve öz-yeterlik algılarının incelenmesi*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü: Ankara.
- Türk, Ö. (2008). *İlköğretim sınıf öğretmenlerinin öz yeterlikleri ve mesleki doyumlarının incelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: İstanbul.
- Türk Dil Kurumu, (2019). Güncel Türkçe Sözlük. <http://sozluk.gov.tr/>, 23.03.2019
- Ural, A. ve Kılıç, İ. (2006). *Bilimsel araştırma süreci ve SPSS ile veri analizi: SPSS 12.0 for windows*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Usher, E.L. ve Pajares, F. (2008). Sources of self-efficacy in schools: critical review of the literature and future directions, *Review Of Educational Research*, 78(4), 751-796. doi: 10.3102/0034654308321456
- Usluel, K. (2006). Öğretmen adayları ve öğretmenlerin bilgi okuryazarlığı yeterliklerinin karşılaştırılması, *Eurasian Journal of Educational Research* 22, 233-243.
- Uzun, A., Özkılıç, R. & Şentürk, A. (2010). A case study: Analysis of teacher selfefficacy of teacher candidates. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 5018–5021. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042810008530>
- Uzunboylu, H. ve Selçuk, G. (2017).Pre-service teachers' self-efficacy beliefs in the context of teacher education program. *The Anthropologist*, 24(3), 778-787. doi: 10.1080/09720073.2016.11892074
- Ülper, H. ve Bağcı, H. (2012). Türkçe Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine

- Dönük Öz Yeterlik Algıları. *Electronic Turkish Studies*, 7(2), 1115-1131. doi: 10.7827/TurkishStudies.3039
- Üstün, A. & Tekin, S. (2009). Amasya eğitim fakültesindeki öğretmen adaylarının özyeterlilik inançlarının çeşitli değişkenler açısından karşılaştırılması. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(1), 35-47. Erişim adresi: <http://efdergi.ibu.edu.tr/index.php/efdergi/article/view/1043>
- Varol, A. ve Türel, Y.K. (2003). 3.18. Çevrimiçi uzaktan eğitimde iletişim modülü. *Turkish Online Journal Of Education Technology*, 2(1), 641-658. Erişim adresi <https://search.proquest.com/openview/d5429a15a2bdc49e812b66abf5d3bc26/1?pq-origsite=gscholar&cbl=1576361>
- Varışoğlu, B., Yılmaz, İ. ve Şeref, İ. (2012). Türkçe öğretmeni adaylarının eğitsel internet kullanma öz yeterliliklerine dair inançları. *Bayburt Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2), 181-196. Erişim adresi <http://dergipark.gov.tr/befdergi/issue/23147/247277>
- Vural, Y., Fatoş, T. ve diğerleri. (2001). İnternet ortamında eğitimin yararları ve sorunları, *TBD Bilişim*, 76.
- Woolfolk, A.E., Rosoff, B. ve Hoy, W.K. (1990). Teacher's sense of efficacy and their beliefs about managing students. *Teaching and Teacher Education*, 6, 137-148. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/0742051X9090031Y>
- Yalın, H.İ., 2000. Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Yaman, S., Cansüğü Koray, Ö. ve Altunçekiç, A. (2004). Fen bilgisi öğretmen adaylarının özyeterlilik inanç düzeylerinin incelenmesi üzerine bir araştırma. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2(3), 355-366. Erişim adresi <https://dergipark.org.tr/tebd/issue/26127/275219>
- Yanpar, T. ve Yıldırım, S. (1999). *Öğretim teknolojileri ve materyal geliştirme*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Yavuz Mumcu, H. ve Yıldız, S. (2015). Uzamsal düşünmeyi destekleyici web-tabanlı

- öğretim materyali geliştirme, uygulama ve değerlendirilmesi. *İlköğretim Online*, 14(4), 1290-1306. doi: 10.17051/io.2015.48587
- Yavuz, S. ve Coşkun, A.E. (2008). Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutum ve düşünceleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34, 276-286. Erişim adresi <http://dergipark.gov.tr/hunefd/issue/7802/102261>
- Yeniad, M. (2006). *Uzaktan eğitimde kullanılmak üzere web tabanlı bir portal yazılımı geliştirme*, (Yayımlanmamış Yüksek lisans tezi). Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Adana.
- Yenice, N. (2009). Search of science teachers' teacher efficacy and self-efficacy levels relating to science teaching for some variables. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 1(1), 1062-1067. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042809001943>
- Yenilmez, K., Turgut, M., Anapa, P. Ersoy, M. (2012). İlköğretim matematik öğretmeni adaylarının eğitsel internet kullanımına yönelik öz-yeterlik inançları. *E-Journal of New World Sciences Academy*,7(1), 371-379. Erişim adresi : <https://dergipark.org.tr/nwsaedu/issue/19817/212006>
- Yeşilyurt, E. (2013). Öğretmen Adaylarının Öğretmen Öz-Yeterlik Algıları. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 12(45), 88-104. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/esosder/issue/6159/82786>
- Yıldırım, F. ve İlhan, İ.Ö. (2010). Genel özyeterlilik ölçeği türkçe formunun geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 21(4), 301-308. Erişim adresi <http://toad.edam.com.tr/olcek/genel-ozyeterlilik-olcegi>
- Yılmaz, K. ve Çokluk Bökeoğlu, Ö. (2008). İlköğretim okulu öğretmenlerinin yeterlik inançları. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 41(2), 143-167. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/auebfd/issue/38393/445251>
- Yılmaz, M. (2016). *İlkokul öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin bilgisayar yeterliliklerinin ve teknoloji tutumlarının değerlendirilmesi*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Mersin Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Mersin.

- Yılmaz, M. (2002). *Eğitimde internet ve bir din eğitimi vortalı denemesi*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: Sakarya.
- Yılmaz, M (2012). *Ortaöğretimde eğitim amaçlı internet kullanımı (Tekirdağ İli Örneği)*, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Ankara.
- Yoldaş, C. ve Arın, F.S. (2015). Eğitim fakültesi öğrencilerinin eğitsel internet kullanım öz-yeterlik inançlarının incelenmesi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 276-283. Erişim adresi: <http://www.jret.org/?pnum=39&pt=2015+Cilt+4+Say%C4%B1+1>
- Young, L. M. (2000). *İnternet temel kullanım klavuzu*. 2. Baskı. Çevirenler: Mehmet Emin Arı ve Erdal Önder, Editör: Cahit Akın, İstanbul: Alfa Basın Yayın Dağıtım Ltd. Şti
- Zengin Kapıcı, U. (2003). *İlköğretim öğretmenlerinin öz yeterlilik algıları ve sınıf içi iletişim örüntüleri*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: İzmir.

EKLER

Ek 1. Kişisel Bilgiler Formu

Sevgili Sınıf Öğretmeni,

Bu formda yer alan maddeler sizin eğitsel internet kullanım öz-yeterliğinizin ve öğretmen öz-yeterliğinizin incelenmesi amacıyla hazırlanmıştır. Bu ölçme araçlarından elde edilecek bilgilerin raporlaştırılmasında kesinlikle kimliğinizi ortaya çıkaracak bilgilere yer verilmeyecektir. Ölçme aracında yer alan maddelere içtenlikle yanıt vermeniz araştırma için önemlidir. Lütfen ölçme araçlarında yanıtlanmamış madde bırakmayınız.

Araştırmaya katılımınız ve katkılarınız için sizlere çok teşekkür ederim.

Tuba KESKİN

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Eğitim Bilimleri Enstitüsü

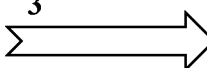
KİŞİSEL BİLGİLER

Kişisel bilgilerinize ilişkin maddeler aşağıda sıralanmıştır. Sizden maddeleri okuduktan sonra, maddelere ilişkin durumunuza uygun seçeneği işaretlemeniz istenmektedir. Lütfen boş madde bırakmayınız.

1. Cinsiyetiniz?
Kadın Erkek
2. Kendinize ait bilgisayarınız var mı?
Var Yok
3. Meslekte kaçınıcı yılınız?

4. Bir günde ortalama kaç saat internet kullanıyorsunuz?
 saat

Ek 2. İnternet Öz-yeterliği Ölçeği

Aşağıdaki görevleri yerine getirme konusunda ne düzeyde kendinize güven duyduğunuzu işaretleyin.								
		1	2	3	4	5	6	
7								
Hiç güven duymuyorum							Çok güven duyuyorum	
1	İnterneti kendim için önemli bilgileri bulmak için kullanabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
2	İnterneti çocuklar ve onların gelişimine yararlı olacak bilgileri bulmak için kullanabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
3	İnternetteki köprüleri kendim için önemli olan bilgileri bulmak için kullanabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
4	İnternetteki köprüleri başkaları için önemli olan bilgileri bulmak için kullanabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
5	İnternetteki köprüleri kullanarak kendimi geliştirebilirim	1	2	3	4	5	6	7
6	İnternetteki köprüleri kullanarak başka insanların gelişimine katkıda bulunabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
7	Diğer insanların bloglarını okuyarak önemli ve ilginç bilgiler bulabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
8	Önemli ve ilginç bilgileri internet aracılığıyla diğer insanlara iletebilirim.	1	2	3	4	5	6	7
9	İnternette bulduğum bilgileri soruları yanıtlamak için kullanabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
10	İnterneti diğer insanların sorularını yanıtlamak için etkili biçimde kullanabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
11	İnterneti kendi sorularımı yanıtlamak için etkili bir şekilde kullanırım.	1	2	3	4	5	6	7
12	Facebook gibi sosyal ağ sitelerini etkili bir iletişim aracı olarak kullanabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
13	Blogger gibi blog sitelerini etkili biçimde kullanabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
14	Diğer insanların okuyabileceği ve ilgilenebileceği blog iletileri yazabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
15	Sosyal ağları diğer insanlarla iletişime geçmek için etkili bir yol olarak kullanabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
16	Blogları diğer insanlarla iletişime geçmek için etkili bir yol olarak kullanabilirim.	1	2	3	4	5	6	7
17	Blogları kullanarak diğer insanların yaşamları üzerinde olumlu bir etki oluşturabilirim.	1	2	3	4	5	6	7

Ek 3. Öğretmen Özyeterlik İnanç Ölçeği

Öğretmen Özyeterlik İnanç Ölçeği		1	2	3	4
		İnanmamıyorum	Biraz inanıyorum	İnanıyorum	Kesinlikle inanıyorum
Planlama ve Öğrenmeyi Geliştirme					
1	Öğrencilerim arasındaki bireysel farklılıkları dikkate alarak aktiviteler planlarım	1	2	3	4
2	Öğrencilerim arasındaki bireysel farklılıkları düzenleyen değerlendirme yöntemleri planlarım	1	2	3	4
3	Öğrenmeyi en üst düzeye çıkaracak etkinlikler için zamanı planlı bir şekilde kullanırım	1	2	3	4
4	Öğrenme ile ilgili çalışmalarda süreç ve programı etkili bir biçimde yönetirim	1	2	3	4
5	Öğrenme programı için yol gösteririm	1	2	3	4
6	Öğrencilerin alan bilgisine (doğru ve mantıksal bilgi) ilişkin iletişimde bulunurum.	1	2	3	4
7	Öğrencilere öğrenmeyi geliştirme ile ilgili öneriler sağlarım	1	2	3	4
8	Kavram geliştirme sürecine öğrencileri aktif bir biçimde dahil ederim	1	2	3	4
9	Problem çözme ve/veya eleştirel analiz yapma sürecine öğrencilerini aktif bir biçimde dahil ederim	1	2	3	4
Olumlu Sınıf Ortamı Oluşturma					

10	Öğrenme ile ilgili çalışmalarda öğrenci katılımının en üst düzeyde olmasını sağlarım	1	2	3	4
11	Çalışmalara sürekli bir biçimde ilgisizlik gösteren öğrencileri yeniden yönlendiririm	1	2	3	4
12	Saygı ve nezaket içeren bir sınıf ortamı sağlarım	1	2	3	4
13	Öğrenme sırasında öğrencilerin yanlış anlamalarını düzeltir veya karşılaştıkları zorlukları açıklarım.	1	2	3	4
14	Öğrencilere öğrenme ile ilgili konuya ilişkin özel dönütler sağlarım	1	2	3	4
15	Öğrencilerin işbirliği içinde çalışmasını sürdüreceği bir sınıf ortamı sağlarım	1	2	3	4
16	Olumlu bir sınıf ortamını başarılı bir biçimde sürdürürüm	1	2	3	4
Etkili Öğrenme-Öğretme Süreci					
17	Adil ve tarafsız bir sınıf ortamı sağlarım	1	2	3	4
18	Derse ait özel öğrenme durumlarına ilişkin öğrencilerle iletişimde bulunurum	1	2	3	4
19	Öğrenme ile ilgili çalışmaların önemi ve/veya amacına ilişkin öğrencilerle iletişimde bulunurum	1	2	3	4
20	Yüksek düzeyde düşünme becerisi kullanmaları için ders süresince çeşitli sorular sorulmasını teşvik ederim	1	2	3	4
21	Öğrenci disiplinini/davranışlarını yönetirim	1	2	3	4
22	Öğrencileri yüksek düzeyde düşünme becerilerini geliştirme sürecine dahil ederim	1	2	3	4
23	Öğrencileri varolan bütün potansiyellerini göstermeleri için motive ederim	1	2	3	4
Bireysel Farklılıklar					
24	Öğrencilerim arasındaki farklılıkları düzenlemede öğretim metotlarını uygun hızda kullanırım	1	2	3	4
25	Öğrencilerim arasındaki farklılıkları düzenlemede öğrenme ve öğretim araçlarını kullanırım	1	2	3	4
26	Öğrencilerin bir bilişsel ve/veya performans düzeyinden daha fazlasını öğrenmeleri için fırsatlar sağlarım	1	2	3	4
Akademik Gelişim					
27	Öğrencilerin akademik gelişimlerinin olumlu etkilenmesini sağlarım	1	2	3	4
28	Öğrenme güçlüğü çeken öğrenciler dahil bütün öğrencilerin akademik performanslarını geliştiririm	1	2	3	4
29	Özel eğitime ihtiyaç duyan öğrencilere uygun öğrenme ortamı sağlarım	1	2	3	4

Ek 4. İnternet Öz-yeterliği Ölçeği Kullanım İzni

ölçek izin isteği

Gelen Kutusu x yüksek lisans x

**Tuba Keskin** <tksknn1@gmail.com>

Alıcı: eugur

Sayın Erol Uğur Hocam,
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sınıf Eğitimi Yüksek Lisans öğrenci
"İnternet Öz-yeterliği Ölçeği"ni, hazırlamakta olduğum "Sınıf öğretimi
tezimde, kullanmak için izninizi istiyorum. Bir de ölçeğin tam halini y
Saygılarımla.

**Erol Uğur** <eugur@sakarya.edu.tr>

Alıcı: ben

Merhaba Tuba Hocam,
Talep ettiğiniz "İnternet Öz-yeterliği Ölçeği" ektedir. İyi çalışmalar dil
Windows'u Etkinle
Windows'u etkinleştirme
29 Haziran 2018 10:41 tarihinde Tuba Keskin <tksknn1@gmail.com>

Ek 5. Öğretmen Öz-yeterlilik İnanç Ölçeği Kullanım İzni

Ölçek izin isteği Gelen Kutusu × yüksek lisans ×

Tuba Keskin <tksknn1@gmail.com>

Alıcı: csahin

Sayın Çiğdem Şahin Taşkın Hocam,
Geliştirmiş olduğunuz "Öğretmen Öz-yeterlilik İnanç Ölçeği"ni, hazır yeterlilikleri arasındaki ilişki" başlıklı tezimde, kullanmak için izninizi Saygılarımla.

CIGDEM SAHIN <csahin@comu.edu.tr>

Alıcı: ben

Merhabalar,
Öğretmen Öz-yeterlilik İnanç Ölçeği"ni tezinizde kullanabilirsiniz. Ölçeği iyi çalışmalar dileğiyle..

Ek 6. Araştırma İzni



T.C.
AĞRI VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 68513552-100-E.714637
Konu : Bilimsel ve Eğitim Amaçlı
Çalışma İzni (Tuba KESKİN)

10.01.2019

PATNOS İLÇE KAYMAKAMLIĞINA
(İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü)

İlgi : a) Milli Eğitim Bakanlığı, Temel Eğitim Genel Müdürlüğünün 24.10.2018 tarihli ve 70297673-605.01-E.20200159 sayılı yazısı.
b) Valilik Makamının 10.01.2019 tarih ve 639562 sayılı oluru.

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Rektörlüğünün, Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Sınıf Eğitimi tezli yüksek lisans öğrencilerinden Tuba KESKİN'in detayları ekte bulunan "**Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel Öz- Yeterlilikleri ve Öğretmenlik Öz-Yeterlilikleri Arasındaki İlişki**" konulu yüksek lisans tez çalışmasını, Patnos ilçesinde bulunan tüm sınıf öğretmenleri ile uygulamasının uygun görüldüğü ile ilgili Valilik Makamından alınan ilgi (b) izin onayı ekte gönderilmiştir.

Bilgilerinizi ve gereğini rica ederim.

Mehmet Faruk TEKİN
Vali a.
Millî Eğitim Müdürü

Ekler:
- İlgi Yazı ve Ekleri
- Valilik Oluru.

Adres: Kağızman Cad.04100 Merkez/AGRI
Elektronik Ağ: temelegitim04@meb.gov.tr
e-posta: agri@meb.gov.tr

Bilgi için: Sibel YAMEN
Tel: 0 (472) 280 94 37
Faks: 0 (472) 280 94 50

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden ff26-d51b-3ac5-8535-c05f kodu ile teyit edilebilir.



T.C.
AĞRI VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 68513552-100-E.639562
Konu : Bilimsel ve Eğitim Amaçlı
Çalışma İzni (Tuba KESKİN)

10/01/2019

VALİLİK MAKAMINA

İlgi : Milli Eğitim Bakanlığı, Temel Eğitim Genel Müdürlüğünün 24.10.2018 tarihli ve 70297673-605.01-E.20200159 sayılı yazısı.

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Rektörlüğünün, Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Sınıf Eğitimi tezli yüksek lisans öğrencilerinden Tuba KESKİN'in detayları ekte bulunan "**Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel Öz- Yeterlilikleri ve Öğretmenlik Öz-Yeterlilikleri Arasındaki İlişki**" konulu tez çalışmasını, ilimiz, Patnos ilçesinde bulunan tüm sınıf öğretmenleri ile yapmak istediği ilgi yazıda belirtilmektedir.

Tuba KESKİN'in "**Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel Öz- Yeterlilikleri ve Öğretmenlik Öz-Yeterlilikleri Arasındaki İlişki**" konulu tez çalışmasını, eğitim- öğretimi aksatmayacak şekilde ve yapmış olduğu çalışmalarının sonunda hazırlamış olduğu bilgi ve belgeleri yazılı veya dijital ortamda hazırlayıp bir suretini Müdürlüğümüze vermesi koşulu ile ilimiz, Patnos ilçesinde bulunan tüm sınıf öğretmenleri ile yapılması Müdürlüğümüzce uygun görülmüştür.

Makamınızca da uygun görülmesi halinde olurlarınıza arz ederim.

Mehmet Faruk TEKİN
Milli Eğitim Müdürü

OLUR
10/01/2019
Onur KÖKÇÜ
Vali a.
Vali Yardımcısı

Adres: Kağızman Cad.04100 Merkez/AĞRI
Elektronik Ağ: temelegitim04@meb.gov.tr
e-posta: agri@meb.gov.tr

Bilgi için: Sibel YAMEN
Tel: 0 (472) 280 94 37
Faks: 0 (472) 280 94 50

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden 7d46-e536-36d5-9b97-d76a kodu ile teyit edilebilir.



T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Temel Eğitim Genel Müdürlüğü

Sayı : 70297673-605.01-E.20200159
Konu : Tez Önerisi İzin Talebi

24.10.2018

AĞRI VALİLİĞİNE
(İl Millî Eğitim Müdürlüğü)

- İlgi: a) Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Rektörlüğünün, Genel Müdürlüğümüzde 18/10/201/ tarihinde ve 19646311 sayıda işlem gören yazısı.
b) Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğünün 22/08/2017 tarihli ve 12607291 sayılı (2017/25) Genelgesi

Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Sınıf Eğitimi tezli yüksek lisans programı öğrencisi Tuba KESKİN'in 2018-2019 eğitim öğretim yılı güz yarıyılında "Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel Öz-Yeterlilikleri ve Öğretmenlik Öz-Yeterlilikleri Arasındaki İlişki" konulu tez önerisi Genel Müdürlüğümüzce incelenmiştir.

Söz konusu tez önerisi incelendiğinde; 2018-2019 eğitim öğretim yılı güz yarıyılında "Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel Öz-Yeterlilikleri ve Öğretmenlik Öz-Yeterlilikleri Arasındaki İlişki" konulu tez önerisinin Ağrı İli Patnos İlçesinde bulunan tüm sınıf öğretmenlerine uygulamak üzere gerekli izin talebi bulunmaktadır.

Bu bağlamda ilgi (b) Genelgenin 3. üncü maddesi gereğince bir ilde gerçekleştirilecek araştırma, yarışma ve sosyal etkinlikler için ilgili İl Millî Eğitim Müdürlüğüne müracaat edilir. Denilmektedir. Talep edilen tez önerisi izin talebinin Valiliğinizce değerlendirilmesi uygun görülmektedir.

Gereğini bilgilerinize rica ederim.

Dr. Cem GENÇOĞLU
Bakan a.
Genel Müdür

Ek: İlgi (a) yazı ve ekleri

DAĞITIM:

Gereği:
Muğla Valiliği
(İl Millî Eğitim Müdürlüğü)

Bilgi:
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Rektörlüğü



T.C.
MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı

Sayı: 28677689-302.08.00.00-3741/15477

15/10/2018

Konu: İzin İşleri

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞINA
(Temel Eğitim Genel Müdürlüğü)

- İlgi: a) Öğrenci İşleri Daire Başkanlığının 29.08.2018 tarihli ve 28677689-302.08.00.00-2826/12730 sayılı yazısı
b) 06.09.2018 tarih ve 15605184 sayılı AĞRI VALİLİĞİ İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ yazısı
c) Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü'nün 02.10.2018 tarihli ve 59763365-302.08.00.00-885/227 sayılı yazısı

Üniversitemiz Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Sınıf Eğitimi tezli yüksek lisans programı öğrencisi Tuba KESKİN'in 2018-2019 Eğitim-Öğretim Yılı Güz Yarıyılında "Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel Öz-Yeterlilikleri ve Öğretmenlik Öz-Yeterlilikleri Arasındaki İlişki" konulu tez çalışması kapsamında ekte sunulan ölçeği uygulama talebiyle ilgili Ağrı Valiliği İl Millî Eğitim Müdürlüğü'nün ilgi (b) yazısı ile Bakanlığınızdan izin alınması istenmiş olup, adı geçen öğrenciye ait ilgi (c) yazı ekinde alınan belgeler yazımız ekinde gönderilmektedir.

Bilgilerinizi ve gerekli iznin verilmesi hususunda gereğini arz ederim.

e-İmzalıdır

Prof.Dr. Adnan ÇEVİK
Rektör a.
Rektör Yardımcısı

Ek :
1 İlgi (a) yazı
2 İlgi (b) yazı
3 İlgi (c) yazı
4 Dilekçe ve ekler

Güvenli Elektronik İmza
Aşılı ile Ayırılır.
15 2018

Nur AKIN
Bilgisayar İşletmeni

Bu belge 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununa göre elektronik imza ile imzalanmıştır. Doğrulama Kodu 1008617-784523 <http://bks.mu.edu.tr>

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı 48000 Kötekli/MUĞLA
Tel: 0(252)2111251 Faks: 0(252)2111264 E-posta: ogr-is@mu.edu.tr <http://www.oidb.mu.edu.tr/>

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Soyad, Ad: KESKİN, Tuba

Doğum Yeri ve Tarihi: Köyceğiz 15.10.1992

Eposta: tksknn1@gmail.com

Telefon: 0535 548 6317

EĞİTİM BİLGİLERİ

Derece	Kurum/Bölüm	Yıl
Lise	Ortaca Anadolu Lisesi	2006-2010
Lisans	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi / Sınıf Öğretmenliği	2011-2015
Yüksek Lisans	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi /Sınıf Eğitimi Bilim Dalı	2016-

İŞ TECRÜBESİ

Görev	Kurum	Yıl
Sınıf Öğretmeni	Milli Eğitim Bakanlığı	2017-

YAYINLAR

Hakemli dergide yayımlanan makale

Aktay, S. ve Keskin, T. (2016). Eğitim Bilişim Ağı İncelemesi. *Eğitim Kuram ve Uygulama Araştırmaları Dergisi*, 2(3), 27-44.

Keskin, T. (2017). The Technology in the Programs of Lide Sciences in Turkey and Sachunterricht in Germany. *Online Submission*, 1(1), 10-15.

Uluslararası kongre, sempozyumi panel, çalıştay gibi bilimsel, sanatsal toplantılarda özet metin olarak yayımlanan bildiri

Aktay, S. ve Keskin, T. (2017). Türkiye'deki Hayat Bilgisi ve Almanya'daki Sachunterricht Programlarında Teknoloji. 6. *Uluslararası Sosyal Bilgiler Eğitimi Sempozyumu*

Keskin, T. ve Aktay, S. (2018). Yeni Öğretmen Yetiştirme Lisans Programlarında Teknoloji, 6. *Uluslararası Eğitim Programları ve Öğretim Kongresi*

Sidekli, S., Keskin, T. ve Karadağ, O. (2017). An Investigation Of Primary 3rd And 4th Graders' Metacognitive Levels. *Uluslararası Sosyal Bilimler Eğitimi Sempozyumu VI*